Any 55.—Núm. 18.564.—Preu: 15 cèntims

Dimecres, 7 de febrer de 1934

ABONAMENTS
Barcelona mes ... 6'50 Pts.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... 18'— »
América latina i Portugal, trimestre ... 15'— »
Países convení postal, id. ... 18'— »
Altres països, id. ... 30'— »
DIARI D'AVISOS I NOTICIES
ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE ERMESENDA, 11 i 13. — TELEFON 20603

EL TEMPS: Pressió al nivell de la mar: 760 millímetres. Temperatura: mitjana 9'4 graus. Humitat relativa: 63 per cent. Velocitat del vent: 4 quilòmetres per hora, de l'oest. Visibilitat horitzontal en superfície: 8 quilòmetres. Temps del mes seré. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 10'6 graus. Temperatura mínima: 4'8 graus. Recorregut del vent: 527 quilòmetres. Precipitació: inclosa. Insolació en el dia d'ahir: 0 hores 0 minuts.

O governar, o anar-se'n

Dèficit d'autoritat

Les informacions rebudes fins a l'hora d'escriure aquestes quartilles decanten a creure que el debat polític que havia de determinar la crisi ha estat ajornat momentàniament. Aquest ajornament, però, no esvaeix l'amenaça latent que intranquilitza el Govern i els seus afins. El senyor Lerroux, governamentalment, viu en un equilibri inestable perpetu; si s'aguanta al banc blau no és pel seu propi pes, sinó per les pressions contradictòries que el mantenen sense tocar de peus a terra. El dia, l'hora que una d'aquestes pressions falli o s'accentui sensiblement, tota la bastida ministerial s'esfondrarà. Si altres coses no delatessin la proximitat d'aquest moment, les declaracions del senyor Martínez Barrio, publicades ara fa tres dies, bastarien a fer-nos creure que ja han aparegut en el Govern les primeres clivelles irreparables.

Qui serà el primer de palanquejar per precipitar la caiguda i obrir-se pas al banc blau no és fàcil de preveure-ho. El fet és, però, que per una banda i altra no es planyen preparatius ni s'estalvien estrebades. Diumenge tant els socialistes com les dretes desplegaren extraordinària activitat, especialment els agraris i Acció Popular. El senyor Martínez de Velasco, en el seu discurs del teatre Victòria, parlà més concretament que el senyor Gil Robles a Sevilla; tots dos, però, coincidiren en certes manifestacions que per una banda fan més palpables les diferències que els separen i per una altra demostren la mateixa posició ambigua respecte al règim. Tots dos rebutjaren l'acusació de traidors que adversaris de la dreta llancen damunt d'ells i les forces que acabdillen; un i altre s'esforçaren a demostrar que no han desertat cap dels compromisos que contragueren en establir el front únic de dretes en les eleccions legislatives, i el senyor Gil Robles tingué l'ovació més vigorosa del seu auditori en defensar-se d'allò que algun dels seus aliats ha qualificat de covardia.

Si han estat tan eloqüents a rebutjar aquestes acusacions de covardia i traició, és que algú les ha formulades, i aquest algú no pot ésser cap dels que lluitaren cara a cara contra les dretes. L'acusació ha sortit d'entre els seus mateixos aliats, i això vol dir que en unir-se per a fins electorals, o no van parlar amb prou sinceritat, cada un d'ells o de bona fe no es van entendre; encara que bé podria ésser que adjudiqués el paper d'enganyat als altres. Sigui com sigui, l'experiència ha demostrat que ni uns ni altres van treure bé els comptes, i que aquell èxit electoral no correspona ni de bon tros a la realitat política del país. El senyor Gil Robles, que intentà dissimular el fons vacillant del seu discurs amb alguns atacs personals concrets, hagué de reconèixer que el triomf de les dretes produí a Espanya un moment de desorientació. L'orador confessava que pel sol fet d'haver triomfat les dretes, molta gent s'imaginava que tots els problemes d'ordre nacional quedarien solucionats en pocs dies, i és clar, vingué la decepció de tan folles esperances, nascudes d'un concepte simplista de la victòria.

No costa gaire de veure l'estat d'esperit que acusen aquestes paraules. Quan els que es proclamen victoriosos parlen de decepcions, és que la victòria ha estat fictícia o els fulg de les mans. ¿Quines mans pretenen recollir-la? Heu-vos ací l'interrogant inquietador. Un èxit fet amb els elements de propaganda que les dretes van posar en joc, per força havia d'ésser un planter de decepcions. La inquietud que avui neguiteja l'ambient polític d'Espanya no té altre origen. La gent que es va creure que guanyant les eleccions tocaria el cel amb les dents, després de guanyar no ha trobat el cel tan prop com s'imaginava, i pensa arribar-hi per camins de violència. No té res d'estrany que molts dels que no es van sentir tan derrotats com els seus adversaris creien, intentin cercar la satisfacció pels mateixos procediments. Però això és el que no pot tolerar cap Govern per poc gelós que estigui de la seva autoritat, i el del senyor Lerroux, o no en té gens per a poder-se'n sentir gelós, o la poca que ha tingut la perd tan ràpidament, que el pitjor motiu d'alarma és la seva impotència per imposar-se a la baralla dels extremismes de totes dues bandes.

I aquesta situació no pot durar. Si el Govern ha esgotat del tot les poques reserves d'autoritat que tenia, que faciliti l'ascensió d'un substitut; si encara disposa d'un ressort aprofitable, que el posi en funció; el que no pot fer és omplir les columnes dels diaris de diàlegs inútils i exhibir amb insensatesa la seva impotència, mentre els altres, davant seu mateix, es disposen a abraonar-se impunement, fins que l'un o l'altre es faci amo de la República, per ensorrar-la o envilir-la. Els republicans no hem treballat ni hem passat tantes angúnies per tornar a una altra dictadura, sigui del color que sigui. La República necessita un Govern de republicans i de demòcrates, no un Govern que visqui a mercè de totes les amenaces i de totes les violències. El senyor Lerroux, amb la seva flonjor i amb la seva desorientació, ha donat ales al deliri que escalfa els caps i posa en perill la República; si no ha sabut tenir energia per a governar, que tingui almenys el patriotisme de facilitar que uns altres ho facin.

Un afer d'espionatge, a Barcelona?

Cap al tard d'ahir ingressaren als calabossos del Comissariat general d'Ordre Públic quatre detinguts amb l'ordre d'ésser rigorosament incomunicats. Tres d'ells semblaven estrangers; l'altre, era espanyol.

Per més que intentàrem conèixer el motiu pel qual s'havien practicat aquestes quatre detencions, res no ens fou possible de posar en clar.

Es murmurava, pel Comissariat, que es tracta d'un afer d'espionatge sobre el qual existia la consigna de mantenir de moment la més gran reserva, per tal de no desbaratar el servei.

Recollit aquest rumor, totes les indagacions dutes a terme per a esbrinar la seva certesa resultaren fetes en va.

Bolívia i el Paraguai accepten la mediació de la Santa Seu

Ciutat del Vaticà, 6. — Bolívia i el Paraguai han acceptat la mediació de la Santa Seu per tal d'efectuar una permuta de presoners, ferits i invàlids.

El Nunci apostòlic a Buenos Aires ha rebut ja instruccions per a començar les gestions encaminades a portar a la pràctica l'esmentat canvi.

Prodigis de l'oratòria

L'admirable orador s'en Lerroux, que ha d'aclarir la situació política, etc., etc.

La febre política derivada de l'afer Stavisky

Vint morts i 500 ferits en les topades entre manifestants i la policia, a París

Els desordres foren provocats amb motiu de la presentació del govern Daladier a la Cambra, on ha obtingut una majoria de 120 vots

Daladier

Les notícies de París són greus. L'agitació política ha pres al carrer un aspecte violent que no havia tingut fins ara. Tot fa creure, si es comparen els fets d'ahir amb els de la vetlla del dissabte 27 de gener, que la policia ha extremat el rigor contra els manifestants per imposar una autoritat que en aquella vetlla famosa va quedar molt mal parada. Sembla que la topada més forta i més sangnant ha estat la de la Plaça de la Concòrdia, on la multitud, bastant heterogènia, era principalment composta de camelots du roi i de gent èrbola de significació més o menys feixista. La policia, encara sota la impressió de les mesures del Govern de destituir els principals caps de la força pública, ha reaccionat amb una violència extraordinària que haurà fet una sensació enorme a França.

Es difícil de preveure les conseqüències immediates d'aquesta jornada tràgica. De moment, es veu que la República es vol defensar costi el que costi, i és de desitjar que ho aconseguei sense nous vessaments de sang. A tot Europa convé que l'envestida de les dictadures fracassi en les terres de França, i cap altre camí ens sembla millor que el de mantenir les llibertats públiques com l'únic sistema de depuració i de redreçament dels règims democràtics.

La circumstància d'haver-se desenrotllat els fets a la Plaça de la Concòrdia demostra que la manifestació anava contra el Parlament. A la mateixa hora la Cambra de diputats ratificava l'autoritat del Govern aprovant un vot de confiança amb una majoria aclaparadora que probablement es mantindrà fins a l'acabament del debat polític, el qual serà, sens dubte, pròdig en emocions i turbulències. Com hem dit altres vegades, l'afer Stavisky passa a segon terme. Al primer pla passa la discussió i la revisió de tots els valors espirituals i polítics del règim de Democràcia liberal.

París, 6. — La presentació del Govern a la Cambra era esperada amb gran interès; s'observava una certa agitació al carrer des de primeres hores del matí.

El diari "L'Action Française" i La Unió d'ex-Combatents corsos publiquen una crida a llurs adherits i simpatitzants perquè acudeixin a la manifestació de protesta que s'organitza per a aquesta nit.

Per la seva part L'Humanité" crida tots els comunistes perquè es manifestin als tallers i fàbriques contra el govern d'esquerres i contra el feix.

Finalment, l'òrgan dels socialistes, "Le Populaire", crida els seus adherits perquè organitzin aquest vespre una contramanifestació per tal de contenir les provocacions dels enemics del règim.

El president del Consell de ministres ha publicat una nota en la qual es fa una crida a la calma i prudència de la població de París.

Els agitadors professionals — afegeix la nota — han escampat rumors inversemblants. No s'ha fet cap moviment de tropes ni de material de guerra, encara que alguns grups polítics i associacions d'ex-combatents han anunciat manifestacions.

El cap del Govern, que també és ex-combatent, prega als seus camarades d'armes de no unir llurs reivindicacions a les dels agitadors professionals i els invita a no barrejar-se en manifestacions que comprometrien llur dignitat.

La nota acaba dient que, passi el que passi, el Govern, responsable d l'ordre, sabrà mantenir-lo.

La sessió de la Cambra

La Cambra de Diputats es troba plena, tant als escons com a les tribunes, per sentir la declaració ministerial.

La seva lectura, feta pel senyor Daladier, ha estat interrompuda diverses vegades pels aplaudiments de la majoria i commocions irònicques dels elements de centre i dreta.

En diverses ocasions la sessió ha estat molt agitada, mentre que el senyor Daladier romania serè a la tribuna.

El text de la declaració ministerial fa ressaltar que des de fa un mes un escàndol produït per algunes faltes individuals ha paralitzat l'acció de la Cambra, enfrontant uns partits contra altres i donant als adversaris del règim una ocasió de reprendre els atacs, que en el passat feren fracassar els republicans.

La declaració afegeix: Traurem el Govern d'aquesta atmosfera irrespirable i ho aclarirem tot amb valor i energia.

El Govern recorda els seus actes des del moment que es constituí, i demana el nomenament d'una Comissió d'enquesta.

Pregunta si tingué raó en restaurar l'autoritat del règim republicà negant-se a deixar-lo amordassar en benefici d'administracions irresponsables.

Mentre la Comissió d'enquesta, composta per representants de tots els partits, assegurarà el complet aclariment de la veritat, el Parlament haurà de reprendre la seva obra legislativa votant textos que protegeixin eficaçment l'estalvi, assegurant la votació del pressupost abans del 31 de març vinent, a fi d'evitar que els esforços efectuats durant divuit mesos per cinc Governs siguin estèrils.

Mentre ociosos esperen impacients notícies veritables o falses de nous escàndols, mentre alguns creuen trobar en ells la revenja del descrèdit dels seus fracassos, el pagès pregunta com vendrà les seves collites, l'obrer veu reduït el seu sou i tem l'amenaça de l'atur, el comerciant i l'industrial lluiten contra la competència estrangera cada vegada més gran i la classe mitjana es veu aclaparada per la carestia de la vida.

Els elegits del país, en contacte directe amb ell a totes les provincies, coneixen els seus sofriments, les seves inquietuds i les seves esperances ¿i és possible, sense que això sigui una injúria, creure que preferiu la lluita apassionada a la realització del deure que França us imposà?

La República, per a continuar, ha de resoldre aquests problemes.

La declaració afegeix que el Govern expressa el seu acord de mantenir l'Estatut monetari, votar el Pressupost, lluitar contra l'atur, reprendre l'activitat econòmica del país i reformar la Fiscalia.

Davant d'Europa, inquieta i dividida, afirmem la tenaç voluntat de pau i de seguretat de França, la política de la qual es concreta i resumeix en aquestes quatre paraules: Cooperació internacional i defensa nacional.

Fidels a la Societat de Nacions i a les amistats que saben que França ha demostrat palpablement la voluntat de tenir pau, per tal de no témer en res el fall clar dels pobles, no assumirem la responsabilitat, ni per egoisme ni per debilitat, de deixar relliscar el nostre país amb Europa entera a una possible catàstrofe.

La pau és un ideal que no és suficient desitjar, sinó que s'ha de realitzar per mètodes lleials, lluny d'aparences vanes i lluny d'atacs perillosos.

La declaració ministerial fa a continuació una crida al Parlament sobirà per tal de restaurar la confiança, defensar el règim i fer respectar la llei i el compliment d'aquesta llei.

(Segueix a la pàgina 7, columna 1.)

M. Marchandeau, segon ministre de Finances del govern Daladier

SOLUCIÓ PER A UN GOVERN FORT

Molta de gent, en tota mena de països, demana un govern FORT. Aquest és el somni repatani de la classe mitjana modesta, el "pis aller" al qual es resigna la plutocràcia, la forma d'intimidació que pren revenja del proletariat, l'estil d'esperança dels desdonats, dels decebuts, dels deixats de compte, dels que s'entaforen, ressentits, perquè no els malmeti l'airada popular. Car no es tracta pas d'un govern fort en justícia o fort en raó, o que ho sigui per seny o per vanitat. Govern fort, avui en dia, vol dir monopoli fratricida en acció, societat tirada de viu en viu al motlle roent, i la tirania creant nefandes caricatures de grandesa. Hom oscilla, segons l'estament, entre la terror blanca i la vermella; tot mediocre reverteix al prehistòric, que vol dir voga de brutalitat, però amb aquesta diferència en pitjor: que ja no es tracta exactament d'ésser brutals, sinó comparses d'algú o altre que en faci el paper, no pas sense trucs, i mobilitzant — per obtenir el pasme de tants d'histèrics i massoquistes — ex-presidaris, borreus xinesos, arlots de bordell, minyonets sotmesos a una disciplina de depravació, i fanàtics i ximples drogats amb la demagògia més rebregada.

Sense arribar fins a aquest punt, que no escauria pas al seu optimisme i balderia d'ex-sergent andalús, el senyor Lerroux passava, en la imaginació de les dretes espanyoles, per un possible governant fort: diguem una mena de Lacierva de la República. Curiosament, i qui sap per què, les dretes espanyoles, instintivament, no creien en la democràcia del senyor Lerroux, ni en la seva submissió genuïna a un ideari avançat, ni en la seva adopció gaire devota de cànons tan pimargallians com l'autonomisme i l'antimilitarisme. Però a més d'això, el consideraven dotat d'un ure dominador, i d'una brava capacitat per a collar enèrgicament els cargols lluïxos de la societat espanyola. Aquestes opinions, difoses entre els benestants i llur servei, remunerat o no, eren certament a la base de l'avidesa radical-dretística.

Però no sé pas com és, que de cop i volta les coses no rutllen prou bé. Hi ha frases i actituds que farien pensar que les dretes opinen avui que el senyor Lerroux s'hauria de posar les calces una vegada o altra, ni que fos contra elles: i en això, com en tants d'altres particulars, les dretes responen a llur geni femení, que ja tenien fins i tot abans de convertir-se per l'accessió del vot de les dames, en una mena de ginecocràcia.

Bé, doncs, aquest usar d'ara no pot durar, i com que vagament es parla de dissatisfacció de molts, i de la possibilitat d'estranys arremoraments, cal trobar un tònic o unes píndoles orientals que redonin energia al senyor Lerroux; l'energia que haurien dit que tingués quan era anarcoide, però que ara convindria no cal dir-ho, girada de propòsit.

"El Debate", aquest periòdic que cada dia admirem més en el seu paper d'oposicionista inconscient i d'apressador de coses, ha donat una fórmula exquisida, un d'aquests dies, per a assegurar la gosadia ben valenta del govern, davant les amenaces de trontolls que no poden menys de preocupar la curiosa massa dels mig-republicans de fresc. Es una frase adorable, i d'antologia; i valdrà la pena que esdevingui històrica, com a ben senyaladora del geni polític i la directa humanitat escruixidora que han arribat a atènyer les legions triomfadores en la lluita electoral de 1933.

Aquesta frase diu, simplement, que cal que les dretes vigilin estretament aquest govern a fi i efecte que no sigui dèbil.

BELLAFILA

El Consell de Ministres d'ahir s'ocupà gairebé exclusivament de la situació política

EL GOVERN MANTE LA DECLARACIÓ MINISTERIAL I ESPERA QUE ES PLANTEGI UN DEBAT POLÍTIC PER TAL DE FIXAR CLARAMENT LA SEVA POSICIÓ

Els socialistes pensen parlar quan convingui a la seva minoria. — El senyor Lerroux, indisposat, no ha assistit al Parlament

Madrid, 6. — Des de dos quarts d'onze del matí fins a tres quarts de dues menys cinc minuts de la tarda ha estat reunit a la Presidència el Consell de Ministres.

En sortir el cap del Govern, els periodistes li han preguntat:

—¿Què hi ha de bo, senyor president?

—Doncs que no hi ha tragèdia. De manera que no haveu de comunicar res d'emocionant.

El Consell de Ministres ha estat dedicat gairebé exclusivament, sobretot les dues primeres hores, a examinar la situació política, que ha enjudiciat amb criteri unànime, donant al cap del Govern un total i cordial vot de confiança.

—¿Intervindreu en el debat polític que es plantejarà aquesta tarda a la Cambra?

—No; aquesta tarda, no; puix que no em trobo molt bé. Es clar que aniré al Congrés, i si no hi ha més remei que intervenir, intervindré.

—Doncs es diu que és del partit radical d'on sortirà el plantejament del debat i fins s'assenyala la persona del senyor Salazar Alonso com a encarregat per la minoria d'iniciar la qüestió.

—Sí; això és el que deia la premsa d'anit i d'aquest matí; però tractant-se d'una persona tan ministerial i tan lerrouxista com el senyor Salazar Alonso farà el que se li mani.

—¿Aleshores el debat polític no es plantejarà?

—Jo no puc impedir que es plantegi, però sí que puc ajornar la contesta fins demà.

Per altra part, si algun ministre ha de parlar per contestar alguna cosa que es relacioni amb la seva gestió directa, ho farà.

—¿S'ha acordat alguna cosa respecte al curs dels assumptes parlamentaris, tals com amnistia, havers passius a la clerecia, etc.?

—Tot està a l'ordre del dia, i la seva discussió la determinarà el Govern d'acord amb el president de la Cambra.

—¿El Govern manté la seva orientació?

—El Govern s'atén en un tot a la declaració ministerial que vaig fer en presentar-se el Gabinet a les Corts i afirma la seva personalitat amb absoluta independència de dretes i d'esquerres i atès estrictament a les forces que hi estan representades.

—¿Us haveu ocupat en el Consell de l'ordre públic?

—El ministre de la Governació ens ha dit que té preparat un pla d'ordre públic; però això no ho estudiarem fins al vinent Consell.

—¿Quan se celebrarà aquest Consell?

—Dijous ens reunirem en consellet, per celebrar després l'acostumat Consell sota la presidència del cap de l'Estat.

En sortir, el ministre d'Obres Públiques ha dit als informadors:

—Surto molt satisfet de la reunió; hi ha hagut una perfecta unanimitat.

—¿El debat polític es plantejarà avui o demà? — li han preguntat.

—No ho sé, però és igual que sigui avui com demà.

En aquestes mateixes manifestacions sobre la unanimitat que ha existit en el Consell ha coincidit el senyor Hidalgo, i concretant una mica més les declaracions, ha dit:

—Surto molt satisfet ireconfortat.

El Consell ha examinat detingudament la situació política. D'un a un els ministres han exposat els seus punts de vista sobre la manera d'apreciar el moment, i tinc la satisfacció interior de la unió que ha existit en tot moment, forta i estreta com mai. Per tant la qüestió política no pot ja preocupar-nos.

En el debat que se suscitarà al Parlament quedarà perfectament aclarida l'actitud a seguir pel Govern i la posició dels ministres.

Aquesta declaració la farà, encara que continui deficient de salut, el cap del Govern, però si la seva indisposició augmenta, potser serà el senyor Martínez Barrio el qui el substituirà.

—¿Llavors no cal pensar en la crisi?

(Continua a la pàgina 5, col. 1)

L'agitació entre els estudiants

La injusta condemna d'uns estudiants de la F. U. E. ha provocat una aldarull a la Facultat de Medicina de Madrid, des dels balcons de la qual foren llançats el carrer bancs, rajoles i altres objectes. A remarcar l'ús a Catalunya ab han suspendut aquesta vegada els incidents estudiantils que han donat rotllat per tot Espanya

LES LLETRES I LES ARTS — REVISTA DE PREMSA

UNA ENQUESTA

Què pensen els joves?

Del Sr. M. SOLÀ I MARIMON, quinze, de Barcelona (14 anys).

Per ésser Catalunya una nacionalitat retrobada després d'uns quants segles de letargia penosa, sembla que el seu desvetllament hauria de caracteritzar-se per l'establiment de moltes nous i que les tradicions dels pobles que posseeixen una cultura ininterrompuda de molts segles no haurien de predeterminar la nostra vida espiritual d'avui. Durant moltes dècades — des de la davallada de Catalunya com a Estat fins a la pre-guerra — la cultura dels catalans estava fonamentada sobre unes bases morals falses, per tal com pertanyia a una importació i li mantenia l'adaptació a l'ànima del nostre poble: la cultura dels catalans no era una cultura catalana. Ha vingut després la renaixença "popular" de Catalunya i ens hem trobat amb una joventut impreparada que s'ha inhibit de l'actuació pública, de tota actuació que no hagués de donar uns resultats polítics i individuals immediats.

La formació d'una cultura catalana encara no s'ha realitzat, per tal com els homes que ostenten la representació de l'intellectualisme a Catalunya s'han format en escoles estranyes al nostre caràcter i al nostre temperament. El timó de les coses generals del país ha estat portat pels homes vells, vells no tant en edat com en procediments i idees. L'home de la pre-guerra, amb una cultura arcaica, ha ocupat llocs que heurien d'haver-se destinat, en altres circumstàncies, als valors nous, que haurien introduït un nou "cachet" amb la seva visió del món trasbalsat durant el període 1914-1918. (Crec que existeixen dues menes d'homes i dues menes de cultura, determinats pels períodes anterior i posterior a la Gran Guerra.) ¿Podia Catalunya seguir uns camins distints dels que ha seguit sota aquests auguris? Jo crec que no. Ens trobem dintre d'una gran xarxa que ens lliga a tots, els uns als altres, i ens anem movent sota l'impuls de forces fatals, el control de les quals ens escapa en absolut.

La inhibició que s'inicià a Catalunya amb la manca de responsabilitat dels catalans en passar el govern públic a mans forasteres persisteix, i hom espera dels organismes collectius — impersonals — sota els quals queda amagada la responsabilitat individual, la solució dels problemes, sense, però, que ningú no es preocupi d'aportar el seu esforç en ajut de l'acció d'aquestes collectivitats.

Caldria cercar quines són en detall les causes morals que han situat la joventut en el pla que actualment ocupa. En primer terme haurem de considerar fets psicològics, l'estudi dels quals és llarg i no sóc jo qui pugui portar-lo a terme amb la deguda competència. El fet cert, però, és aquest: la joventut manca avui d'aquelles precioses dots de desprendiment amb el relat de les quals ens han entusiasmat alguns escriptors catalans del darrer terç del XIX. Cinquanta anys enrera un adolescent era força més desexit que un adolescent 1933. I això és indubtable, malgrat dels esports, del cinema i de tota la literatura esportiva i cinematogràfica. ¿Causes d'aquesta manca d'iniciativa i llibertat individuals i del recolzament en les decisions de les collectivitats? Amb tota claredat no les puc precisar. No se m'oculta, però, que molt hi influeix el tracte que en família es dóna als infants, als quals es volta d'una cura excessiva i als quals es donen resolts tots els problemes materials (únics que poden interessar l'infant). Més tard, a l'escola, especialment la pedagogia moderna ha creat a l'entorn de l'infant una atmosfera tal que ha contribuït a estimular (malgrat Claparède o potser a causa de Claparède) el seu sentiment d'inferioritat. ¿Com és això?, em direu. Senzillament: des del moment que l'home estudia l'infant com a animal domesticable, experimenta els seus mòbils secrets, cerca les seves inclinacions, no pot deixar de considerar-lo, "malgrat ell mateix", com un ésser inferior, per efecte d'haver-se desenrotllat en l'home un sentiment de superioritat.

No vull entrar en consideracions sobre la pedagogia i els seus efectes, perquè això ens portaria molt lluny i no tornaria, sinó d'esbaixada, els fets que m'interessen. El cert és, repeteixo, això: Des de la llar fins a la Universitat, tot és propiciat a l'anullament de la llibertat de l'infant. La pèrdua de llibertat — i com a conseqüència, d'iniciativa — ha donat lloc a una reclusió de la joventut 1933 dintre d'ella mateixa i que s'inhibeixi de la afer de la collectivitat, esperant de la irresponsabilitat d'aquesta llur solució, i s'aguditza dintre dels homes la tendència natural que després, degudament desenrotllada i refinada, presidirà tot el curs de llur vida: l'egoisme. L'infant neix — oh, Bartrina! — amb totes les característiques de l'esclau, una vegada habituat a aquest sistema de vida espiritual, fa ratlletes dels seus drets de llibertat. Unicament a les quals mesos que acabo d'esbossar podem i podem-ne de fisiomes — el nacionalista i el marxista — tendències gregàries on l'individu, considerat isoladament, no compta i és sacrificat, si cal, a unes collectivitats, malgrat donar-se la paradoxa que aquestes no poden subsistir, en un terreny de lògica elemental, sense el concurs o la presència de les individualitats. En un Estat gregari no és l'individu, com caldria, qui justifica l'Estat, sinó l'Estat qui justifica l'individu.

* * *

Ultra el fet moral o psicològic esmentat, cal considerar l'aspecte mental. Durant el segle passat es desenrotlla un enorme moviment científic i industrial la conseqüència immediata del qual és una millora sensible en les condicions de vida de la humanitat. Les màquines de vapor, els motors d'explosió, la mecànica en general, l'electricitat, la química (particularment el cautxú i la gasolina) han estat els mitjans de l'enorme revolució experimentada d'un segle ençà. Aquest estat de coses ha donat lloc a què la intel·ligència humana no hagi estat suficient per a abastar tots els extremes de la ciència i de la filosofia, com s'esdevenia en altres temps en què podia trobar-se un Descartes, per exemple, que tractava de la manera més subtil el problema de l'ésser i no-ésser, amb la mateixa desimboltura que el funcionament del cor i la circulació de la sang — i s'ha fet necessària la divisió en matèries o branques de la ciència i àdhuc dintre d'aquestes branques s'han produït altres divisions, com entre els metges, els enginyers, etc.

La filosofia (considerada com a substràctum o element superior a tota altra especulació que presideix el desenvolupament de les ciències) ha sofert una minva considerable en el nombre de conreadors, mentre és tinguda com a quimera inútil, sense que es prevegi que no hi ha acció positivament útil sense la presència de la idea (com tampoc no hi hauria idea útil, sense la conseqüència: l'acció). No puc entrar en una crítica de l'especialització científica o industrial, per tal com, fet i fet, avui no sabríem renunciar els serveis dels especialistes, però he de fer remarcar que "l'especialisme" (o tailorisme, com diuen els americans referint-se a la indústria) ha donat lloc a un restringiment del camp de coneixements "d'un" home, i s'ha produït inevitablement una atrofia mental, d'una manera análoga a l'atrofia de qualsevol membre viu, l'activitat del qual sofreix una reducció.

Després d'això podria creure's que vaig a proferir un altre "ritorniamo all'antico". No. Crec que la vida de la humanitat és molt planera i seria contra natura que renunciéssim els avantatges que posseïm respecte dels nostres avis.

* * *

Els dos esmentats fets principals — la pèrdua de llibertat individual i renúncia dels drets d'acció a favor de les collectivitats, generalment anònimes i irresponsables, per una banda; i el millorament de les condicions materials de vida acompanyat de l'atrofia mental, per l'altra — crec que constituïxen els factors que marquen la nostra època.

I bé: ¿quina és la resultant de l'acció conjunta, simultània, de tots aquests factors damunt la humanitat? Al meu entendre, és la comoditat. La nostra època és l'època del confort, de la mínima molèstia i de l'esforç nul. La voluntat i la intel·ligència no compten o compten només en el sentit de preparar les coses per tal que no calgui posar ulteriorment les forces esmentades en acció. Una prova de la veritat d'aquesta afirmació és la manca d'ambició de la generació actual: no tan sols d'alta ambició espiritual, sinó àdhuc d'aquella ambició que aspira a la conquesta de coses materials d'alguna importància, la qual conquesta exigeix un esforç de consideració. Com a exemple diré que durant bastant temps una conselleria de la Generalitat de Catalunya ha estat ocupada por un home de les noves promocions absolutament impreparat i de talent mediocre, però ambiciós. Per manca d'altres ambiciosos ell ha pogut sobresortir i ocupar un lloc primerissim entre tots els catalans.

Jo no sé si la humanitat marxa, com tan sovint s'ha dit, fins al punt de fer-ho creure a molta gent, vers la perfecció. Si com a perfecció es conceptua la facilitat de vida material, encara que per assolir-la s'hagi d'ofegar la vida espiritual, han segur que, efectivament, avancem cap a la perfecció, malgrat les crisis que intermitentment obstaculitzen la marxa de la humanitat. Però el perfecció de una harmonia entre el cos i l'esperit, una vida per la vida i mateixa, adreçada a les necessitats i als deures de tots els homes, i no a una de gaudis materials i a l'expressió del seu perfil per a donar llibre a la satisfacció de la vanitat o la pietat del just, la humanitat marxa decididament endarrera. I cal observar encara que la fallida dels valors espirituals que s'indica, tard o d'hora arrossegarà amb ella totes les conquistes materials obtingudes.

* * *

He assenyalat, de la manera més clara que he pogut, la situació de la joventut d'avui. Crec que en totes les situacions existeixen causes psicològiques i filosòfiques que les justifiquen i que és en les profunditats de l'ànima individual on cal cercar els mals i aplicar els remeis, àdhuc quan es tracta de collectivitats. Com que no tinc la seguretat que les solucions que jo podria aportar als problemes que denuncio siguin les millors, més m'estimo reservar-me les, tot i deixant lliure el camí als que, creient en la doctrina exposada, se sentin més agosarats que jo.

Per acabar diré que no tinc gens de confiança en les collectivitats i que sols espero alguna cosa dels esperits isolats que cedeixin generosament llur esforç personal a tota la humanitat.

★

Del Sr. MOISÈS ARAN I SOLER, de Balaguer (28 anys).

S'ha dit amb insistència que el meu poble és un centre marxista-vivent. Res de més injust. El Comunisme no ha arrelat mai a Balaguer; mes aviat s'ha difós un confusionisme social molt divers del veritable comunisme. Jo he assistit diverses vegades per curiositat a algun mitin d'aquesta índole, d'oradors locals, i no he descobert enlloc la comprensió de la doctrina de Carles Marx. He cercat endebades a través de llurs mots l'ideal d'aquells joves, i he vist perdre llur pensament enmig de mots ampulosos però buits de tot sentit.

Ha retret aquest cas, perquè podria aplicar-se igualment a joves que es diuen catalanistes i a d'altres que es diuen radicals, etc. Res no hi ha, però, tan lluny de llur pensament com aquests ideals que preconitzen només en determinades oportunitats.

D'aquesta manca de lealtat als principis, estesa no solament a la meva ciutat, sinó arreu de Catalunya, prové la meva desconfiança envers la joventut actual. Manca d'espiritualitat, sobretot; escàs interès per les nostres coses; indiferència absoluta a tot allò tan fonamental com són la llengua, els llibres, les arts, i principalment idea vaga del Nacionalisme; poca fe en la causa de la Pàtria; ignorància de la seva grandiositat. Si la dictadura desvetllà notables inquietuds patriòtiques, adormí malauradament consciències que haurien pogut ésser fèrtils. La majoria dels nostres joves es llisaren llavors a l'esport més que no pas a cultivar el patriotisme i en sou esperit. I aquí l'endarreriment del qual avui tant es resent encara Catalunya.

El desvetllament definitiu de la nostra Pàtria no serà realitzat fins i tant que les joventuts prenguin com a arma de lluita la cultura i la llengua nacionals. Quan les portes del teatre català, per exemple, s'obrin de bat a bat, la nostra autonomia haurà donat un pas decisiu. Tinc el convenciment que el triomf que ha assolit fins ara Catalunya es deu principalment als homes de les darreres generacions. La seva intellectualitat, i sobretot llur fe en la renaixença de les nostres lletres, han fet possible el triomf que acabem d'assolir. No crec en aquests homes baladrers de carrers, que s'han adherit de poc ençà als rengles del Catalanisme i que pretenen guanyar definitivament la batalla a cops de puny. Cal posar amb disciplina la nostra causa i cal copsar el valor de la seva grandesa. Només d'aquesta manera serà consolidada la victòria.

La religió — la doctrina de Crist, s'entén — ha entrat en mi de molt petit, i l'he anada practicant amb aquella fe del creient sincer. Em revolten, però, les infidelitats dels qui practiquen el Catolicisme per conveniència. D'aquests n'hi ha molts i acostumen a fer, sota l'empara d'aquestes santes doctrines, injustícies que indignen. La religió mal practicada causa aquesta danys, per cert molt difícils de corregir, perquè comença pels representants de Crist — amb honorables excepcions, és clar — la vulneració dels principis més sagrats.

La família és per a mi un bell ideal, perquè crec en la seva eficàcia social. No perdrè fins que l'hagi constituïda, puix que serà per a mi un goig poder desvetllar en la meva companya dels meus mateixos neguits d'ésser útils a la societat i a la Pàtria.

Fetes aquestes revelacions, se'm permetrà dir que, malgrat el meu pessimisme envers la joventut actual, tinc fe en una promoció no gaire llunyana que ja es va formant. LA PUBLICITAT en donà alguns valors que serien tingudes en compte. En un editorial del dia 30 de gener passat ja ho manifestava amb veritable contentament, i potser el que és un xic mal fonamentat el meu pessimisme.

Si tots els periòdics de la nostra terra, especialment la premsa diària catalana, que surt a Barcelona, es preocupessin tant dels valors de la nostra joventut com ho ve fent LA PUBLICITAT, a hores d'ara podríem dir que la victòria és ja guanyada.

Llegeixi LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Rectificació del Cens Electoral

A les oficines de secretaria del districte central (Casa Consistorial, 589) i a les de totes les seves adherides queda oberta la inscripció d'aquelles persones que tenint-hi dret no figuren al vigent Cens Electoral, i també d'aquelles que hi consten amb el nom o cognoms equivocats, amb l'objecte de tenir cura de la seva inclusió o rectificació.

CENTRE CATALANISTA REPUBLICA DE BADALONA

En la darrera reunió general ordinària celebrada per aquesta entitat quedà constituïda la següent Junta directiva:

President, Josep Jàlencas; vice-president, Josep Prats; secretari, Lluís Vancells; vice-secretari, Joan Minguella; tresorer, Josep Tafonell; comptador, Manuel Bosoms; vocals: Pere Vigo, Joan Lledó, Manuel Santillan, Joan Perera i Joan Vives.

AVIS

Es convoca els delegats que formen part de la Comarcal de Barcelona-Ciutat a la reunió que tindrà lloc avui, a dos quarts de vuit del vespre, a l'estatge d'Acció Catalana Republicana, Corts, 589, pral.

CURSET D'ORATÒRIA

Queda prorrogada fins divendres, dia 9, la inscripció al Curset d'oratòria organitzat per la "Joventut Catalanista Republicana", Corts Catalanes, 589, pral.

El curset constarà de 24 sessions que se celebraran els dilluns i divendres dels mesos de febrer, març i abril, a les vuit del vespre, a càrrec del professor senyor Ramon Jover.

Preu de la inscripció: 3 ptes.

EL CORREU D'AVUI

★ *"Els Clàssics del Món"*. Molt aviat sortiran dos volums nous de la col·lecció *Els Clàssics del Món* (de l'Editorial Barcino): el segon i darrer de les *Memòries i Contorelles*, de Mistral, i el V de les *Obres completes de Molière*. Aquest darrer contindrà les obres següents: *El malalt imaginari*, *El metge per força*, *El senyor de Pourceaugnac* i *L'Amor metge*.

★ *Per als excursionistes*. Recordem entre els llibres sobre excursionisme publicats en català aquests darrers anys: el *Manual d'Excursionisme*, de J. M. Batista i Roca ("Col·lecció Popular Barcino"); el *Carnet d'un esquiador*, de J. M. Guilera; les *Orientacions d'excursionisme*, de J. Pujol i Algueró; el manual de primeres cures, del Dr. P. Gavarró, *Com cal ausiliar un ferit* (Col·lecció Popular Barcino), i el *Resum de Topografia aplicada a Catalunya*, per J. Carreres i Palet (Llibreria Catalònia).

★ *"Estudis Franciscans"*. Hem rebut a la nostra redacció el fascicle 258-259 d'*Estudis Franciscans* (juliol-desembre, 1933), que conté el següent sumari: "En l'any jubilar de la Redempció: Aspectes diversos de la Redempció", pel P. Basili de Rubí (249-270); "La doctrina de Duns Escot sobre la Redempció davant la Història i la Teologia", pel Dr. J. Rivière; "Jesús Redemptor, segons els profetes", pel P. Tomàs Vilanova; "Enquesta històrica sobre el principi d'identitat comparada", pel P. Bartomeu M. Xiberta i "Notes de criptives de manuscrits franciscans medievals de la Bibl. Nacional de Madrid", pel P. Martí de Barcelona. Segueix l'acostumada secció "Revista de Revistes", en es donen els sumaris d'una cinquantena de revistes científico-religioses d'Alemanya, Anglaterra, Espanya i Catalunya. En la secció bibliográfica es remenven unes setanta obres importants i una ampla crònica del moviment científic internacional clou aquest dens fascicle doble de tan acreditada revista catalana que publiquen els PP. Capuxins fa 27 anys.

★ *Mir.* — Aquesta exposició, que esdevindrà memorable, es clausurarà solemnialment divendres, a les set del vespre, amb la lectura de les *memòries d'Enric Galway*, titulades *El que he vist a can Perès en quarenta anys*.

★ *"Tribut Rosetum"* es titula un interessant recull de textos de la malaurada jove escriptora sabadellenca Na Maria Teresa Duran i Noguera. En parlarem degudament.

El cap del Govern

Creu Rovira i Virgili, a LA HUMANITAT, que "l'estructura política i social del món i la pressió bèl·lica del feixisme exigeixen que el sistema democràtic i parlamentari sigui renovat. L'una de les renovacions que li sembla més oportuna, seguint Jaques Bordeaux, és el redreçament del poder executiu i la funció del primer ministre o cap del govern:

"A Catalunya mateix, el senyor Francesc Cambó ha escrit amb certa abundància sobre aquest tema, i ha anat a raure, teòricament, al presidencialisme americà. Però d'això fa ja alguns anys, i no sabem si d'aleshores ençà l'illustre ex-ministre d'Alfons el darrer, ha canviat de pensament. Es el cas que quan ell es declarà presidencialista no feia pas més enllà de set o vuit anys que, en l'Assemblea de Parlamentaris, havia arribat a conclusions ben diferents.

Cal reconèixer, de tota manera, que convé reformar el mecanisme dels poders de l'Estat dins els límits del demo-parlamentarisme, per a fer aquest més fort i més resistent. I, pel que toca al poder executiu, un dels problemes més apremiants és el de fixar l'estricte caràcter i les funcions veritables que corresponen al Cap de Govern, el qual és, o hauria d'ésser, l'eix del poder executiu.

En moltes Repúbliques d'avui, el cabdillatge del Govern o Presidència del Consell de Ministres, és una magistratura inestable i desdibuixada. La seva feina principal resulta, de fet, la de parlar al Parlament, i la de posar moltes signatures. Bardoux sintetitza admirablement en tres mots la feina esboceradissa del ministre i sobretot del Cap de Govern:

"Perora, signa i passa..."

Creu Jacques Bardoux — i en això pensem com ell — que el Cap de Govern, dins el règim demo-parlamentari, ha de tenir el caràcter d'un element cabdal d'enllaç i coordinació entre els diversos departaments del poder executiu.

Per a complir aquesta missió, avui el Cap de Govern no té els mitjans indispensables. Li hauríen, entre altres coses, mitjans d'informació. Ignora, remarca Bardoux, la vida interior dels departaments ministerials. Només en sap allò que li diuen els ministres; i aquests no acostumen a ésser prou explícits ni prou sincers davant llur Cap.

En aquestes condicions, el Cap de Govern no governa en realitat. Sovint governa menys que els seus ministres. No té — segons Bardoux, que pensa especialment en el cas de França — una instal·lació, una informació, un personal, un enllaç. L'escriptor francès voldria que el Cap de Govern tingués una informació completa i posada al dia, sobre les oscil·lacions de l'activitat industrial, les variacions de l'opinió expressada per la Premsa, i les fluctuacions de la vida en el conjunt del país. "La Presidència del Consell — diu — cessaria així d'ésser una entitat moral per a esdevenir una realitat administrativa."

Aquesta concepció del Cap de Govern — que ens sembla bona — implica, entre altres coses, la renúncia a tenir una cartera especial, un departament ministerial. El Cap ha de controlar, impulsar, enllaçar i coordinar tots els departaments. El tipus del President del Consell sense cartera és el més adequat i el més convenient. El Cap de Govern no ha de tenir cartera pròpia; però ha d'intervenir totes les carteres i ha de dirigir efectivament l'obra política i administrativa del Gabinet."

La República i els monàrquics

EL DILUVIO aconsella als republicans que estiguin previngutx. Diu que la vida del govern Lerroux no pot ésser més precària, i que corre el rumor que així que caigui, el Poder moderador no tindrà inconvenient a confiar la governació de la República a les dretes que l'han acceptada, si bé imposant una mediatització:

"Esta consistiría en reservar para dos personalidades políticas de probado republicanismo los ministerios de Guerra y Governación, para así disponer de los principales resortes de gobierno en forma de que no inspirasen desconfianza los elementos recién incorporados a la República.

Nos resistimos a creer tal cosa. Una combinación semejante no podría ser aceptada ni por los republicanos ni por las derechas. Por nosotros, porque no podemos ceder la jefatura del Gobierno a quienes hasta ayer eran monárquicos sin rebozo y ahora son republicanos vergonzantes. Por las derechas porque, sin mengua, no pueden avenirse a gobernar bajo la vigilancia rigurosa de dos ministros encargados de impedir que traicionen al régimen.

No advino a España la República para que continuasen gobernando los monárquicos. Para eso no valía la pena que echásemos de aquí al degenerado Alfonso XIII. Tanto da que continúe en el trono como que, fuera de él, prosigan gobernando al país quienes fueron sus miserables lacayos.

La República debe ser gobernada por los que siempre fueron enemigos de la monarquía. Y, quien sustente opinión contraria, que empieze por separarse de nosotros y ponerse abiertamente al servicio de nuestros enemigos irreconciliables.

No queremos la colaboración de los monárquicos. La República no se proclamó en España para que, antes de cumplirse tres años de su instauración, fuese gobernada por sus enemigos.

Los republicanos de siempre no debemos en modo alguno acatar a los monárquicos de la víspera, que si tratan de confundirse con nosotros es para más fácilmente conspirar contra el actual régimen, del que abominan. Frente a esa gentuzalla tendrían plena justificación las más exaltadas actitudes del pueblo republicano.

A nosotros engañifas y truhanerías, no. ¿Quieren el retorno de la monarquía? Pues, díganlo bien claro y salgan a la calle a luchar abiertamente contra la República. Y ya veremos quien vence a quien."

El debat polític

LUZ, en parlar del debat polític, sobre l'actitud dels socialistes, abans que fos plantejat, examinava les següents solucions que, segons l'editorialista, poden derivar-se:

"Consiste la primera en tomar el asunto por la tremenda y anunciar una represión implacable de cualquier protesta de los trabajadores; la segunda, en ofrecer a los socialistas y — no se olvide — a todos los republicanos de izquierda, un programa de acción inmediata encaminado a reconquistar la República, para lo cual habrían de ofrecerse las máximas garantías; la tercera solución podría consistir en aprovechar el debate político para elevar el grave pleito actual a las manos imparciales del Jefe del Estado, a fin de que éste, en serena consideración de todo lo que acontece, resuelva en definitiva y evite lo que, hoy por hoy, parece inevitable.

La primera de las tres soluciones, o sea la declaración de guerra civil entre un Gobierno republicano y las masas proletarias de España, nos parecería una catástrofe. No hace falta razonar por què. Triunfante una revolución obrera, que revestiría caracteres durísimos, la República actual habría perecido para siempre. Pero, victoriosa una represión sangrienta, aplastados los trabajadores por la República, ésta habría fenecido también, para abrir paso a una dictadura. ¿Cuál sería la situación del Gobierno entonces, con todos los problemas de ahora agravados por las violencias cometidas y con prisiones de líderes socialistas, más difíciles de sostener que las que hoy dan lugar al conflicto de la amnistía? No creemos que haya gobernante republicano tan insensible que, a sabiendas, acepte la guerra entre la República y el socialismo organizado.

La segunda solución es ya imposible, y no tiene viabilidad en las Cortes actuales. Ha contraído el Gobierno compromisos muy profundos con las fuerzas sistemáticamente enemigas del proletariado, y, por otra parte, cualquier programa o promesa de programa que quisiera formular el Consejo de ministros en las circunstancias presentes sería pura vacuidad, porque no tiene a mano el instrumento parlamentario adecuado para cumplir lo que prometa.

Queda la tercera de las soluciones. No se trata de que el Gobierno, ante la actitud socialista, abandone el campo y se entregue. No. Es frecuente en la política española dar a estos problemas aires de contienda familiar y reducir a cuestiones de amor propio lo que no debiera mirarse sino como preocupación nacional. Cuando en un régimen como el de España llegan momentos críticos y amenazan horas graves, cumple al Jefe del Estado desempeñar su augusta misión de árbitro y, sin agravio para nadie, fallar en interés de todos. Pero claro es que el Presidente de la República no puede, por sí mismo y "ab irato", adelantarse a las iniciativas del Gobierno y de los partidos, ni es justo exigirle que resuelva antes de que, por las vías normales, le haya sido sometido pleito.

Como españoles, nos interesa que las consecuencias del próximo debate político sean las más razonables, las que ofrezcan alguna posibilidad de remedio a la situación. No tenemos empeño en que prevalezca ningún interés personal.

Quisiéramos, eso sí, que el Gobierno no se deje alucinar por quienes alegremente piden un aplastamiento de las organizaciones obreras. Hay en el seno del Gabinete personas que saben lo que eso significa. Declarada la guerra civil, nadie puede estar seguro de no ser el aplastado. Pero, fuera quien fuera el vencedor, sólo sabemos que habría una víctima segura: la República. Terminado el combate, los republicanos no podrían hacer otra cosa que organizar unos funerales por el eterno descanso del régimen que España se dió el día 14 de abril de 1931."

Predicant la guerra civil

LA NACION afirma que si no se una "dictadura d'ordre", el país haurà de defensar-se en una lluita fratricida. Es refereix a les declaracions de Martínez Barrio, segons les quals el govern està en crisi, i diu:

"De modo que, frente a la amenaza revolucionaria que nos agobia, el señor ministro de la Gobernación no siente aquella íntima tranquilidad, aquella satisfacción interior, que es indispensable, que es esencial, como estímulo del hombre que debe hacer frente al extremismo disolvente. Al Gobierno puede sorprenderle un buen día la noticia catastrófica de que fallan los resortes de la autoridad, y no por deslealtad que somos incapaces de atribuir a nadie, sino por aquella pereza que produce en el ánimo la carencia de entusiasmos.

Sobre este punto, que en estos instantes gravísimos para el porvenir de la Patria es de la mayor importancia, llamamos seriamente la atención de quien haya examinado y tiene siempre que destacarlas, la tremendas responsabilidades que le incumben. La hora histórica demanda resoluciones enérgicas y rápidas.

En cuanto a la conducta del pueblo español, poco tenemos que añadir a lo dicho estos últimos días. El instinto de conservación dirá a cada ciudadano cuál es su deber. No estamos ante un proceso evolutivo ante el augurio de normales acontecimientos políticos, sino ante la notificación autorizada y concreta de inmediatos desbordamientos revolucionarios. Los españoles, pues, deben pertrecharse de todos los medios de defensa, y emplearlos eficaz y rápidamente al servicio de la sociedad y del orden, guiados por el instinto de conservación. Al Gobierno le correspondería, si se diera cuenta de la gravedad del momento, de estimular esta acción ciudadana y protegerla con prontitud.

Siempre, claro está, nos parecería mejor, que antes de llegar a esa lucha dramática y fratricida hubiese un español, con patriotismo, que, sintiéndose asistido de la fuerza y del valor, levantase los prestigios de la autoridad y abriese al porvenir una era de paz.

Y esta es la hora. Porque los momentos que transcurran servirán sólo para agudizar la inquietud y robustecer la anarquía que ennegrece el horizonte."

VEGEU QUINS PREUS TAN IRRISORIS OFEREIX LA

Quinzena Blanca

dels Magatzems

El Barato

Preciosos Croxets estprovats, el metre. Ptes. 0'67
Sedes colors llisos, el metre. Ptes. 1'75
Opals de tots colors, el metre. Ptes. 0'72
Teles de matalàs, fortes, el metre. Ptes. 1'25
Estampats per a roba interior, el metre. Ptes. 1'13
Llençols rotort blanc, el metre. Ptes. 0'77
Davantals llunc blau, Ptes. 0'67
Camusses grogues, Ptes. 0'32
Tovalloles russes, colors, Ptes. 0'83
Jocs de taula domès, 6x8, Ptes. 1'90
Llençols ben llenç, llit de monja Ptes. 2'70
Coixinesos gènere fort, Ptes. 0'90
Mates blanques, totes les talles, Ptes. 0'25

Això només és realitat als Magatzems

EL BARATO

Manifestacions del President de la Generalitat

Parla de la conferència del senyor Ventosa i del supost viatge del senyor Azaña a Barcelona

Ahir al migdia el senyor Companys va rebre els periodistes, i els ha fet les següents manifestacions.

—Crec que aquesta nit — començà — el senyor Lluhí emprendrà el seu viatge de tornada, car ja ha realitzat totes les gestions que motivaren el seu viatge a Madrid.

Aquesta tarda — prosegui — es reunirà al Parlament la majoria, per tal de canviar impressions respecte als dictàmens dels projectes de llei que hi ha pendents d'aprovació.

—¿Heu llegit la conferència d'en Ventosa? — li preguntà un periodista.

—Sí — respongué. — Ja l'he llegida, però no vull judicar-la ni discutir fora de la Cambra amb persones que ostenten representació parlamentària. Tantes vegades com se m'interrogui sobre aquesta qüestió diré el mateix. Es que se'ls ha ofès? ¿Es que la Presidència no ha emparat els seus drets? ¿Es que la majoria no els guarda les consideracions degudes? ¿Es que troben limitada la seva llibertat d'acció?

Es clar que m'adono que la seva actitud no és més que una rebequeria, la qual l'opinió ha jutjat com cal.

—Es diu que el senyor Azaña és a Barcelona d'incògnit...

—Jo no en sé res — respongué somrient —. La política, quan és moguda, dóna lloc a una sèrie de rumors, que determinats partits polítics aprofiten per alarmar els seus partidaris. Només puc dir que si vingués el senyor Azaña jo ho celebraria, i tindria molt de gust a saludar-lo.

—Es que hom tractarà de relacionar aquest viatge amb el moviment revolucionari que comenta "La Epoca", i en el qual fa intervenir l'Esquerra Republicana — comentà un periodista.

—Sí — remarca el President —. Ja haureu observat que són precisament les dretes les que parlen de revolucions i de truculències.

Això — acabà — és molt graciós.

La Societat Espanyola de Carburs Metàl·lics homenatja el seu director senyor Víctor Riu

El dissabte passat tingué lloc al Restaurant de la Torre de Jaume I un acte d'homenatge que el personal de la fàbrica i de les oficines de Barcelona de la Societat Espanyola de Carburs Metàl·lics delicaren al seu director, senyor Víctor Riu i Ribera, amb motiu d'haver estat atorgada la primera jubilació, recaiguda en el company Miquel Valle, i per a testimoniar a l'homenatjat l'agraïment del personal per les múltiples atencions rebudes durant el llarg temps que exerceix la direcció de la Societat.

L'acte, que transcorregué en un ambient de gran cordialitat, fou una prova palesa de les simpaties que gaudeix el senyor Riu.

En començar l'acte s'acordà enviar un magnífic ram de flors a l'esposa de l'homenatjat.

El senyor Miquel Abelló, en nom de tots els presents, pronuncià unes sentides paraules fent ofrena al senyor Riu d'un artístic pergamí commemoratiu de l'acte que se celebrava. Enaltí la personalitat i els dots excepcionals de l'homenatjat, i féu palesa manifestació de l'agraïment i l'afecte dels seus companys envers el seu director.

Fou molt aplaudit.

Després, el senyor Odó Hurtado, en nom propi i com a secretari del Consell d'Administració de la Societat, pronuncià un brillantíssim parlament enaltint la personalitat de l'homenatjat i remarcant el valor impulsor de la seva obra.

El parlament del senyor Hurtado fou rebut amb una ovació.

Visiblement emocionat, el senyor Riu regracià l'homenatge de què era objecte, i que considerà immerescut. Digué que les paraules pronunciades pel senyor Hurtado l'havien afectat profundament, i que ell tenia la certesa que no havia fet més que complir amb el seu deure.

Ressenyà després la seva actuació, al servei de la Societat, d'ençà de l'any 1900, i remarcà d'una manera categòrica que per escaient l'esplendorosa situació actual de la Societat no li ha mancat en cap moment la confiança i l'adhesió dels senyors que composen el Consell d'Administració.

L'acte, com bem dit, transcorregué i acabà en un franc ambient de cordialitat.

La Generalitat i l'ordre públic

Una comunicació del senyor Selves al Govern de Madrid

Els diaris d'ahir a la nit publicaven la següent nota oficiosa del darrer Consell de Ministres de la República:

"Gobernación. — El ministro manifestó al Consejo que ayer le llamó por teléfono el consejero de Gobernación de la Generalidad de Cataluña, señor Selves, rogándole que en nombre propio y en el del Presidente, señor Companys, desmintiera de una manera rotunda y categórica la versión circulada de que aquella Corporación estuviera dispuesta a secundar los planes revolucionarios que se anuncian estos días, pudiendo, por el contrario, asegurar de una manera que no ofrezca lugar a dudas que los hombres de la Generalidad no sólo condenan aquellos intentos, sino que castigarán a quienes los produzcan, si es que llegan a producirse.

El señor Selves terminó haciendo esta serena e interesante declaración: "Nosotros tenemos conciencia de nuestra responsabilidad. Sabemos a lo que obliga el cumplimiento del deber y no se nos puede hacer el agravio de atribuirnos otras actitudes".

El Consejo de Ministros se dió por enterado de las precedentes manifestaciones, haciendo constar la satisfacción singularísima con que las recepcionaba."

El conseller de Governació va preguntar als periodistes si havien llegit aquesta nota oficiosa, i davant la resposta afirmativa, digué:

—Tot el que diu la nota és absolutament cert. He d'afegir, però, que la posició del Govern de la Generalitat és rectament republicana, i si no tolerarà cap pertorbació de l'ordre, és perquè s'oposarà sempre a tot allò que pugui atemptar contra la República. I creu, a més, que un pas més donat cap a la dreta, fóra de resultats catastròfics pel règim republicà.

Comprenem l'actitud del senyor Selves en voler fer constar l'únic criteri de govern possible en aquests moments a Catalunya; ens costa molt més d'explicar-nos la singularíssima satisfacció que la manifestació ha produït al govern de la República. ¿Es que per ventura el senyor Martínez Barrio o algú altre temia que el Govern de la Generalitat es llancés al carrer contra ell mateix?

La policia recupera uns gèneres robats i practica tres detencions

La policia va recuperar ahir una partida de gèneres que se suposa són els robats al magatzem del carrer de Bonavista, el valor dels quals és d'unes setanta mil pessetes. Relacionat amb aquesta ocupació es va procedir a la detenció de tres individus que se suposa són els autors d'aquest robatori.

Naturalment, es tracta de gent fitxada com a delinqüents contra la propietat i que tenia formada una banda per al robatori en gran escala.

Disposa de camions i locals propis per amagar el gènere que roba i, de més a més, amb una vasta organització per a la venda per fora de Barcelona, especialment en fi.es, dels articles robats per a no caure a mans dels que a Barcelona es dediquen a la compra per pocs diners del que es roba.

Els gèneres han estat recuperats en un magatzem del carrer Martí Folguera i es busquen altres magatzems on probablement hi haurà més gèneres robats.

Una noia ferida en el tiroteig d'ahir a Montjuïc

En la darrera hora de la nostra edició d'ahir publicàvem la notícia del tiroteig que s'entaulà entre uns desconeguts i els soldats que feien guàrdia al polvorí de Montjuïc. De resultes del tiroteig resultà ferida una noia anomenada Carme Martí i Sànchez.

En el moment d'ésser ferida, Carme passava casualment pel carrer de les Flors, que és al costat de la Ronda de Sant Pau, i fou recollida per uns vianants i conduïda per aquests al dispensari del carrer de Rosal. El metge de guàrdia li aprecià una ferida penetrant en la regió deltoide esquerra, de pronòstic reservat, produïda per arma de foc. Va explicar que passant pel carrer de Sant Pau, i en tombar la cantonada del carrer de les Flors, es va sentir com si li peguessin un cop molt fort al braç esquerre, i va tenir la impressió que havia estat ferida. Aleshores cridà i fou auxiliada pels vianants que la van conduir al dispensari. A la nit Carme fou sotmesa a una operació, per tal d'extreure-li la bala, que resultà ésser de fusell màuser, la qual, juntament amb l'atestat, fou tramesa al jutge de guàrdia, el qual començà a instruir el sumari corresponent.

PARLAMENT DE CATALUNYA

S'inicià la discussió de la Llei d'aigües minero medicinals. - S'aprovaren quaranta-set articles d'aquesta Llei

Les Comissions parlamentàries i la posició del senyor Simó i Bofarull

A dos quarts de sis comença la sessió, sota la PRESIDENCIA del senyor Casanoves.

Ocupen el banc vermell els consellers de Finances, de Treball i de Sanitat.

Un secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, la qual és aprovada.

En entrar l'alcalde de Barcelona, senyor Pi i Sunyer, és saludat per molts diputats.

Seguidament entrem en l'Ordre del Dia.

LES COMISSIONS PARLAMENTARIES

El PRESIDENT comunica que s'han canviat algunes Comissions, d'acord amb la majoria i les minories. Per tant, sotmet a la Cambra la nova distribució dels diputats que han de formar part d'aquestes Comissions.

El senyor SIMO i BOFARULL manifesta que ell no tenia cap notícia d'aquesta reforma, de la qual s'ha assabentat en ésser llegida a la Cambra.

El PRESIDENT li contesta que la seva minoria no té reglamentàriament els efectes de tal, car consta només de dos diputats, quan hauria de constar com a mínimum de quatre diputats. Per això no se li donà compte oficialment d'aquesta reforma.

Afegeix que aquesta reforma és deguda a l'aplicació de la llei d'incompatibilitats.

Manifesta que si ho creuen convenient poden adscriure's a una altra minoria, per tal de tenir la plenitud dels drets que concedeix el Reglament de la Cambra.

El senyor SIMO i BOFARULL rectifica. Expressa en tons violents la seva protesta per no haver estat inclosos en cap Comissió i per la manca de cortesia que significa l'actitud del president per no haver-los comunicat aquesta reforma. Afegeix, però, que els contribuiran sempre a les tasques parlamentàries.

El PRESIDENT lamenta l'actitud del senyor Simó, i assegura que sempre s'ha portat amb cortesia amb tots els diputats. El que succeeix és que ell no pot considerar oficialment com a minoria la del senyor Simó i Bofarull.

Seguidament s'aproven les noves Comissions.

PRECS I PREGUNTES

El senyor CASADEMONT formula un prec al conseller de Finances sobre la situació en què es troba l'Ajuntament de Sant Fost de Segúries i d'altres, els quals no poden pagar la quantitat assignada com a aportació forçosa a la Generalitat.

El CONSELLER DE FINANCES reconeix la importància del prec. Afegeix que ell coneix aquest cas i d'altres de pobles que no poden pagar la contribució assignada.

Recorda que els contingents anteriors a l'Estatut Provincial quedaren estabilitzats i la desproporció resulta ara notòria, car l'aportació a la Generalitat no és més que l'equivalència dels antics contingents provincials.

Demana a tots els diputats que tinguin confiança en la política fiscal de la Generalitat, la qual serà justa i adequada a les capacitats econòmiques de cada Municipi.

El senyor SIMO I BOFARULL es dirigeix al conseller de Cultura sobre el projecte de llei concedint un crèdit a la Universitat Autònoma.

Demana a la mesa del Parlament que es posi a disposició dels diputats tota la legislació referent a la Universitat Autònoma, especialment el que fa referència als plans d'estudis i a l'escolaritat obligatòria.

Demana també al Govern que aclareixi alguns conceptes de la seva declaració de Consell referents a les delegacions d'Ordre públic a les velles provincies de Catalunya.

Protesta dels nomenaments de delegats, el nombre dels quals troba excessiu. Espera que el Govern aclarirxi que es tracta de disposicions transitòries.

El CONSELLER DE FINANCES. Sr. Esteve, promet que aviat es publicarà una disposició aclarint tot el que fa referència a l'Ordre públic de Catalunya, la qual espera que serà del gust del senyor Simó.

Referent al prec sobre la Universitat autònoma ofereix que tot el que faci referència al departament de Finances està a la disposició de tots els diputats, i està convençut que el mateix criteri té el conseller de Cultura.

El senyor SIMO I BOFARULL agraeix aquestes manifestacions.

LA LLEI D'AIGUES MINERO-MEDICINALS

Comença la discussió del dictamen d'aigües minero-medicinals i d'aigües pures de règim.

El senyor RIBES I SOBERANO, per la Comissió, defensa el dictamen i estudia detingudament el seu abast.

Seguidament s'entra a la discussió de l'articulat del projecte, i són aprovats sense discussió ni dificultat els articles del primer al 13.

A l'article 16.è ni ha una esmena de la majoria admetent la intervenció del conseller de Sanitat en l'aprovació dels expedients.

La Comissió accepta l'esmena, i després d'unes explicacions del senyor CONILLERA s'aprova l'article.

Sense discussió s'aproven els articles del 17 al 28.

Es llegida una esmena de diversos diputats de la majoria a l'article 29, la qual és acceptada per la Comissió. Seguidament s'aprova l'article.

S'aproven, també, els articles 30 i següents fins al 36, al qual hi ha una esmena de la majoria i un vot particular de la Lliga.

L'article fa referència a les etiquetes de les ampolles, les quals etiquetes — diu — han d'ésser redactades en català, o en català i castellà.

El vot particular al·ludeix aquesta declaració, i l'esmena de la majoria és un afegit a l'article del dictamen.

Els senyors XIRAU i FRONJOSA defensen el criteri de la Comissió referent a l'idioma en què han d'ésser redactades les etiquetes. Combaten el vot particular, el qual és signat precisament per diputats d'una minoria que es té per catalanista.

El senyor SOLER i BRU, com a signant de l'esmena de la majoria, demana que la Comissió no l'admet.

El senyor ROMEVA fixa la seva posició en aquesta discussió. Manifesta que és en aquestes petits detalls que començarem a defensar la nostra autonomia.

Demana que siguin redactades les etiquetes en català o en català i una altra llengua.

El senyor DALMAU, de la Comissió, exposa el criteri d'aquesta plasmat en l'article del dictamen. Explica la gestació d'aquest article des de la presentació del projecte a la Cambra. Parla de l'Estatut de Catalunya, el qual ens faculta per legislar sobre l'ús de la llengua catalana en la majoria dels casos.

El senyor TORRES, president de la Comissió, manifesta que aquesta ha estudiat els criteris i redaccions presentats a aquest article. Troba inadmissible el vot particular de Lliga Catalana.

Estudia extensament les altres redaccions possibles, i troba que la millor és la donada pel senyor Romeva.

Així l'article dirà: Les etiquetes hauran d'ésser necessàriament en català, i potestativament en algun altre idioma. Dóna les raons per què han acceptat aquesta redacció, la qual considera la més adequada i justa amb els sentiments catalanistes de la Cambra.

El senyor RUIZ I PONSETI remarca la importància de la discussió, que tanta relació té amb l'aplicació de la nostra autonomia. Demana que no es tanqui la discussió, i l'article i les esmenes passin novament a la Comissió, perquè siguin discutits detingudament.

Troba propi d'un nacionalisme violent l'imposar un idioma, encara que aquest sigui el català. En aquest cas — continua — es trobarien, també, els rètols dels establiments, que són igual mercaderia que les ampolles d'aigua mineral.

El senyor ROMEVA agraeix l'haver estat acceptat el seu suggeriment per la Comissió.

LES COMISSIONS PARLAMENTARIES

Ahir s'aprovà a la Cambra la nova distribució, feta com s'indica a seguit:

SANITAT I ASSISTENCIA SOCIAL.—Senyors Torres, Battestini, Ribes i Soberano, Canturri, Irla, Soler i Pla, Conillera, Valls i Taverner, Martínez Domingo, Pere Lloret i Xirau.

TREBALL. — Senyors Mestres, Riera, Guinard, Bru i Jardí, Fábregues, Coildeforns, Dot, Martínez Domingo, Tallada, Fronjosa i Xirau.

PRESIDENCIA. — Senyors Torres, Dalmau, Coildeforns, Bancells, Cundiera, Viadiu, Battestini, Martínez Domingo, Miracle, Terradelles i Ruiz i Ponseti.

JUSTICIA I DRET. — Senyors Andreu, Rovira i Virgili, Tauler, Mias, Torres, Ribas i Soberano, Magre, Abadal, Sol, Gerhard i Comes.

CULTURA. — Senyors Serra-Hunter, Puig i Ferreter, Fontbernat, Rovira i Virgili, Mota, Blasi, Casademunt, Valls i Taverner, Carreras i Artau, Fronjosa i Comes.

OBRES PUBLIQUES. — Senyors Irla, Balard, Sellés, Bancells, Galés, Magre, Canturri, Tallada, Vallès i Pujals, Ruiz i Ponseti i Terradelles.

AGRICULTURA. - Senyors Mias, Sellés, Companys (Josep), Canturri, Folch, Ferreres, Viadiu, Sacanell, Trias de Bes, Casanelles i Gerhard.

PETICIONS. — Senyors Coildeforns, Guinard, Conillera, Companys (Josep), Rovira i Virgili, Valls i Taverner, Romeva, Lloret i Comes.

EXAMEN DE COMPTES. — Senyors Conillera, Galés, Viadiu, Rouret, Soler i Pla, Mias, Sellés, Carreres i Artau, Vallès i Pujals, Gerhard i Terradelles.

ECONOMIA. — Senyors Mies, Soler i Bru, Armendares, Dot, Casademunt, Coildeforns, Bancells, Tallada, Vidal i Guardiola, Gerhard i Xirau.

REFORMA REGLAMENT. — Senyors Espanya, Rovira i Virgili, Bru i Jardí, Riera, Dot, Bilbeny, Tauler, Vallès i Pujals, Sol, Ruiz i Ponseti i Terradelles.

FINANCES. — Senyors Carreras, Pi i Sunyer, Guinard, Ferreres i Duran, Bilbeny, Cerezo, Sauret, Rovira i Roure, Tallada, Casanelles i Ruiz i Ponseti.

GOVERN INTERIOR. — Senyors president de la Cambra, Rouret, Serra-Hunter, Dot, Riera, Battestini, Tauler, Martínez Domingo, Miracle, Gerhard i Terradelles.

GOVERNACIO. — Senyors Mestres, Arnau, Bilbeny, Espanya, Fontbernat, Folch, Rouret, Vallès i Pujals, Rovira i Roure, Terradelles i Fronjosa.

El senyor TORRES lamenta, en nom de la Comissió, no poder acceptar el prec del senyor Ruiz i Ponseti, i afegeix que la Comissió voldria que quedés definitivament aprovat en aquesta sessió l'article 36, a fi de poder passar endavant i aprovar els restants articles de la llei. Insisteix en els seus punts de vista sobre el criteri més adient a aquesta discussió.

El senyor RUIZ I PONSETI insisteix, també, en els seus punts de vista, i diu que si hi ha llibertat econòmica hi ha d'haver també llibertat de presentació; altrament els industrials catalans veuran tancats molts mercats espanyols que ara abasteixen.

Creu que el text en doble idioma no cabrà en l'espai limitat de l'etiqueta.

Finalment s'aprova l'article, després d'ésser rebutjada una esmena de diversos diputats de la majoria.

L'article queda redactat així:

"Article 36. — Les etiquetes hauran de contenir necessàriament en català i, a més, potestativament en qualsevol altra llengua: La marca registrada, l'anàlisi de les aigües últimament efectuada, el lloc de procedència, les dades de la declaració d'utilitat pública i de l'autorització d'embotellament i a més podran portar el nom de la font. Al coll de les ampolles, i en lloc visible, haurà de constar-hi el caràcter químic de les aigües segons qualificació oficial i el text de les indicacions terapèutiques de les aigües, que haurà d'ésser revisat per la Direcció i amb el seu vist i plau."

Sense discussió s'aproven els articles del 37 al 47.

El senyor DALMAU, de la Comissió, demana que se suspengui el debat per poder estudiar les esmenes presentades darrerament al dictamen.

Així s'acorda, i el PRESIDENT aixeca la sessió després d'ésser llegit un projecte de llei sobre estructuració dels Jurats Mixtos pel conseller d'Economia, senyor Joan Comorera. Són les vuit en punt.

PELS PASSADISSOS

LA CONFERENCIA DEL SENYOR VENTOSA

Ahir pels passadissos demanàrem al President de la Generalitat que ens digués la seva impressió respecte a la conferència del senyor Ventosa.

El senyor Companys va treure-hi importància, i va dir:

—Estic d'acord amb el senyor Ventosa — afirma — en el que fa referència als dots polemistes dels representants de Lliga Catalana; però per això mateix desitjaria la seva presència a la Cambra per discutir totes les qüestions sobre les quals voluessin entaular debat.

Si creuen que la raó els assisteix, que ho demostrin. En cas contrari, tothom creurà que la seva actitud és una rebequeria ridícula.

Es massa clara la qüestió: A conseqüència d'uns suposats incidents ocorreguts en les passades eleccions a consellers municipals, abandonen els seus llocs al Parlament Català. Però en canvi prenen possessió de llurs càrrecs a l'Ajuntament.

I no fessin pas massa cas dels rumors que posen en circulació. S'adonen que els electors que els votaren reclamen llur presència a la Cambra, i que els comentaris dels diaris de dreta els són adversos, i es belluguen.

Per això llancen cables. La qüestió — acabà — és trobar una fórmula que els permeti la reintegració a la Cambra.

REUNIÓ DE LA MAJORIA

En una de les sales del Parlament van reunir-se a dos quarts de quatre els diputats de la majoria. Sembla que en aquesta reunió va tractar-se del projecte de llei de Conreu del Camp i del projecte de llei de Bases de Cooperatives.

ELS ESCONS DE LA LLIGA OCUPATS

En la sessió d'ahir, els escons que els diputats conservadors havien deixat buits en sessions anteriors, apareixien ocupats.

Anotàrem els noms dels nous ocupants dels bancs de l'oposició, entre els quals hi havia els senyors Coildeforns, Soler i Bru, Mestres i Sellés. No cal dir, però, que l'oposició era purament geogràfica.

L'únic diputat que va votar contra la majoria fou el representant d'Unió Democràtica, senyor Pau Romeva.

GOVERNACIO

El senyor Selves parla de la disciplina a l'escola de Policia

El senyor Selves, en rebre ahir els periodistes, va manifestar-los que havia conferenciat amb el comissari general de l'Ordre Públic i amb el secretari de la dita Comissaria, per tal de restablir la disciplina entre els alumnes que integren l'Escola de Policia, per tal de no permetre extralimitacions ni deficiències, i per a corregir tot el que calgués en aquest sentit.

Els alumnes que ho desitgint passaran a realitzar pràctiques, que seran degudament controlades. Es practicaran les instruccions adequades, per tal que els alumnes facin una vida ordenada i no entrin en llocs immorals. Els serà prohibida l'entrada als cinemes i teatres en concepte d'agents. Serà reorganitzada l'Escola de Policia, per tal que doni el rendiment màxim de treball i de disciplina, a fi i efecte que els alumnes s'hi acostumin, amb mires al moment que prestin serveis en concepte d'agents. La primera falta serà castigada amb un mes de suspensió de collocació i de sou, i la segona ho serà amb un expedient i amb la pèrdua de tots els drets i l'expulsió.

També va donar compte als periodistes del fet que havia succeït ahir al matí a la carretera de Can Tunis, on un estranger intentà desarmar un "sereno" de seixanta anys. En prendre-li aquell la pistola, el "sereno" tocà el xiulet, i uns guàrdies que anaven en un tramvia detingueren l'estranger, el qual va voler defensar-se, i agredí els guàrdies. Conduït a la delegació de policia del districte del Sud, l'estranger intentà suicidar-se amb una bufanda de seda que portava, i, en greu estat, passà a l'Hospital Clínic. S'ignora com es diu.

Es referí després el senyor Selves als tres de Montjuïc, i digué que s'estaven practicant gestions per a descobrir els autors del fet.

Un periodista li preguntà el motiu pel qual els guàrdies de seguretat anaven armats de terceroles, especialment a la conselleria de Governació.

El senyor Selves digué que es tractava d'unes mesures de previsió, ja que a Catalunya hi ha tranquil·litat, i que no tenien res a veure amb l'estat caòtic de la resta d'Espanya. Afegí que en la seva conferència amb el ministre de la Governació li donà compte de la tranquil·litat que hi havia a Catalunya, i li digué que no creia que l'ordre públic pogués ésser alterat.

Festival benèfic

El Comitè polític d'Esquerres del Districte VIII ha organitzat per a demà, dijous, a dos quarts de deu de la vetlla, un gran festival benèfic a favor de les famílies pobres del districte. Hi prendrà part la companyia Òliva-Ferrer, que actualment treballa a l'esmentat teatre, la qual posarà en escena el drama en tres actes de Guimerà "L'ànima és meva", prenent-hi part els millors elements de la companyia. A més s'han ofert a col·laborar-hi en un acte de concert el tenor de Letònia senyor Woino Wischnewischy, gran cantant de lieders russos, acompanyat al piano pel seu mestre, senyor Jaume Mestres i Puig; una cantatriu del Gran Teatre Liceu, acompanyada al piano per la senyoreta Rito Brosa, i la cobla oficial de la Generalitat.

Han estat invitats a la festa l'honorable President de la Generalitat, el President del Parlament, l'Alcalde de la Ciutat i altres autoritats, les quals han promès la seva assistència.

A la Universitat Autònoma

Per a la constitució del Grup Català d'Història de les Ciències

Ahir, a les set del vespre, al saló del Consell de la Universitat autònoma se celebrà la reunió preparatòria per a constituir, d'acord amb l'"Académie Internationale d'Histoire des Sciences", de París, el grup Català d'Història de les Ciències que intervindrà en les sessions del Congrés Internacional que tindrà lloc a la nostra ciutat, a mitjans del proper octubre.

Entre els reunits veiérem els senyors rector de la Universitat autònoma, Pere Bosch-Gimpera; Joaquim Xirau, degà de la Facultat de Ciències; Pompeu Fabra, Jaume Peyri, Tomàs Carreras i Artau, Pau Vila, Josep M. Millàs, Higini Anglès, Josep Estalella, Antoni Quintana, Antoni de la Torre, Jaume Pi-Sunyer i Bayo, Gonçal de Reparaç (fill), Joan Miquel d'Esplugues, Jaume Algarra i Joan Coromines.

S'adheriren, a l'acte, entre altres, els senyors Ferran Soldevila, Jaume Mans, Jaume Serra-Hunter, Garcia-Bonafé, Casimir Brugada, Miquel de Gargallo i Antoni Torroja.

Després de donar lectura a les adhesions es procedí a nomenar la comissió que farà les primeres gestions. Quedà constituïda de la següent manera: president, el doctor Bosch-Gimpera; vice-president, els senyors Jaume Peyri i Josep M. Millàs, i secretari, el senyor Antoni Quintana.

Seguint la mod-

Quatre evadits de la presó de Terrassa

De la presó de Terrassa han fugit aquesta matinada passada quatre detinguts, subjectes de mala antecedents, que s'hi trobaven reclosos pel delicte de robatori.

El fet ha ocorregut sobre dos quarts de dues, utilitzant els evadits una fi ferrissima llima, amb la qual han tallat els barrots de la reixa de la presó.

Els fugitius s'han traslladat a una de les dependències de l'Hospital, que està al costat de la presó, i valent-se del conegut procediment de omplir llençols, llançant-los a tall de corda per la finestra al carrer, s'han despenjat. De moment han guanyat la llibertat però les actives recerques que realitzen la policia i la guàrdia civil permeten de confiar que molt aviat seran detinguts.

Els evadits són: Lluís Elorriaga Santos, de 24 anys; Miquel Santiago, de 19; Antoni Domínguez Medano, de 23, i Jesús Santamaría Expósito, de 19.

El banquet d'homenatge a Joaquim Mir

Amb gran animació se celebrà, a la Sala Parés, el banquet d'homenatge a Joaquim Mir, amb motiu de la seva actual exposició.

Més d'un centenar d'amics es reuniren al voltant de l'homenatjat, la mateixa sala de l'exposició.

Entre els molts concurrents, i a més de l'homenatjat, amb la seva esposa, germana i altres familiars, hi havia el conseller de Cultura, senyor Gassol; president del Círcol Artístic, senyor Clarà; el senyor Renard, del Círcol de Sant Lluc; el senyor Puig Gairalt, del Saló de Montjuïc; el senyor Ricard, president del Saló de les Arts Decoratives; el senyor Llop, de l'Agrupació d'Aquarellistes; el senyor Salvatella, dels Amics de les Arts, de Terrassa; el mestre Morera; els pintors senyors Cabanyes, Planes Doria, Amat, Carles, Campmany i senyora, senyora Cortès d'Aiguader, Ricard, Ferrer, Rocamora, Mallol, Junyent; els escultors Viladomat, Maragall; Francesc Pujols, Mercè Plantada, Cortès Vidal, J. Gomis, Marco i senyora, Fèlix Escales, el diputat senyor Estelrich, senyor Maragall i senyores, doctor Segura i senyora, Rodríguez, Cucurella filles, senyor i senyoreta Rosal, Danés, Odena, Burguet, Bonet del Rio, Merli, senyoreta Isern, Clausells, Miquel Ferrer, Puigdengoles, Amat Serrahima i senyora, Puig, Nonell i molts altres que farien inacabable la llista.

Després de la lectura d'infinitat d'adhesions, oferí el banquet, en nom dels reunits, el senyor Francesc Pujols, amb unes encertades paraules allusives a l'acte. Parlaren després el senyor Clarà i el senyor Renard, en representació de les entitats; el senyor Maragall, que féu extensiu aquell homenatge a totes les figures de la pintura i de la crítica que han intervingut en la vida de la Sala Parés durant aquests cinquanta anys, així com a tots els col·leccionistes i amateurs que han fet possible l'actual moviment pictòric de Catalunya, i agraí l'assistència a l'acte dels representants de les entitats i del Govern de Catalunya. Tot seguit, el senyor Gassol, conseller de Cultura, glossà amb magnífiques paraules la figura de Joaquim Mir, i al·ludí l'obra que els artistes han de fer per Catalunya per tal de convertir-la en poble humà i sensible, mentre els polítics curaran de fer-lo fort i gran, cosa a la qual no arribarien si no compressin amb la col·laboració de totes les fibres més sensibles de les activitats catalanes. Finalment, el senyor Mir, que en alçar-se fou ovacionat, féu extensiu aquell homenatge a tots els artistes, i els continuadors de la bella iniciativa del senyor Parés, la figura del qual recordà i glossà adequadament.

Tots els assistents a la festa departiren per llarga estona en el medi simpàtic de l'exposició, i en finalitzar l'acte, Mercè Plantada, acompanyada al piano pel mestre Morera, obsequià Joaquim Mir i tots els assistents amb la delícia d'unes cançons originals de l'esmentat mestre.

La festa es clogué molt entrada la matinada, entre els comentaris més falaguers per l'èxit que havia assolit.

La mort sospitosa d'un nen de tres mesos

Un metge particular va denunciar ahir a la tarda al Jutjat que havia mort l'infant anomenat Antoni Martínez Pedro, de tres mesos d'edat, que habitava amb els seus pares al carrer del Vallespir, el cadàver del qual presentava alguns símptomes estranys.

A darrera hora d'ahir a la tarda, el Jutjat es traslladà al dit domicili, acompanyat d'un metge forense, per tal d'examinar el cadàver.

EL MON DELS ESPECTACLES

EL TEATRE

L'auxili al teatre espanyol

L'òrgan del partit governamental, **La Libertad, de Madrid,** *escrin el següent article per demanar al govern d'una manera apremiant la protecció al teatre. No són igualment bones totes les mesures que proposa, com, per exemple, la de restringir la radiodifusió d'obres dramàtiques. Ultra que això permet de fer-se un jornal a molts actors, potser parats, contribueix a divulgar les obres i els noms dels autors. Article certament discutible en molts altres punts, mereix, però, pel lloc on és publicat, que pot tenir repercussions a les esferes governamentals, d'ésser conegut de la gent que s'interessa pel teatre:*

"Uno de los problemas—y de los más graves—del actual momento español es el estado angustioso en que se encuentra nuestro Teatro. Y más que una voz de protesta por la indiferencia letal de los Gobiernos hacia el Teatro, es nuestra voz de hoy una exclamación de amargura. Lo que ocurre en el Paralelo de Barcelona, donde todos los teatros menos uno—el Cómico—se han visto obligados a cerrar, ya es motivo suficiente para crear un grave estado de depresión moral. Lo que sucede en el resto de España, con miles de actores parados, con los teatros provincianos convertidos en cines y, por tanto, inaccessibles a las breves temporadas, que antes eran la solución de muchas compañías y ahora ni siquiera constituyen un recurso, es una prueba triste y lamentable de que el tipo de existencia del Teatro español ha descendido a tal punto, que hace temer por su pronta y dolorosa extinción. No hemos de analizar otras causas espirituales, ni tampoco queremos adoptar una posición sentimental. Acusamos decididamente de negligencia, de desvío, de abandono, a quienes debieran atender profundamente a la salud del Teatro; a quienes se olvidan de esta importante manifestación de la vida española, egoísticamente dedicados a la política, como si ésta fuera el bien absoluto de la nación.

De la comparación con lo que hacen los Gobiernos de otros países, los nuestros resultan responsables del grave delito de incomprensión de lo que significan los valores eternos del país. Los gobiernos plenamente conscientes de la totalidad de su función social han de dedicar también una buena parte de su atención a mantener las distintas formas del arte nacional. Todos los países cuidan su Teatro con el mayor escrúpulo. Todos los países menos España, cuyos gobiernos, de antes y de ahora, jamás han comprendido que las actividades de la vida material siempre permiten un margen a la belleza, y que es preciso educar a las masas en el arte como obra integralmente patriótica.

Son muchas las causas que han originado la ruina de nuestro Teatro. Contra ella ha llegado el momento de oponer la voluntad victoriosa de salvarle. No es posible que los escenarios queden reservados para el mitin y la conferencia política. El escenario, cubierto de la sombra gloriosa de nuestra tradición dramática, merece más respeto. Por otra parte, las exigencias de carácter material, encubiertas con sonoros substantivos de reivindicación y de mejoramiento social—esos Jurados mixtos, de los que abomina el propio proletariado del Teatro—, han sido golpes funestos para éste, sin que esto quiera decir que no estamos decididamente al lado de quienes merecen un mejoramiento amplio de toda índole. Pero el Teatro tiene su organización especial, y a ella hay que acomodar toda la legislación que se estime oportuna. El progreso no puede consistir únicamente en un "rapport" entre el hombre y la máquina. Todas las transformaciones necesitan del espíritu que las sostenga. La vertiginosa multiplicidad de cinemas y esas obscuras y lamentables escenificaciones radiofónicas son también golpes crueles y alevosos al Teatro. Los deportes le restan igualmente público. Y no invoquemos la razón de la crisis económica, porque ésta es igual, y aún mucho más aguda, en otros países y, sin embargo, los Gobiernos auxilian incesantemente—y eficazmente—al Teatro. Los nuestros, repetimos, nada hacen por salvarle. Una limitación en el número de cines, un horario especial para los deportes, la institución de subvenciones decorosas y reglamentadas... Urge acudir en auxilio del Teatro. Pero de ningún modo con creaciones deficientes y desorientadas, como la del Teatro Lírico Nacional, que nada ha hecho ni hace en beneficio del arte, que ha ido a parar a dirigentes que no significaban la menor esperanza y que han demostrado su insuficiencia. Este Teatro Lírico Nacional y el Dramático, que debe crearse sin vacilaciones, han de ser dirigidos por hombres que asocien la fe artística con la inteligencia directora, y si han de ser auténticas realizaciones, por personas que aspiren a la mayor amplitud y nobleza del arte escénico español.

Ya sabemos que las incesantes preocupaciones políticas y sociales de la vida actual requieren una atención concentrada y constante de los Gobiernos. Pero el Teatro es también una preocupación nacional y hay que acudir a resolverla felizmente. Son muchos miles de familias las que de él viven en difícil trabajo. Nos dirigimos al Gobierno para que dicte con urgencia las medidas adecuadas. Por nuestra parte, el Teatro cuenta y contará siempre con un sincero esfuerzo para contribuir a su salvación. Todos cuantos en él se interesen y de él dependan tienen en nuestras columnas un lugar propicio a sus iniciativas, a sus proyectos. Oigamos su voz. La Sociedad General de Autores, el Sindicato de Actores, la Asociación de Profesores de Orquesta, las agrupaciones sindicales de dependencias, los críticos teatrales, el espectador...

El Teatro no es solamente "la invención de la invención". Es un sector social con hábito propio, y tan importante, que el propio Fermín Gemier tuvo la inspiración humana de fundar la famosa Société Universelle du Théâtre en ayuda de los comediantes latinos. Y en cuanto al Gobierno, piense éste que en el prodigio de las civilizaciones romana y griega el Teatro desempeñó una maravillosa parte trascendental."

El Concurs d'obres de la F. C. S. T. A.

Rèplica del Sr. Lluís Masriera a la carta del Sr. S. Rovira

"Senyor Segimon Rovira, membre del Consell de la F. C. S. T. A. - Present.

Distingit senyor:

He llegit amb estranyesa la lletra que em dirigiu des de la premsa, sense haver tingut la galanteria de trametre-me-la per endavant. Això m'obliga a contestar-vos en la mateixa forma, abusant una vegada més de l'amabilitat dels nostres periòdics.

Segons veig, vós no esteu conforme amb el veredicte del Jurat. Si vós haguéssiu assistit a la reunió, hauríeu sentit les autoritzades manifestacons d'alguns companys i hauríeu escoltat la lectura, en alta veu, de les obres més discutides, tal volta hauríeu canviat de parer.

Però àdhuc que el vostre criteri fos irreductible, us hauríeu convençut que quan s'accepta el càrrec de jurat no es pot pretendre imposar un criteri personal. La llei de la majoria, amic Rovira, ja sabem que no és una llei justa, però, per ara, no se n'ha trobat cap més.

Vós ja sabeu que les meves múltiples activitats em porten a ésser jurat amb molta freqüència; gairebé mai el veredicte és del tot conforme a la meva manera de pensar. Jo defenso sempre el meu criteri amb els millors raonaments que puc, però si cada vegada que no surt tal com jo voldria hagués de promoure una polèmica de premsa, i així ho fessin tots els qui perden les votacions, ompliríem els diaris i no hi hauria concurs possible.

Perdoneu que us digui que la posició del protestatari és molt comoda; té sempre la simpatia dels no premiats, que són en major nombre, i sense cap molèstia es col·loca damunt del pedestal de la Justícia.

El Jurat ha actuat segons un reglament; els autors han enviat llurs obrers, emparats per ell; canviar-lo després del veredicte, ja compreneu que no pot ésser.

Amb aquestes manifestacions, permeteu que elogui aquest incident, encara que vós ja sabeu que estic a la vostra disposició per a donar-vos particularment o davant dels companys i de les persones interessades totes les explicacions que desitgeu i amb les quals no val la pena de molestar la nostra premsa.

Us saluda atentament.

Lluís Masriera
President de la Federació
Catalana de Societats
de Teatre Amateur

Escenaris

Aquesta nit, al Poliorama, estrena de la comèdia d'Antoni Paso *El Juzgado se divierte*, per la companyia Barroso - Mora - Espantaleón.

* El vinent diumenge es donaran per acabades al Novetats les representacions de l'opereta *La posada del Caballito Blanco*. El dimarts següent començarà en aquell teatre una curta temporada de cinema, a base de la pellícula espanyola *El canto del ruiseñor*, interpretat per Maria Espinalt, Pepe Romeu, Valeriano Ruiz París, Antoni Palacios i altres artistes que porten fetes, precisament al Novetats, llargues campanyes.

* Comuniquen de Viena la mort del degà dels escriptors austríacs, Richard Kralik. "Era — llegim — el representant típic de la literatura austríaca catòlica". Tenia 82 anys. Si donem compte en aquesta secció d'aquesta mort, és perquè Kralik escriví diverses obres per al teatre, tot i que les seves activitats com a autor teatral no foren pas molt intenses.

* L'*Argentinita* donarà un segon recital de danses espanyoles al Poliorama el vinent dilluns, dia 12, a la tarda.

* Es porten amb molta reserva els treballs de reorganització de la companyia que, sota la direcció d'En Santpere, es presentarà dintre poc a l'Espanyol. Són comptadíssimes les persones que puguin dir amb certesa els artistes de l'antiga companyia que restaran fora i els que restaran dins. S'assegura, però, que el galan jove Clapera continuarà. S'assegura, també que En Nolla sortirà per anar a dirigir a l'Apollo una gran formació de melodrama.

* Al Casino de París preparen, per a intercalar a la revista, unes escenes de *El Misantrop*. El nostre Josep Maria Sert — internacional, però nostre — està enllestint el decorat. No és aquesta la primera vegada que els parisencs aplaudiran Molière al music-hall. El gran actor Silvain, poc temps abans de la seva mort, havia interpretat *Tartuf* a l'Empire, entre l'actuació d'uns gimnastes i la d'uns clowns.

* Després d'una *tournée* per terres gironines i del Migdia de França, l'actriu Assumpció Casals i el galant Robert Samsó han decidit reposar uns quants dies. Tenen el propòsit de reaparèixer junts a Barcelona així que trobin teatre.

* L'actor Rafel Rivelles ha demanat a En Vidal Jover que li deixi llegir la comèdia *La senyoreta Oest*, que estigué a punt, enguany, d'assolir el Premi Ignasi Iglésies.

* Corre el rumor que s'encarregarà de la crítica teatral d'un gran quotidià barceloni una distingida escriptora que havia tingut ja al seu càrrec, en el mateix diari, la crítica cinematogràfica.

* Bartomeu Soler ha lliurat a la companyia Barroso - Mora - Espantalón la seva més recent comèdia: *En un lugar de la Mancha*... Potser la veurem aquesta mateixa temporada al Poliorama. Segons un solt de comptadoria, "és escrita amb tan noves orientacions, que podria ésser que, després de l'estrena, el gènere còmic anés per nous viaranys".

* En més d'una ocasió hem tingut el plaer de remarcar des d'aquestes planes els mèrits de la ballarina espanyola Soledad Miralles, artista tota temperament i entusiasme. Però Soledad Miralles, a Barcelona, no té sort; sembla estar condemnada a passar desapercebuda en la pista d'un cabaret. Darrerament prengué part en les representacions de *El amor brujo* donades al Liceu, i tampoc no fou exaltada la seva vàlua. ¿Haurem d'esperar, per a considerar-la molt bona, els aplaudiments dels públics d'Itàlia, Grècia i Turquia, països que visitarà ara, després d'una curta actuació a Mallorca?

NOTICIARI

"A T S": UNA NOVA PUBLICACIÓ DE TEATRE.— En els darrers dies d'aquest mes, i editada per l'Associació de Teatre Selecte, sortirà una publicació de teatre, la qual portarà el nom "Ats", constarà de vuit pàgines de text i gravats, format gran, i s'ocuparà de tot el moviment teatral de Catalunya, d'Espanya i de l'estranger. Aquesta publicació mensual no es posarà a la venda ni admetrà subscripcions; és editada i dedicada exclusivament als socis, cooperadors i amics del teatre pertanyents i inscrits a l'Associació de Teatre Selecte, als quals els serà tramesa gratuitament.

Es el desig dels creadors de la publicació que ens ocupa, la qual anirà avalada per prestigiosos signatures, que aquesta ocupi lloc entre les similars d'Espanya i de l'estranger.

LA MUSICA

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Joan Sunyer i Sintes

Els recitals d'orgue a casa nostra mestre Joan Sunyer i Sintes tingué per marc l'ampla sala de festes del Palau Nacional de Montjuïc, la qual, malgrat la complicació que presenta el traslladar-s'hi, es veié quasi plena d'un públic fervent i entusiasta, d'aquest bon públic de l'Obrera de Concerts tan respectuós i sensible a tota manifestació d'art i que amb la seva actitud tant honora el bon nom artístic de Barcelona.

El mestre Joan Sunyer i Sintes ens oferí un concert d'orgue de la més alta qualitat, tant per les obres, que figuraven en el programa com per l'excellent execució que obtingueren.

Els recital d'orgue a casa nostra no són freqüents; aquest bell instrument, del qual Joan Sebastià Bach fou el rei i per al qual escriví les seves pàgines més esplèndides, és poc conreat a Catalunya en el sentit artístic. Els nostres comptats organistes es prodiguen poc públicament; això fa que la música orgànica, i en general l'art de l'orgue, siguin quasi ignorats del nostre públic, fins d'aquell més assidu a les audicions musicals. Es per això que aplaudim la iniciativa de l'Obrera de Concerts d'incloure en els seus programes un recital d'aquesta naturalesa, iniciant així una tornada a l'instrument que durant cinc segles ha estat la màquina traductora del pensament dels vells mestres.

El programa que ens oferí el mestre Sunyer era de prova i més que suficient per a evidenciar les facultats de l'artista. Bach, César Franck, Gigout, Boëlmann, D'Aquin, Liszt i Widor foren els autors interpretats pel mestre Sunyer amb un magnífic domini tècnic de les obres i de l'instrument, gran netedat en la pulsació, encertades registracions i un bell concepte expressiu de cada obra.

Saludem el mestre Sunyer com un dels nostres millors organistes, i esperem dels seus grans dots que la seva acció artística i pedagògica contribuirà eficaçment al renaixement de l'orgue a Catalunya, a la represa d'aquella gran escola que el gran Joan Sebastià va fundar i que França i Alemanya han continuat i conreat amb el màxim fervor i amb la més alta intel·ligència.

El públic premià l'excellent actuació de Joan Sunyer amb les més entusiàstiques ovacions i sortí complagudíssim de la bella sessió.

J. G. C.

NOTICIARI

Una obra de Kodaly a "Audicions Íntimes" (Casal del Metge).— En el programa que interpretarà el nostre excellent "Quartet de Corda de Barcelona" avui, dimecres, dia 7, al Casal del Metge, dedicat als components d'"Audicions Íntimes", figura una interessant primera audició: El Quartet op. 10, de Zoltan Kodaly, l'eminent compositor hongarès que, juntament amb Bela Bartok (l'eminent compositor presentat personalment a Barcelona per la pròpia entitat "Audicions Íntimes"), han estat els propulsors del renaixement musical hongarès i recollidors de tota la riquesa musical folklòrica d'aquell país.

Completen el programa magnífics quartets de Beethoven i Schumann, treballats amb tot entusiasme pels meritíssims artistes del "Quartet de Corda de Barcelona".

Les tres sessions, confiades al gran pianista Alfred Cortot, que tant d'interès han desvetllat en el nostre món artístic, portaran per títol general "Tres panorames musicals romàntics", i estaran dedicades a Chopin, Schumann i Liszt. Cortot interpretarà diverses obres d'aquests músics en el transcurs d'una "causerie" parlant de llur personalitat, ambient de l'època, anècdotes, etc., art en el qual s'ha fet un nom universal l'eminent pianista francès.

***

El diumenge vinent, dia 11, a les cinc de la tarda, l'Orfeó Català donarà al seu Palau de la Música Catalana el concert repàs que mensualment dedica als seus socis protectors.

***

El guitarrista Emili Pujol donarà un recital el dia 21 del corrent a la Sala Mozart, amb la col·laboració de la seva esposa, també guitarrista, senyora Matilde Cuevas.

Contrasts

Una obra genial que es fa aplaudir excepcionalment en totes les sessions

Preferència, 3 ptes.
Especial, 2 ptes.

COLISEUM

DARRERS DIES DE

NO PERDEU AQUEST VIATGE MERAVELLÓS

Es un film Paramount

DIVENDRES

ESTRENA

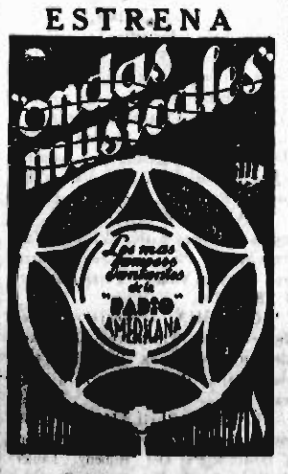

HOTEL RITZ

SEGON BALL DE LA FANTASIA CINEMATOGRAFICA

Dissabte, 10 de febrer. Nit
El festival més refinat del Carnaval barceloní

ORQUESTRES TIPIQUES a cada saló

Estudis cinematogràfics amb presa de vistes de la festa

BALL A CEQUES

Cascades lluminoses Atracciones

Tiquet amb bufet, 25 Ptes.

EL CINEMA

Hans Jaray en el paper de Schubert en la pellícula "Vuelan mis canciones"

LES ESTRENES

"Melodía en azul"

Tívoli — **Ràdio**

Un film musical, allò que en diuen una opereta cinematogràfica, és un film còmic en el qual de tant en tant els actors canten, i quan no canten les converses van acompanyades d'un fons de música lleugera, de la mateixa manera que en els drames la música del fons és dramàtica. La música, en els films, acompanya la situació i crea una atmosfera; el ritme el donava l'acció i la música de fons seguia aquest ritme. No obstant, hi havia alguna cosa més per fer, i era seguir la tècnica dels dibuixos animats, deixar que el ritme de la música obligués l'acció a seguir-la, ja que no la creés com en els films dibuixats, o sigui, aplicar als films musicals la tècnica del ballet. "Melodia en Azul" és, en realitat, un ballet en el qual tot segueix l'humor musical de la partitura que, a la vegada, segueix les incidències de l'acció. Hem dit tot, i en dir tot voliem, en efecte, dir tot: les passes dels actors, les seves paraules i els seus gestos, el moviment de les màquines, el découpage de l'acció i, sobretot, o potser no sobretot, perquè tot seria sobretot, el muntatge de les escenes i la manera de relacionar-les.

Ens trobem a bord d'un transatlàntic pocs moments abans de sallpar. En un cambrot hi ha una gran festa de comiat i, quan el vapor ja és en alta mar, s'hi desperten dues noies que s'hi han quedat adormides de xampany. El cambrot és d'un casat que sense saber què feia ha firmat una confessió de les seves calaverades que un amic solter ha tramès, sota sobre tancat, a la seva muller per obrir-lo només en cas que ell es casés. Això ho fa perquè l'amic li impedeixi per tots els mitjans que es casi. Com pot imaginar el lector això ha de portar un nombre de complicacions quasi infinit i les portaria segurament si un film no hagués d'ésser necessàriament una cosa finita.

Aquesta acció, les seves conseqüències i les accessòries que l'acompanyen, mogudes per una música viva i plena d'"entrain", relacionant constantment el pas d'una escena a l'altra de manera que la següent sigui una conseqüència imprevista de l'anterior, constantment en contacte, el músic Val Burton i el director Mark Sandrich, ens donen una obra nova, divertida i plena d'interès, no sols ja per la realització, sinó per la tècnica amb què ha estat portada a cap. Charleie Ruggles, hi interpreta un dels seus papers tan característicament seus, però sempre tan plens de gràcia còmica. Greta Nissen hi té el d'una vamp bona i comprensiva i Helen Marck hi fa una ingènua deliciosa.

El galant jove, Phil Harris, és l'únic que no acaba d'encaixar, sembla com si tingués un pes excessiu per a una acció tan alada.

Un gran número és el del ball damunt el gel. Renova d'una manera que ja era hora que arribés les clàssiques evolucions de les girls de cames nues, ja insípides de tan vastes.

"Palacio flotante"

Coliseum — **Paramount**

Es curiós d'observar com els films en els quals l'acció vol ésser tancada en un món petit i isolat, aquesta no té realment vida si no és per les adherències invisibles amb el món exterior. Tot, en aquest món, està encadenat, una cosa amb una altra cosa, i fins el d'aquest món, per donar-li sabor i interès, s'ha hagut de lligar a un altre món.

L'acció de "Palacio flotante" té lloc en un gran transatlàntic que fa la ruta d'Europa a Amèrica. En aquest vaixell hi ha multitud de vides que viuen moments tràgics o còmics. Totes, però, en funció del que deixen o esperen trobar. La vida actual, però, la fan a bord, i és a bord on es viuen i s'enllacen els drames individuals.

L'aventura principal, però, és la d'un metge que, sabent que la muller li fuig amb el rei dels transatlàntics, aconsegueix entrar de metge substitut en el vaixell. Allà s'hi troben el marit, la muller, l'amant i la quarta persona, una actriu que aparta l'amant del seu projecte primitiu. Però hi ha també una infermera amb el seu drama particular i, a tercera, un comerciant arruinat i perseguit pel financer, i una noia que vol passar a primera de totes passades i es pensa que podrà fer-ho sense deixar-hi res, i una munió d'altres personatges i d'altres brins d'aventura. Quan esclata el drama principal, la mort del financer, esclaten tots els altres, el del marit, la desesperació de la muller, la confessió de la infermera, la ruïna dels que han posat diners en els negocis de les companyies navileres. Tot aquest moviment Lothar Mendes el porta simultàniament amb un gran vigor i amb una gran habilitat, comparant constantment les diverses classes del vaixell on hi ha les mateixes passions, on tot obeeix a iguals mòbils, tant si són rics com pobres els que s'hi belluguen.

George Brent, Zila Joann, Vivienne Osborne, Alice White, C. Aubrey Smith i una colla d'altres proporcionen una gran varietat de tipus i d'excellents actors.

A. FERRAN

Sessió de cinema amateur a la Sala Studium

La sessió de cinema amateur que amb la col·laboració de l'Associació de Cinema Amateur celebrarà aquesta nit, a un quart d'onze, el Foment de les Arts Decoratives, té la importància de presentar una prova reexida de documentació social cinematogràfica dels fets sobresortints del passat curs, com són l'excursió al Rosselló i l'Exposició Monogràfica de la Taula Parada.

Es molt d'elogiar la idea del Foment en anar creant una cinemàtica social on es registri la seva actuació, i fóra interessantíssim que, comptant avui la cinematografia amb mitjans que la fan assequible, l'exemple fos seguit per altres col·lectivitats la vida de les quals fóra d'un gran valor que pogués quedar en els arxius cinematogràfics, que són els cridats a ésser els més preats.

Ultra els dos reportatges esmentats integren el programa d'aquesta sessió altres films de positiu valor.

URQUINAONA — TELÉFONOS 25627-24583

DIVENDRES SENSACIONAL ESTRENA

UN PROGRAMA MONSTRUO
integrado por dos grandes películas

Adquiriu les vostres localitats amb anticipació per a aquesta magna estrena

MOLT AVIAT

La locura del dólar

Extraordinària producció COLUMBIA distribuïda per OFISA

INFORMACIÓ D'ESPANYA

Un compàs d'espera en la greu situació política

(Vegi's la primera pàgina)

—De cap manera—ha acabat dient el senyor Hidalgo.

El ministre de Finances ha dit als periodistes:

—Perfecta unanimitat i gran cohesió. El Consell ha tingut una extraordinària importància i aviat es veuran les seves conseqüències.

—¿Es veuran avui aquestes conseqüències?

—En el moment en què es plantegi el degat polític i parli el Govern, puix que amb aquesta declaració farà desaparèixer les vaguetats que semblaven existir, i tots i cada un quedaran als seus llocs.

Interrogat el ministre de la Governació sobre el pla d'ordre públic, ha dit:

—Es un pla de caràcter general, però això no té importància. La situació política era la que en tenia, i ja ha desaparegut en el Consell d'avui.

La nota oficiosa del tractat en el Consell diu així:

El Consell inverti gairebé la totalitat del temps en l'estudi de la situació política present, i emeteren la seva opinió tots i cada un dels ministres, i en darrer lloc el senyor Lerroux.

Els acords que es prengueren ho foren per unanimitat, demostració de la perfecta intelligència que regna entre tots els consellers.

De la versió a donar a la premsa d'aquests acords ha quedat encarregat, tenint en compte la importància d'aquests, el propi president del Consell.

El ministre de la Governació ha manifestat al Consell la comunicació telefònica del senyor Selves.

MANIFESTACIONS DEL SR. GUERRA DEL RIO

El senyor Guerra del Río, amb el qual han parlat els periodistes quan es dirigia al saló de sessions, ha dit que la impressió que tenia sobre del que pogués ocórrer aquesta tarda al Parlament era que, indiscutiblement, seria un triomf per a la República.

Un periodista li ha dit:

—¿Per al Govern que en aquests moments representa la República?

—El Govern és una cosa secundària. Jo us dic que passi el que passi serà un triomf per a la República, en contra dels que l'ataquen per la dreta i per l'esquerra.

Un altre informador ha dit:

—Doncs el senyor Maura es mostra molt pessimista sobre el moment actual.

El senyor Guerra del Río ha contestat:

—No vull dir res del senyor Maura, ni ficar-me amb ell, perquè si molt convé després haurem de figurar a les mateixes files.

—Ho farà el Sr. Salazar Alonso?

—No ho sé.

—Es que el senyor Lerroux ha dit que es trobava malament.

—No: el senyor Lerroux no està indisposat, i si cal que parli, parlarà.

L'ACTITUD DELS SOCIALISTES DAVANT DEL DEBAT POLÍTIC

El senyor Largo Caballero comentava als passadissos del Congrés amb diversos diputats i periodistes la situació política, sobretot en el que es refereix al Parlament i al debat polític que sembla s'iniciarà avui.

Li semblava improcedent la forma d'iniciar el debat polític, ja que sembla que la interpellació la fa el Govern a una minoria determinada, quan la pràctica parlamentària, seguida fins ara, ha estat la que si siguin les minories les que interpellin el Govern.

A més, les minories, estant al Parlament dintre el reglament de la Cambra, estan dintre de la legalitat.

El partit socialista i la Unió General de Treballadors són organismes autònoms, amb llurs Juntes directives, i si s'extralimiten al carrer el Govern té mitjans coercitius suficients per a fer-los entrar en la legalitat. El que no pot fer és carregar la responsabilitat sobre la minoria, a part que tots els homes polítics diuen en cada moment el que els convé.

El senyor Lerroux no ha sostingut el que va dir a Saragossa fins que considerà oportú fer-ho al Parlament en el moment que li convingué.

Quan convingui parlar a la nostra minoria ho farà clarament i sense cap mena de limitacions, puix que s'ha de tenir en compte que no estem en el règim monàrquic i sí en la República, on cap poder no és irresponsable, com ho prova el que àdhuc per al cap de l'Estat s'estableixen a la Constitució normes per a enjudiciar-lo en el cas que s'extralimiti en les seves funcions.

El Sr. Largo Caballero, que ha passat bona part de la tarda pels passadissos de la Cambra, ha sostingut diverses converses amb diputats i periodistes.

En una d'elles, referint-se a l'anunciat debat polític, ha dit:

—Em sembla molt bé. Aquests debats polítics són una arma de dos talls. Jo crec que el Govern no sap al què s'exposa amb aquests propòsits que se li atribueixen. Els debats polítics poden donar el producte de grans contrarietats per al Govern.

Es diu que se'ns preguntarà a nosaltres, els socialistes, quina és la nostra actitud. Doncs jo responc que nosaltres, els socialistes, si se'ns fa aquesta pregunta pel Govern, hem de contestar al saló de sessions exposant el perquè de la nostra actitud, i naturalment per a això hem d'enjudiciar la conducta seguida des dels més alts poders als més petits.

Afortunadament, estem en un règim republicà i amb una Constitució vigent, en la qual no hi ha poders invulnerables. Tots els poders són discutibles i dintre de la nostra Constitució s'assenyalen sancions per a tots els poders.

Així és que suposo que a mi em deixaran parlar i explicar el perquè de la nostra actitud. Es clar que si a la Cambra no se'm permetés d'expressar-me com jo crec indispensable fer-ho, renunciaria a la paraula.

El Sr. Largo Caballero ha preguntat després si a la sortida del Consell de Ministres havien fet cap manifestació referent als debats.

Els periodistes li han dit que segons la nota oficiosa del Consell tot havia estat unanimitat, que tots els acords presos ho havien estat amb els vots de tots els ministres, però que el senyor Lerroux havia dit a la sortida que es trobava quelcom indisposat i que desitjaria que el debat polític quedés ajornat fins demà, però que com que ell no podia evitar-ho, si algú intentava plantejar-lo ell es reservava la seva contestació fins demà.

Doncs, caldrà—ha dit el senyor Largo Caballero—posar a la Constitució un article que ens ha passat, dient que es prohibeix posar-se malalts als caps de Govern.

El senyor Alvarez Angulo que era present ha dit:

—¿No serà aquesta malaltia com la del peroné de Sagasta?

—No—ha contestat el senyor Largo Caballero—perquè ara, pel que es veu, el Govern no té peroné.

Després, el cap de la minoria socialista s'ha dirigit a un informador i li ha preguntat si la interpellació del Govern seria solament als socialistes o si es dirigiria també a altres minories.

El periodista ha contestat:

—Pel que es veu el Govern es proposa interpellar igualment els socialistes que els diputats de la Ceda.

—Doncs així—ha contestat el senyor Largo Caballero—és on ha d'indagar el Govern. Aquest sap concretament totes les preparacions que ve fent aquest partit de la Ceda i pot evitar-les, perquè algunes podrien resultar perilloses. Amb aquests diputats, amb aquestes minories que són enemigues del règim, és amb les que hauria d'acarar-se per a fer-los veure que dintre de la República no caben aquests subterfugis que vénen emprant els d'Acció Popular.

Però a nosaltres, els socialistes? Què es propo-a el Govern? ¿Que donem ja per definitivament satisfetes totes les nostres aspiracions? No; nosaltres no podem renunciar a elles.

En fi—ha acabat dient el cap de la minoria socialista—, ja veurem com es planteja i per qui el debat, i esperem les seves conseqüències.

—¿Creieu que el final del debat serà el plantejament de la crisi?—li han preguntat.

—De crisi n'hi ha ja fa molt de temps, però, com ja sabeu, quan semblen acabades totes les disponibilitats de Govern, sempre hi ha algú que ajuda una mica per aguantar-lo una setmana més, de manera que podria ara donar-se aquest cas.

L'ACORD AL CONSELL NO HA ESTAT ABSOLUT

L'animació als passadissos de la Cambra ha estat extraordinària des de primeres hores de la tarda.

Les converses han girat totes, com és natural, al voltant de la situació del Govern, que es considerava difícil, i del debat polític anunciat.

Es comentava, també, la nota oficiosa del Consell de ministres, i la unanimitat que, segons la dita nota, existia entre tots els membres del Govern.

Alguns que es deuen ben assabentats afirmaven que aquesta unanimitat no havia existit, i que almenys un ministre, el senyor Alvarez Valdés, s'havia mostrat francament disconforme amb les idees i orientacions apuntades pel senyor Martínez Barrio, i que foren les que prevalgueren en la reunió ministerial.

Igualment es tilden suposicions sobre si l'agrari senyor Cid havia rubricat també la posició de política d'esquerres.

Uns altres comentaris es refereixen a l'acte de demà, en el qual s'ha d'imposar la creu de l'Orde de la República a les autoritats que es distingiren en la repressió de la intentona sindicalista, i algú apuntava l'estranyesa que no s'aprofiti l'ocasió per imposar la mateixa condecoració al tinent coronel senyor Pangua i altres caps de Seguretat que la tenen concedida per llur eficaç intervenció a favor del règim en l'avortament del complot del 10 d'agost.

Altres comentaristes afirmaven que si bé la crisi era cosa descomptada, altrament no seria tan immediata com alguns creien.

Opinaven pel contrari que no es produiria fins la setmana entrant, amb la qual cosa es donaria temps per cercar una solució harmoniosa.

EL SR. BOLIVAR DESCONFIA DEL SR. MARTINEZ BARRIO I DELS SOCIALISTES

El diputat comunista senyor Bolivar ha dit:

—Per a mi, el debat polític pot ésser molt interessant, perquè tal vegada s'aixecarà el teló i podrem apreciar un xic d'aquesta nova farsa.

Dic farsa perquè per a mi tota la declaració del senyor Martínez Barrio em sembla feta d'acord amb certs elements dirigents del partit socialista, que es troben quelcom alarmats davant l'allau de les masses, que ja les sobrepassen i que són incontenibles.

Jo crec—ha continuat—que el que hom pretén és donar peu al Govern perquè se'n formi un altre de més ampla concentració republicana, i amb això els socialistes, que no formarien part personalment d'aquest Govern, però al que prestarien el seu ajut, podrien dir a les masses que els segueixen que s'havia format un nou Govern republicà, que, naturalment, no seria presidit pel senyor Lerroux, i que aquest Govern hauria promès respectar tota la legislació de les Constituents i tota l'obra d'esquerres, i que caldria donar-li un marge més de crèdit perquè pogués desenrotllar el seu programa.

Amb aquest intent d'aquests dirigents del socialisme i el senyor Martínez Barrio, podria almenys retardar-se aquesta amenaça de les masses obreres i es podria guanyar temps, que és el de què en definitiva es tracta: de guanyar temps.

En fi—ha acabat dient—, anem a veure com es desenrotlla aquesta comèdia, puix que ja us vaig dir que per a mi això no deixa d'ésser una farsa total.

AMPLIACIO DEL CONSELL

EL GOVERN S'ADJUDICA TOTES LES INICIATIVES LEGISLATIVES

El Consell de Ministres celebrat avui havia despertat la natural expectació, car havia de plantejar-s'hi el problema polític abans de dur-lo a les Corts el Govern.

Es desconeixia l'actitud que prendrien davant la darrera posició assenyalada pels ministres radicals els seus companys de gabinet, que representen partits de significació més dretista.

No obstant, segons es reflecteix en la nota oficiosa, per les manifestacions de tots els ministres, s'ha produït una unànime identificació en l'apreciació del problema plantejat.

Ha començat el Consell plantejant el senyor Lerroux la qüestió política, exposant als ministres que els termes de l'entrevista sostinguda el dia abans entre tres dels ministres radicals, amb el president de les Corts i el del Consell de Ministres, i encara que no dubtava de la identificació dels consellers que pertanyen al partit radical, desitjava conèixer el criteri personal de cada un d'ells, tant els radicals com els dels altres partits representats al Govern, respecte a les manifestacions fetes públiques pel ministre de la Governació, sobre l'ambient polític format al seu voltant i de la reacció observada en les dretes.

Davant el requeriment del senyor Lerroux li ha exposat primerament la seva opinió el ministre d'Estat. Ha seguit el senyor Pita Romero, el senyor Martínez Barrio i així, seguint en ordre de col·locació al voltant de la mesa del Consell han anat parlant tots els ministres fins arribar al senyor Alvarez Valdés.

Amb satisfacció s'ha apreciat la coincidència de tot el Govern a jutjar el moment polític, i en vista d'això s'ha adoptat unànimement l'acord del canvi de política que ha d'imprimir el Govern en la seva actuació.

S'ha acordat que d'ara endavant la iniciativa legislativa parteixi del Govern, sense admetre les que vinguin de les oposicions, que de tots els projectes de llei que es presentin a les Corts es faci qüestió de govern la seva aprovació, que aquesta obra governamental estigui orientada en un sentit profundament republicà, impedint tota reacció i requerir de la minoria socialista una declaració terminant respecte a la seva solidaritat amb les propagandes d'anunci de revolució que ve realitzant al carrer.

A conseqüència d'aquests acords quedaran rebutjades les proposicions de llei de sentit dretista que hagin estat presentades a la mesa de la Cambra; quedarà relegada "sine die" el projecte d'amnistia dels senyors Calvo Sotelo i Benjumea; es mantindrà el projecte del Govern sobre la concessió de pensions a la clerecia, i en el cas que la minoria socialista es ratifiqui en el seu propòsit de provocar la revolució social, declarar aquest partit fora de la llei aplicant-li la legislació vigent i dictant, si calgués, aquelles lleis necessàries, a judici del Govern, per al manteniment de l'ordre i defensa de la República.

Per a l'exposició d'aquest programa de Govern a les Corts s'ha acordat aprofitar la primera ocasió; s'ha acordat que en la sessió de la tarda, amb motiu del vot particular presentat pel senyor Azpeitia al projecte de llei intensificant els conreus a Extremadura, el ministre d'Agricultura declari que fa qüestió de govern la no acceptació d'aquest vot, provocant així el debat polític.

El senyor del Río, en efecte, féu aquella declaració, però retirat el vot presentat per la minoria popular agrària, i trobant-se delicat de salut senyor Lerroux, hagué d'ajornar-se fins a la sessió de demà a la tarda el plantejament a fons del debat.

Es provocarà demà, segurament, amb motiu del suport a una proposició de llei del senyor Martínez de Velasco sobre l'expropiació de les bisendes rústiques que foren propietat de l'extingida noblesa, proposició que no serà admesa pel Govern.

El senyor Martínez Barrio ha anunciat al Consell que portava ja articulats alguns decrets i projectes de llei en relació amb el manteniment de l'ordre públic, però per l'avançat de l'hora s'ha acordat deixar el seu estudi per al proper Consell, en el qual es fixarà també l'ordre de prelació en l'execució d'aquests projectes.

El Govern ha rebut amb gran satisfacció la comunicació del senyor Selves sobre l'actitud de la Generalitat de Catalunya davant dels anuncis del moviment revolucionari, declaració que, a judici d'un dels ministres, ha estat considerada com el més important de tot el que s'ha tractat en el Consell de Ministres.

La unanimitat del Govern ha allunyat tota probabilitat d'una crisi per discrepàncies entre els ministres.

Queda ara el problema parlamentari que es plantejarà demà, puix que el Govern està decidit a plantejar la crisi total en el moment que sigui derrotat a la primera votació.

Joan March, baròmetre lerrouxista

Madrid, 6. — "El Socialista" diu saber, per conducte que li mereix crèdit, que el senyor Joan March, que estava atalaiant, des de San Juan de Luz, la marxa dels esdeveniments a Madrid, ha decidit tornar a París.

Afegeix que el senyor March s'ha convertit en el baròmetre lerrouxista més sensible.

El senyor Lerroux està indisposat

Madrid, 6. — El president de la Cambra, senyor Alba, ha cridat al seu despatx els caps de les minories parlamentàries.

Ha manifestat després el senyor Alba als periodistes que els havia cridat per participar-los que el senyor Lerroux li havia comunicat que es trobava indisposat i que no podia assistir a la Cambra, per la qual cosa s'ajornava el debat polític.

LA PASTA PER A AFAITAR NIX

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pèl per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor precíos per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell

Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en sí, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi empleará tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, li desaparèixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA «PASTA NIX» ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS

EMAN-HO EN DROGUERIES PERFUMERIA ETC., AL PREU DE 2'50 PESSETES POT

Les Corts de la República

Ha continuat la discussió del projecte sobre la intensificació dels cultius a Extremadura

Una proposició incidental sobre la vaga de Toledo

Madrid, 6. — Comença la sessió a dos quarts de cinc, sota la presidència del senyor Alba. Al banc blau els ministres d'Agricultura, Marina i Justícia. S'aprova l'acta de la sessió anterior.

També s'aproven alguns dictàmens de suplicatoris denegant el processament de diferents diputats.

(Entra el ministre d'Obres Públiques.)

S'aprova el dictamen de la comissió de Guerra, concedint quatre mil quilògrams de bronze per al monument als germans Quintero.

El senyor MADARIAGA, popular agrari, defensa una proposició de llei sobre exempció de l'impost d'utilitats als sous inferiors a sis mil pessetes anuals.

Es presa en consideració.

CONTINUA LA DISCUSSIO DEL PROJECTE SOBRE INTENSIFICACIO DE CONREUS A EXTREMADURA

El senyor AZPEITIA, popular agrari, defensa un vot particular a l'article primer.

(Entren els ministres d'Instrucció Pública i Treball.)

El MINISTRE D'AGRICULTURA es declara contrari al vot perquè aquest significa que l'Institut de Reforma Agrària hagi de pagar als propietaris de les terres ocupades una renda major de la que correspon a aquestes terres, i diu que així com es mostra disposat a acceptar vots particulars que tendeixin a millorar el projecte, no pot acceptar aquells que el desvirtuïn.

(Entra el ministre del Treball.)

S'oposa també a la part del vot que es refereix a la indemnització per danys i perjudicis, perquè llavors es declararia l'Institut de Reforma Agrària subsidiàriament responsable de tots els danys i perjudicis produïts a la terra i això seria donar una arma als conreadors i propietaris per fer el que els semblés a expenses de l'Estat.

Rectifica el senyor AZPEITIA insistint en el seu vot, i rectifica igualment el MINISTRE D'AGRICULTURA, mantenint la seva posició, de la qual fa qüestió de gabinet.

El senyor CASANUEVA, popular agrari, diu que l'actitud del ministre respon a la intenció de desviar l'atenció de la Cambra envers altres qüestions, però en vista que planteja la qüestió de confiança no té més remei que pregar al senyor Azpeitia que retiri el seu vot.

El senyor AZPEITIA accepta, i el vot queda retirat.

El senyor ARAGAY, de l'Esquerra, en vista que el senyor Azpeitia ha retirat el seu vot, diu que el seu ja no té objecte, i el retira també.

La Comissió accepta un vot particular, i prega que se suspengui la discussió per resoldre sobre un altre que hi ha presentat.

LA VAGA DE TOLEDO

El senyor BLAZQUEZ, socialista, defensa una proposició incidental respecte a la vaga plantejada a Toledo amb motiu de l'oposició dels patrons a complir les bases de treball per a la recolecció de l'oliva. Demana que el ministre hi intervingui per a fer-les complir.

Afegeix que encara que aquestes bases de treball ja han prescrit, com que no hi ha bases noves, i això ha estat per negligència del ministre del Treball, han de declarar-se prorrogades les antigues.

El MINISTRE DEL TREBALL contesta que no es pot tornar a aquestes bases ja caducades.

Afegeix que ell ha esgotat ja tots els mitjans per a buscar una solució equitativa a aquest conflicte per resoldre el qual acudí a Toledo el propi director general de Treball, però com que aquest conflicte ha ultrapassat els seus propis límits i ha originat una vaga general perillosa, el Ministre de Treball ha sollicitat del Govern autorització per redactar un laude que creu inspirat en la justícia i que espera que podrà satisfer les parts en lluita. Exposa els termes d'aquest laude i demana als signants de la proposició que la retirin.

El Sr. BLAZQUEZ fa constar que la vaga s'estén a Toledo als obrers de tots els matisos, àdhuc als d'una associació catòlica que allí existeix. Es plany que amb el laude del ministre del Treball es tendeixi a la rebaixa dels jornals, precisament en el moment en què puja el preu del pa. No obstant, consignada la seva protesta, retira la proposició.

El Sr. MADARIAGA, popular agrari, sollicita permís de la presidència per a intervenir, i concedit aquest diu que, en efecte, la vaga de Toledo respon a exigències de la patronal d'aquella provincia, però que el problema és distint de com l'ha plantejat el Sr. Blázquez, perquè aquesta solució que el ministre ha donat es podia haver donat fa quinze dies si els socialistes s'hi haguessin conformat.

El que succeeix a Toledo és que hi ha entaulada una lluita entre comunistes i socialistes, i el conflicte ha privat moltes famílies del jornal durant els dies de vaga.

(Entra el ministre de la Governació.)

El Sr. AGUILLAUME, socialista, respon a una allusió del Sr. Madariaga fent constar que ell intervé en aquesta classe de qüestions obreres des de fa molts més anys que el senyor Madariaga.

Afegeix que als acords sobre la vaga estigué present, també, un delegat del Sindicat Catòlic de Sant Josep, al qual pertany, sens dubte, el senyor Madariaga.

(El senyor MADARIAGA fa gestos negatius.)

El senyor AGUILLAUME: S. S. és capaç de negar l'evidència.

El senyor MADARIAGA: Aquest Sindicat té totes les meves simpaties, però jo no sóc afiliat seu.

El senyor AGUILLAUME acaba la seva intervenció.

El senyor BLAZQUEZ intervé novament, per tal de fer algunes rectificacions al que ha manifestat el senyor Madariaga. Diu que si el conflicte no es pogué resoldre abans fou perquè el senyor Madariaga no el portà amb la diligència precisa davant el ministre.

El senyor MADARIAGA protesta.

El PRESIDENT: Però senyor Madariaga, arranjada feliçment la qüestió amb les declaracions del senyor ministre, i amb la retirada de la proposició, no hi ha per què insistir. Em sembla que estem parlant ja massa de la provincia de Toledo.

El senyor BLAZQUEZ afegeix que és absurda la invocació que el senyor Madariaga ha fet sobre la possible pèrdua d'uns jornals, perquè la quantitat d'oliva que cal recollir és la mateixa d'abans, i seran, per tant, els mateixos els jornals que s'hauran de percebre.

El senyor BOLIVAR (comunista) respon, també a una allusió del senyor Madariaga, i diu que la burgesia de Toledo és la més criminal d'Espanya. (Rumors.)

El senyor MADARIAGA: Allò de Villa de Don Fadrique.

El senyor BOLIVAR: Allí foren assassinats innombrables obrers.

El senyor MADARIAGA: I S. S., mentre els obrers donaven la cara, estàven a la cuina. (Aplaudiments dels populars agraris.)

El senyor ALVAREZ ANGULO, socialista: I S. S. de cuiner, (Rialles.)

El senyor BOLIVAR: Jo estava prestant assistència als ferits i vaig haver-me de treure la bata per anar a la presó mentre aquest senyor que teniu al vostre costat estava disparant.

UN DIPUTAT popular agrari, que és l'aludit pel senyor Bolivar, protesta de l'actitud que aquest li ha atribuït, i diu que gràcies a l'actuació del senyor Bolivar, i d'altres persones semblants, s'ha convertit els obrers de Villa de Don Fadrique, que eren immillorables, en un germen d'odis i rancúnies constants.

PRECS I PREGUNTES

El senyor ALONSO ZAPATA, socialista, es dirigeix al ministre d'Instrucció Pública demanant-li la ràpida resolució d'un curs del magisteri i l'anunci de les vacants d'escoles que existeixen en l'actualitat.

(Ocupa la presidència el senyor Arranz.)

El senyor NUÑEZ MANSO, popular agrari, es dirigeix al ministre de la Governació per donar-li compte de l'estat d'anarquia que regna al camp de la provincia de Càdiz.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO li respon que es posarà d'acord amb el governador de Càdiz per tal de posar remei a aquesta situació.

El senyor ROMERO, socialista, diu que cal tenir en compte la crítica situació per què travessa la província de Càceres, en la qual es dóna el cas de famílies proletàries que en alguns pobles han de lliurar els seus fills a les autoritats.

Li estranya que la Junta de Protecció a la Infància no intervingui en aquests fets, que, de vegades, ocasionen tragèdies, com el recent suicidi d'un infant a Madrid. Es refereix a la situació igualment tràgica en diversos pobles de la provincia, a la qual—diu—han arrossegat nombrosos treballadors les persecucions de molts propietaris.

MALLAFRE, Sastre

CARNAVAL

Es imprescindible el vestit de smoking

Ronda de Sant Pere, 24

Telèfon 18835

Es dirigeix als ministres d'Agricultura i Obres Públiques perquè mirin la manera de solucionar semblant estat de coses.

ES REPREN EL DEBAT SOBRE CONREUS A EXTREMADURA

Es reprèn el debat de la interpel·lació del Sr. Aiçalà Espinosa, sobre la intensificació de cultius a Extremadura.

El Sr. SALAZAR ALONSO, radical, com a representant de la província de Badajoz, intervé en el debat.

Contesta a unes allusions que li va fer l'altre dia la senyora Nelken, la qual li va dir que ell havia anat del bracet amb el Dr. Vallina, i diu que ell va fer això per combatre la monarquia, quan encara la senyora Nelken no era ni republicana ni socialista.

La SENYORA NELKEN: ¿Em permeteu una interrupció? Quan jo feia propaganda revolucionària entre els minaires d'Astúries, ¿era ja V. republicà?

El Sr. SALAZAR ALONSO: I és ara moment de ventilar aquestes petiteses. V. S. parla molt de República, però no sabem què entén per República.

La SENYORA NELKEN: No sé que ho digui: al contrari que vós.

El Sr. SALAZAR ALONSO parla d'un alcalde socialista anomenat Llorero.

El Sr. RUBIO: Que no és socialista.

El Sr. SALAZAR ALONSO: Dic que aquest alcalde és socialista!

El Sr. RUBIO: Us torno a dir que aquest senyor no és ni ha estat mai socialista!

El Sr. SALAZAR ALONSO: Aquest alcalde, en unió d'altres, és socialista.

La senyora NELKEN: Però si aquest alcalde no és socialista.

El senyor SALAZAR ALONSO: Deixeu-me parlar.

La senyora NELKEN: Però no se pot usar aquest "també".

El senyor SALAZAR ALONSO: Jo dic el que vull, perquè tinc la responsabilitat de les meves paraules.

La senyora NELKEN: Però heu de tenir, també, veracitat.

El senyor SALAZAR ALONSO continua dient que a les Cases del Poble s'exerceix un caciquisme ferotge al camp extremeny.

La senyora NELKEN: Això no es cert.

El senyor RUIZ ALONSO (popular agrari): Passa menys, i cada vegada passarà menys, amb permís de la senyora Nelken.

La senyora NELKEN: Passarà molt més sense el meu permís i sense el de S. S.

El senyor SALAZAR ALONSO continua el seu discurs, i parla de la campanya que es féu a Extremadura contra la guàrdia civil.

El senyor RODRIGUEZ JURADO (popular agrari): Per la senyora Nelken.

La senyora NELKEN: Amb molta honra.

El senyor ALBIÑYANA, molt irritat: Això no pot dir-se.

La senyor NELKEN: S. S. no té autoritat per parlar.

El senyor ALBIÑYANA: ¿Per què?

La senyora NELKEN: ¿Per què tragueren a S. S. de Mèxic?

El senyor ALBIÑYANA: Per defensar Espanya i els interessos espanyols.

La senyora NELKEN: No, no fou per això.

El senyor ALBIÑYANA: No? Doncs per què?

La senyora NELKEN: Una senyora no pot dir les coses per les quals S. S. fou expulsat d'allí.

(Rumors.)

El senyor ALBIÑANA s'asseu.

El senyor SALAZAR ALONSO continua parlant de diversos successos ocorreguts a la regió extremenya durant les eleccions.

La senyora NELKEN: I els guàrdies d'assalt per què van votar?

El senyor SALAZAR ALONSO: —Els guàrdies d'assalt van votar a petició dels socialistes, que creien que anaven a votar per ella.

El senyor RUBIO, socialista: —Quin cinisme!

La senyora NELKEN: —No es comprèn que un home pugui mentir d'aquesta manera. (Forts rumors.)

El senyor RUBIO: —Però si a S. S. li consta que fou el partit socialista el que es va oposar a que votessin. No es pot tenir aquest cinisme.

El senyor SALAZAR ALONSO, protesta de les interrupcions de que se'l fa objecte i diu que els diputats que no estigui conformes amb el que ell diu, poden demanar la paraula per a rectificar-lo.

Segueix dient que es realitzaren moltes coaccions pels socialistes.

(Ocupa la presidència el senyor Casanueva.)

Justifica la clausura d'algunes Casas

del Poble en virtut de l'aplicació de la llei d'Ordre públic, que obtingué el vot i la col·laboració de la minoria socialista. Justifica també la destitució de diversos alcaldes i regidors socialistes.

Afegeix que l'estat d'insubordinació que regna a la provincia de Badajoz determina les guspires anàrquiques que es produeixen allí amb la troballa de bombes.

El senyor ALVAREZ ANGULO, socialista: —Bombetes.

El senyor SALAZAR ALONSO: —De bombetes entén V. S.

El senyor ALVAREZ ANGULO: —Sé que V. S. és un tender jurídic.

El senyor SALAZAR ALONSO: —Jo sóc, en efecte, fill d'un modest barber que es guanyava honradament la vida amb el seu treball, mentre que V. S....

(No és possible sentir el final de la frase perquè radicals i populars agraris esclaten en una ovació imponent al senyor Salazar Alonso que es reprodueix les dues vegades que intenta parlar el senyor Alvarez Angulo.)

Afegeix l'orador que cal anar serenament per part de tots a veure el mitjà de remediar la situació d'Extremadura per part de tots, àdhuc dels socialistes, als quals en moltes ocasions desborda la massa que volen controlar. Recorda un discurs del senyor Largo Caballero pronunciat a Don Benito, en el qual predicà la revolució social, i diu que no es pot prendre la provincia de Badajoz com a conill d'indies per a insensats assaigs. Acaba dient que amb aquesta greu experiència la provincia de Badajoz pot ésser el centre de la iniciació de la revolució social, i en remei d'això ha d'acudir el govern, al qual dóna la veu d'alarma des d'ací.

(Aplaudiments en els radicals.)

La senyora NELKEN rectifica. Recorda la invitació que se li féu en la seva intervenció anterior perquè portés a la Cambra les dades concretes d'algunes denúncies que va fer. Esmenta en primer lloc una llarga llista de propietaris de la provincia de Badajoz que es neguen a conrear les seves hisendes en alguns pobles de la provincia, i adverteix que aquestes dades són només parcials, puix que la llista completa seria interminable.

Es refereix també a una altra hisenda en la qual els propietaris fiquen les seves ovelles perquè els camperols no las puguin conrear.

UN DIPUTAT RADICAL: Però eren hectàrees sense conrear, no són de terra conreada.

La senyora NELKEN: Totes no, però algunes, sí.

Afegeix que el cert és que hi ha molts milers d'hectàrees sense conrear, i del millor terreny de la provincia, sense que ningú no hagi imposat cap multa a aquests propietaris.

El senyor RODRIGUEZ JURADO, popular agrari: Estaria bé que encara els haguessin multat.

La senyora NELKEN: Però no es pot parlar, com feu vosaltres, de la necessitat de remediar l'atur i després emparar aquestes actituds.

El senyor RODRIGUEZ JURADO: De l'atur en tenen la culpa les vostres propagandes verinoses.

La senyora NELKEN: Però les nostres propagandes no han arribat mai a aconsellar als propietaris que no treballin la terra.

El senyor RODRIGUEZ JURADO intenta tornar a intervenir.

El PRESIDENT: Senyor Rodríguez Jurado, la presidència està disposada a intervenir reglamentàriament si torneu a interrompre.

La SENYORA NELKEN: A mi no em molesta.

El PRESIDENT: Però molesta a la presidència. (Rialles.)

Afegeix el president dirigint-se a la senyora Nelken que ha acabat el temps de la seva intervenció i que li concedeix tres minuts perquè acabi.

La SENYORA NELKEN: Moltes gràcies, senyor President. (Rialles.)

Em congratula despertar aquesta eufòria en la Cambra, perquè d'ençà que estic en contacte amb la misèria de Badajoz no he tingut ocasió de riure.

Acaba dient que la misèria que regna en aquella regió i les seves causes no inciten, veritablement, a creure els qui asseguren voler remediar l'atur obrer i que li recorden aquell Joan de Robres que abans va fer els pobres.

El Sr. MANSO, socialista, diu que el problema de l'atur a Espanya, en aquests moments, i sobretot al camp, està determinat per la intenció de molts elements socials i governamentals que el produeixen artificialment per a efectes polítics, encara que, essencialment, té una rel econòmica.

(El Sr. Alba torna a ocupar la Presidència.)

Almenys — afegeix — això no té dubte en una provincia que coneix bé, que és la provincia de Salamanca, i no creu que diputats salmantins d'altres minories que es troben a la Cambra desmentissin que l'atur allí té caràcters perfectament polítics.

Diu que el partit radical es va aprofitar de la situació creada per la suspensió del decret que obligava al pagament de jornals als camperols que van fer la recollecció de l'any 1932, i requereix per a aquesta afirmació el testimoni del Sr. Casanueva, diputat popular agrari per Salamanca.

El senyor CASANUEVA: Jo no interromplo S. S., perquè fa un moment que des de la presidència he requerit els interruptors, però sinó li diria mes quantes coses.

El senyor MANSO l'invita a què [illegible] per a corroborar les seves afirmacions. Afegeix que els patrons salmantins han assetjat, per fam, els obrers camperols, per tal d'obligar-los a marxar de les organitzacions de la U. G. T. i ingressar en les del bloc agrari, que patrocinen els senyors Casanueva, Gil Robles i als seus amics, però això, per bé que no es pot justificar, és menys censurable que la tasca realitzada pel ministeri del Treball, que fomenta la situació difícil en què la provincia es troba.

Censura la conducta del governador civil de Salamanca, que diu ajuda aquesta maniobra a favor dels patrons, i resol els conflictes de treball amb l'amenaça de la guàrdia civil.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO: Però si el millor elogi d'aquest governador el féu el govern de què els socialistes formaven part. (Rialles.)

El senyor MANSO no riguin les VV. SS., que aquest governador obrava llavors d'una manera molt diferent, i que precisament el que el defineix és l'haver suportat quatre governs, i està disposat, jo crec, a suportar-ne quaranta, donant-los gust a tots. Afegeix que si no fos per la prudència del cap de la guàrdia civil de Salamanca s'haurien produit conflictes gravíssims allí per les instigacions que el governador fa constantment a aquesta força.

Acaba dient que crida l'atenció de la Cambra sobre aquesta situació de la provincia de Salamanca, puix que està segur que si no es presta atenció a això la provincia de Salamanca ocuparà en termini breu l'atenció de la Cambra i del país, malgrat tots els propòsits dels socialistes, que fan els més grans esforços per tal d'evitar-hi pertorbacions d'ordre públic, que, com és sabut, es resolen sempre produint víctimes en la classe treballadora, i salvant els patrons que els originen.

El senyor ALVAREZ ANGULO demana la paraula per tal de donar explicacions al senyor Salazar Alonso sobre la interrupció, que diu fou mal interpretada per la Cambra. Fa constar que no fou sinó que, en ésser al·ludit en la seva professió, ell respongué al·ludint la del senyor Salazar Alonso, però advertint que també ell és fill d'obrers, i ha estat obrer.

El senyor SALAZAR ALONSO es dóna per satisfet, i fa constar que tampoc ell no volgué molestar el senyor Alvarez Angulo.

Se suspèn la discussió, i s'aixeca la sessió a les nou de la nit.

La minoria socialista

Madrid, 6. — En una de les Seccions del Congrés s'ha reunit la minoria socialista.

En sortir, el senyor Largo Caballero ha dit que la minoria s'havia ocupat de diversos assumptes i especialment de l'anunciat debat polític, que la minoria considera absurd, però per si arriba a plantejar-se ha estat designat el senyor Besteiro, que parlarà en nom de la minoria socialista.

El senyor Jiménez Asúa ha estat encarregat de dirigir una pregunta al Govern sobre l'actuació dels Tribunals d'Urgència de Madrid amb motiu dels fets de San Carlos.

També s'ha acordat presentar centenars d'esmenes al projecte de llei anomenat d'Havers a la Clerecia, i demanar votació nominal per a cadascuna.

Així mateix s'ha acordat presentar dues proposicions de llei, una sobre els sots-oficials, en el sentit exposat pel senyor Prieto en el seu discurs del diumenge passat i d'acord amb el que va dir el senyor Bolaños en la seva intervenció parlamentària, i una altra reduint a sis mesos el servei en files i suprimint el benefici de la quota.

El programa parlamentari per a avui

Madrid, 6. — Acabada la sessió, el senyor Alba ha dit als periodistes:

—Ha estat impossible començar avui el debat polític, perquè el senyor Lerroux es trobava indisposat, i el senyor Gil Robles, segons ha dit per telèfon, s'havia vist obligat a no aixecar-se del llit, a causa d'una afecció gripal que li havia produït una febre de 39 graus; però, de no poder venir demà, designarà un amic seu perquè intervingui en el debat.

De què aquest es produeixi depèn el programa de la sessió de demà.

Mentrestant començarà amb el final de la discussió del projecte de llei d'intensificació de conreus a Extremadura, puix només manca l'aprovació d'un article addicional.

Al final de la sessió podrà anar també, per a acabar-la, la interpel·lació del senyor Alcalà Espinosa.

—¿Ha donat ja dictamen?—ha preguntat un periodista—la Comissió de Justícia sobre el projecte d'amnistia?

—Ací el teniu — ha replicat vivament el senyor Alba, mostrant l'índex dels dictàmens presentats a la mesa, en el qual figuren en primer terme el referit de la Comissió de Justícia sobre el projecte llei concedint amnistia als diputats electes senyors Rafael Benjumea i Josep Calvo Sotelo, i l'ajut d'una proposició de llei del senyor Rodríguez de Viguri sobre l'establiment de la penyora pequària.

Han estat condecorats els caps i oficials que es distingiren durant els fets del 10 d'agost

Madrid, 6. — A última hora de la tarda s'ha celebrat en un dels salons de la Direcció general de Seguretat l'acte d'imposició de condecoracions als caps i oficials de la força pública que més es distingiren en els successos del 10 d'agost.

El director general de Seguretat ha imposat les creus als oficials i ha pronunciat després unes paraules enaltint la conducta de la força pública.

A continuació s'ha celebrat un lunch.

Els periodistes s'han entrevistat amb el director general de Seguretat.

En la seva conversa, els periodistes s'han estranyat, davant el senyor Valdivia, de la manca de publicitat amb què s'havia efectuat, a la tarda, l'acte d'imposar les condecoracions a diversos caps i oficials de seguretat, car considerant important l'acte, era estrany que ni els periodistes que fan informació a la Direcció general de Seguretat ni el mateix personal de la casa no tinguessin notícies de la cerimònia.

El Sr. Valdivia ha manifestat que havia volgut que l'acte tingués lloc en la intimitat, per considerar-ho com a assumpte de règim interior, i en aquest sentit es van fer els preparatius per a la cerimònia que — ha dit— no ha tingut caràcter oficial de cap mena.

Ha afegit que els oficials condecorats són els que intervingueren en el moviment del 10 d'agost, sense que aquestes recompenses tinguin res a veure amb les atorgades no fa gaire pels fets del desembre darrer.

El ple del Tribunal de Garanties Constitucionals

Madrid, 26. — Aquest matí s'ha reunit el ple del Tribunal de Garanties Constitucionals.

La sessió ha començat a les onze, i ha acabat a un quart de dues.

A la sortida els vocals del Tribunal han manifestat que havien dedicat la sessió a discutir la totalitat del projecte de reglament de règim interior, i que demà, a les onze, es reuniran novament, per tal de començar la discussió de l'articulat.

També han dit que s'havia donat compte d'alguns recursos presentats, i que pròximament començarà l'actuació del Tribunal de Garanties.

La posició de l'Esquerra i de la Lliga davant la situació política

Madrid, 6. — Contestant a preguntes dels informadors el senyor Santaló ha fet les següents manifestacions:

—Nosaltres, els de l'Esquerra Republicana de Catalunya, sempre hem dit, i seguirem sostenint avui, que som republicans d'esquerra, però republicans; que ens semblen malament totes les dictadures, ja siguin socialistes, ja siguin de dretes, encara que, naturalment, ens semblen molt pitjor les dictadures de dreta, però no per això podem prestar el nostre ajut a la dictadura del proletariat.

Si a les Corts, en plantejar-se aquest debat, hem d'intervenir ho farem per a deixar ben sentit tot el nostre amor a la República i a les lleis avançades d'esquerra votades per les Corts.

—¿Com veieu la solució del problema

—La solució?, un interrogant molt gran, però sense perdre l'optimisme.

S'ha preguntat al senyor Santaló si en el cas que el Govern demanés un vot de confiança podia comptar amb el vo de l'Esquerra Catalana, i el senyor Santaló no ha contestat aquesta pregunta.

Un periodista ha preguntat al senyor Ventosa quina impressió tenia sobre les declaracions del senyor Martínez Barrio.

—Un xic estranyes — ha dit.

—¿I de la viabilitat d'aquest Govern probable que preconitza el senyor Martínez Barrio?

—No ho sé, no ho sé.

—Com veieu que es comptarà amb la Lliga cas de formar-se.

—Arribat aquest moment, si arriba, estudiarem les circumstàncies, la qualitat de l'oferiment i l'oportunitat. Això és tot el que puc dir-vos.

L'èxode dels deportats argentins

Santa Cruz de Tenerife, 6. — Ha salpat cap a Lisboa el vapor argentí "Pampa", que condueix deportats l'ex-president Alvear, l'ex-intendent de Buenos Aires senyor Noel, el tresorer del Comitè Nacional, senyor Rodríguez de la Torre, i diversos exdiputats argentins.

El senyor Alvear passarà un mes a Lisboa, on l'espera la seva família.

La seva esposa ha sortit ja de Buenos Aires en el vapor "Cap Arcona", per tal de dirigir-se a Espanya i a França.

Els deportats han facilitat una nota a la premsa, dient que el govern argentí empra una violència injustificada per detenir, empresonar i deportar els dirigents dels partits majoritaris.

L'atracament a la casa Simó

Sembla que la policia té la pista dels atracadors i de l'auto fantasma

Amb motiu de l'atracament darrerament realitzat al Colmado Simó, del carrer de les Corts Catalanes, la policia està fent gestions per a la busca dels autors, i principalment per a trobar el célebre auto fantasma del qual es valen els atracadors per a fugir.

Els dependents del Colmado Simó, en les fitxes de la Prefectura reconegueren uns dels atracadors, alguns d'ells molt coneguts de la policia i alguns escapats de la presó.

Amb aquests antecedents, a posar del secret amb què es porten les diligències, hem pogut saber que l'auto fantasma no és un Studebaker, com es deia, sinó un marca Buich, que per a dissimular els propietaris han canviat el radiador per un de la marca que se suposa.

També sap la policia que els que van dintre l'auto són gent bregada en l'atracament disposada a no deixar-se agafar, i que compten amb pistoles de gran calibre i abast per a aconseguir desfer-se de llurs perseguidors.

De més a més, dintre l'auto hi va una metralladora de petit calibre, amb la qual s'explica el tiroteig intens que algunes vegades, en ésser perseguits, s'ha sentit.

La policia creu fermament que està sobre la pista d'aquest cotxe, i així podrà posar fi a aquests escandalosos atracaments.

El robatori d'una imatge de gran valor arqueològic

Detenció d'un antiquari

La policia segueix la pista d'un antiquari que se sospita que pot estar en relació amb la desaparició de la imatge d'una Verge de l'església de Cornellà, d'un gran valor arqueològic.

Poc després del robatori d'aquesta imtage, com que la policia ja tenia sospites, envià a cercar aquest antiquari, que viu als afores de Barcelona, i aquest va convèncer l'autoritat que no sabia res de la desaparició, però pocs dies després va desaparèixer de Barcelona i ha tornat ara no fa gaire.

Les recerques van dirigides ara a saber si efectivament va anar a l'estranger a vendre la imatge i un cop aconseguit això va tornar amb els diners.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

QUATRE INDIVIDUS S'APODERREN D'UN TAXI QUE ES TROBAT MES TARD ABANDONAT AL CARRER DEL ROSSELLO

Ahir, a dos quarts de deu de la nit llogaren l'autotaxi 48106, que estava estacionat al Saló de Fermín Galán, ordenant al xofer, Vicenç Argoso, que es dirigís cap a la barriada de Verdun.

En arribar a la carretera de Cornellà, junt al Pont del Drago, els ocupants del taxi ordenaren al xofer que parés, com així ho efectuà. Tot seguit els quatre individus de referència, armats amb pistoles, obligaren el xofer a abandonar el baquet i que els lliurés la gorra i el guardapols, s'apoderaren de l'auto i fugiren en direcció a Horta.

Més tard, l'esmentat taxi fou trobat abandonat al carrer del Rosselló, entre Roger de Flor i el Saló de Garcia Hernández.

PETIT INCENDI

En un magatzem de fustes situat al carrer de Pujades, núm. 11, es declarà anit passada un incendi que fou ràpidament sufocat pels bombers que hi acudiren als pocs moments d'haver-se iniciat.

—També foren reclamats els bombers per uns veïns de la Font del Bacallà, per haver-se encès uns arbres. En arribar els bombers a aquell indret, no els calgué intervenir, ja que el foc havia estat apagat pels veïns.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Comarques catalanes

GIRONA

La ruta de Sant Feliu :: Reformes a l'equip del Girona :: El Tribunal d'Urgència :: Incendi a l'Escala Noticiari

Girona, 6 (per telèfon). — Per tal de donar facilitats a la ruta que, a benefici del dispensari de Lluita Antituberculosa, tindrà lloc a Sant Feliu, el dilluns de Carnaval, la Companyia del tren en posarà un d'especial, que sortirà de Girona a les 11'30, i arribarà a Sant Feliu a les tres de la tarda; es podrà tornar a les set del vespre.

— La Directiva del Girona F. C., prosseguint les gestions per tal de contractar un entrenador per als seus jugadors, sembla que està en tractes amb l'antic jugador de l'Espanyol Lluís Zabala. Ens diuen, també, que estan en tractes amb el davanter centre Escolà, interior Bestit i el mig centre del Palafrugell, Castelló.

— La policia ha posat a disposició del Tribunal Tutelar de Menors Josep Marín, de disset anys, natural d'Almocs (Almeria), el qual demanava caritat pels carrers.

— Ahir Robert Angelet denuncià a la policia que li havia estat robada una bicicleta que deixà al costat de la vorera d'una casa del carrer de Güell, on entrà per portar un encàrrec.

—Davant el Tribunal d'Urgència s'ha celebrat aquest matí la vista de la causa contra Rafel Marquès, d'Albons, per insolentar-se contra l'autoritat i promoure disturbis que ocasionaren el trencament de l'urna el dia de les eleccions. El fiscal demanava per al processat la pena de dos anys i onze mesos, i després de l'informe del lletrat defensor, senyor Camps i Arboix, el Tribunal ha dictat sentència condemnant l'acusat a quatre mesos i un dia d'arrest major.

— A l'Escala es declarà un incendi en un taller de fusteria de Pere Comes, i quedaren destruïdes totes les existències de fustes. El foc es propagà a un magatzem contigu, propietat d'Eugeni Juer, i es cremaren gran quantitat d'envasos. Les pèrdues ascendeixen a set mil pessetes, i hom creu que l'incendi fou intencional; ha estat detingut el propietari del taller de fusteria com a presumpte autor.

— La companyia argentina Rivera - De Rosas actuadà demà i demà passat al Teatre Albéniz. Demà estrenarà l'obra de Bartomeu Soler "Don Inmenso".

L'HOSPITALET

Festival benèfic :-: Els Grups Escolars :-: Per a l'Ajuntament

L'Hospitalet, 6. — En el festival que s'ha de celebrar demà, dimecres, al cinema Victòria, de la barriada de Santa Eulàlia, a profit dels perjudicats per l'incendi del mercat d'aquesta barriada en la revolta del 8 de desembre passat, hi prendran part, entre altres, N'Enriqueta D'Arcé, ballarina; el popular tenor senyor Biarnés amb la tiple Mercè Cases; la societat coral "L'Univers de la Ciutat", sota la direcció del seu mestre, A. Castells. Són molts els artistes, i tots de reconeguda vàlua, que desinteressadament col·laboraran en el festival.

Les autoritats locals hi assistiran, així com també representacions de diversos gremis locals.

— El conseller de Cultura, senyor Miquel Romeu, visità ahir els nous Grups Escolars del carrer de Campoamor, els quals es troben ja completament acabats.

Pròximament tindrà lloc la inauguració oficial, cosa molt convenient, ja que aquests Grups Escolars estan enclavats en una de les barriades més necessitades d'escoles, per haver-hi un nombrós contingent d'infants.

C.

MATARO

Sessió del Consell de govern del Municipi :: Teatre :: Temporal :: Activitat del Centre de Natació

Mataró, 6. — En la sessió del Consell de govern es procedí al repartiment de serveis que han d'estar sota la direcció de cada conseller-regidor. Han quedat distribuïts de la següent forma: Finances, senyor Onofre Vidal; Foment i Eixampla, senyor Artur Puigverd; Cultura, senyor Albert Puig, i Governació, senyor Josep Abril. Ahir mateix, l'alcalde senyor Cruixent, acompanyat dels consellers-regidors abans esmentats i del secretari municipal, recorregué totes les oficines de l'Ajuntament, i prengueren posessió cada conseller de l'oficina respectiva.

— Per a la LIII representació, que tindrà lloc el proper divendres, dia 9, l'Associació dels Amics del Teatre, ha contractat la notable companyia Mora-Espantaleón-Barroso, que posarà en escena la comèdia de S. i J. Alvarez Quintero "Lo que hablan las mujeres".

Per la següent representació té en programa la companyia Ladrón de Guevara-Rivelles.

— El temporal d'aquests dies ha causat estralls a tota la platja del Maresme. En aquesta ciutat ha causat desperfectes considerables a les casetes de bany instal·lades prop de l'Estació.

— El Centre de Natació, està pòrtant a cap actives gestions per aconseguir la inscripció d'un nombre suficient de clubs per formar un grup Costa-Llevant, per al Campionat de Catalunya de water-polo de tercera categoria, per la qual cosa compta ja amb el permís de la Federació. - C.

BADALONA

Canvi de Junta Directiva :: Exposició :: Detenció :: El Carnaval Andreu Nin, secretari

Badalona, 6. — El Consell Directiu de la Societat Soral "La Badalonina", després de la darrera reunió general, quedà constituït de la manera següent: president, Josep Puèrtoles; vice-president, Joaquim Pintor; tresorer, Antoni Torrento; arxiver, Agustí Isamat; secretari, Francesc Isamat; vice-secretari, Josep Codina, i vocals, Josep Centena, Pasqual Mastrodi, Pere Sancho, Narcís Lluís i Agustí Munells.

—Aquest proper Carnaval es presenta animadíssim. Totes les societats preparen grans balls originals. Entre les que cal esmentar per l'esforç que realitzen a organitzar selectes reunions, hi ha la Joventut Badalonina, Centre Catalanista Badaloní; Societat Coral Badalonina, Casino Apolló, Societat Alba i Centre Badaloní.

—El dia del canvi d'Ajuntament, en l'arqueig efectuat per tal de lliurar el comandament de la ciutat al seu alcalde, senyor Deulofeu, a la Caixa Municipal hi havia una existència de 298.241'69 pessetes.

—Ha estat nomenat secretari particular de l'alcalde el conegut escriptor comunista senyor Andreu Nin.

Aquest nomenament, que en un principi no ens volgué ésser facilitat d'una manera oficial, ha causat una veritable impressió entre els badalonins, principalment entre els mateixos elements d'esquerra. — C.

TARRAGONA

El doctor Balcells :: Els conflictes del camp :: Judici contra un sindicalista :: Noves diverses

Tarragona, 6 (Per telèfon). — La Secció de Lletres de l'Ateneu de Tarragona organitza una conferència que se celebrarà el dissabte vinent, la qual anirà a càrrec del doctor Joaquim Balcells, catedràtic a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat.

— A l'Ajuntament s'ha reunit el Tribunal arbitral de Conflictes del camp, havent aconseguit dos acords de conciliació en uns conflictes de Vilaseca i Constantí.

— Degut als forts temporals d'aquests darrers dies, han sofert desperfectes de consideració les casetes de bany instal·lades a la platja del Miracle.

— Moviment del port.—Vaixells entrats: "Alsina", de Marsella. Sortits: "Eva", cap a Licata; "Trevarrack", cap a Sete; "Sac 4", cap a Casablanca.

— Demà es veurà a l'Audiència la causa seguida contra Horaci Ripoll "Heredia", detingut pel Sometent amb motiu dels recents successos ocorreguts a aquesta. Actuarà de defensor el lletrat sindicalista senyor Medina.

A l'Audiència s'entrarà per rigorós torn, tenint lliure entrada solament els magistrats i la Premsa.

Hi ha la impressió que la vista no s'acabarà fins ben entrada la matinada.

A fi d'evitar qualsevol intent de desordre, l'Audiència serà custodiada per forces de la guàrdia civil.

— A Vilabella la guàrdia civil ha detingut Maria Jiménez López, de 18 anys, natural d'Osca, sense residència, per creure-se-la autora de diversos robatoris. La detinguda ha estat posada a disposició del jutjat.

— En Junta general ordinària celebrada pel Centre Catalanista Republicà fou elegit president el senyor Carles Vidal.—C.

TORTOSA

Substitució dels serenos :: El servei de neteja :: Noves diverses

Tortosa, 6 (Per telèfon).—La guàrdia civil de La Cènia ha detingut Enric Avinyó, que estava reclamat pel Jutjat d'Instrucció de Tortosa.

— Sembla que hi ha el propòsit de muntar tres torres de guàrdies urbans per tal de substituir els actuals serenos.

— L'afluència de transeunts pobres és tan extraordinària que els nostres carrers es veuen envaïts de captaires forasters.

— L'alcalde ha adreçat una salutació al poble per mitjà d'un bando.

— Ha estat cridat a l'Alcaldia l'arrendatari del servei de neteja per tal d'advertir-li certes deficiències en el servei.

— Novament seran exposats al públic durant tres mesos els plans de les partides de Vinallop, Sant Vicenç, Creus, Ragués i Sant Bernabeu perquè els propietaris de finques afectades puguin formular les reclamacions pertinents.—C.

MONTGAT

Carnaval

El diumenge a la nit va tenir lloc un lluït ball de societat al Centre d'Esquerra d'aquesta vila, el qual es veié molt animat. El proper dissabte, a la nit, se celebrarà un altre ball de disfresses a la mateixa sala, i el diumenge, a la tarda, un ball infantil, en el qual seran obsequiats els nens que hi assisteixin. Per últim, el dimarts se celebrarà un altre ball. El proper diumenge, dia 18, a la nit, celebraran un banquet de fraternitat els socis del Centre d'Esquerra, que serà servit a la sala del Centre.

SABADELL

Intent de suïcidi :: Carreter greument ferit :: La Comissió de Govern municipal :: L'Aero Club :: Vària

Sabadell, 6. — El Centre Excursionista del Vallès fa avinent a tots els seus associats que fins divendres, dia 9, estaran exposats a la secretaria el contracte de lloguer i el pla del nou local.

Aquest local estarà situat a la part posterior del Centre Industrial, amb entrada independent pel carrer de Francesc Layret.

— Ahir, a la una de la tarda, Maria Sales i Ponsà, de 34 anys, soltera, natural de Sant Llorenç Savall, i domiciliada al carrer Ample, núm. 39, intentà suïcidar-se ingerint una quantitat considerable de salfumant.

Va ésser assistida al Dispensari municipal, on el metge de guàrdia diagnosticà l'estat de la pacient de pronòstic greu.

D'aquest lloc va ésser traslladada a la Clínica de la Mare de Déu de la Salut.

— Prop de dos quarts de quatre de la tarda, al carrer de Marquès de Comillas, el carreter Josep Vicente, de 22 anys, domiciliat al carrer de Calders, 172, va tenir la desgràcia d'ésser atropellat pel carro que conduïa per haver-se desbocat els animals.

Fou transportat al Dispensari, on l'assistiren de ferides de pronòstic greu. Després fou traslladat al seu domicili.

—Extracte dels acords adoptats per la Comissió de Govern municipal, en la sessió de constitució celebrada el dia 2 de febrer de 1934:

Declarar constituïda la Comissió.

Distribuir les funcions i els serveis administratius d'acords amb els següents grups:

Assistència Social: Alcalde, senyor Magí Mercè i Segarra.

Governació: Conseller regidor senyor Josep Vicente i Camo.

Foment: Conseller regidor senyor Francesc Tomàs i Soler.

Finances: Conseller regidor senyor Joan Puig i Pujol.

Cultura: Conseller regidor senyor Salvador Sarrà i Serravinyals.

Reunir-se els dijous de cada setmana, a les deu de la nit.

Fer constar en acta el condol per la mort de l'eximia patriota i poetessa Agnès Ermengol.

Transmetre telegrames d'adhesió al President de la República, al President de la Generalitat de Catalunya.

Visitar la tomba de Francesc Macià, primer President de la Generalitat de Catalunya, com a [illegible] en aquest moment de recobrament de les llibertats dels nostres Municipis.

La visita s'efectuarà dimenge, hi son invitat tots els components de la Corporació municipal.

— L'alcalde ha tramès telegrames d'adhesió al President de la Generalitat i de la República.

MALLORCA

La gestió del Municipi :: L'Associació de la Premsa :: Varia

Palma, 6.—Després de celebrar tres concerts al Teatre Líric, en tots els quals obtingué un gran èxit, ha sortit de Mallorca l'Orquestra Filharmònica de Madrid.

— El Foment de Civisme ha celebrat Assemblea general, la qual ha nomenat la següent Junta directiva: President, Jeroni Massanet i Beltran; vice-president primer, Jaume Guinard Mestre; vice-president segon, Bernat Ruiz i Sabiter; bibliotecari, Miquel Bonles i Puigcerver; secretari, Antoni Agustí i Palmer; vice-secretari, Bartomeu Sendra i Meléndez; comptador, Martí Velasco; vocals: Francesc de B. Moll, Antoni Quès i Ventayol, Bernat Joire i Roca, Joan Calot i Vidal, Bernat Ribot i Genovart i Manuel Perelló i Vallespir.

— Ha estat nomenat fiscal de l'Audiència de Palma, el senyor Joan Francesc Marín.

— En la passada sessió de l'Ajuntament es posà de manifest l'honrada gestió del govern esquerrà, que ha fet possible que la recaptació directa dels arbitris d'alcohols hagi assolit 140.649'00 pessetes sobre l'exercici anterior. Això ha donat motiu als regidors socialistes i d'Acció Republicana per a justificar als de centre i dreta que volien que realitzés aquests arbitris un gestor afiançat.

En la dita reunió s'acordà realitzar el primer projecte de jardins pro-infància a la plaça de García Orell, segons el projecte de l'arquitecte senyor Guillem Forteza. Aquest és el primer d'una série que la Comissió d'Eixampla, a proposta del seu president, senyor Francesc de S. Aguiló, ha acordat dur a terme.

— L'Associació de Premsa de Balears, en la seva Junta general anual ordinària, elegí la següent Junta directiva: President, Joan Ramis d'Aireflor; vice-president, Nicolau Brondo i Rotten; secretari, Jaume Torres i Riera; vice-secretari, Jaume Font i Martorell; tresorer, Rafel Ramis i Togores; comptador, Simó Fullana i Font; vocals: Josep Tous i Lledó, Manuel Andreu i Fontirroig i Sants Esquiràs i Urquiola.—C

ESTRANGER

Les metralladores han tirat...

La sagnant topada entre els manifestants i la força pública, a París

(Ve de la primera pàgina)

Acaba dient: En temps més pertorbats, els nostres grans avantpassats tingueren energia per a mantenir l'ordre democràtic: avui els republicans, units, han de seguir l'exemple que ells donaren, si volen que progressi un dels escassos règims de llibertat que subsisteixen encara al món.

A la seva unió fem una crida en interès de la pàtria.

Una vegada acabada la lectura de la declaració ministerial, el president del Consell, senyor Daladier, ha plantejat la qüestió de confiança.

Els grups d'oposició han demanat votació nominal, i la declaració ministerial ha estat aprovada per 283 vots contra 196.

Després de proclamar-se aquest vot de confiança al Govern, l'oposició s'ha negat a admetre la limitació del nombre d'oradors, i el senyor Daladier ha sollicitat que s'ajornés la discussió d'aquestes interpellacions, i ha plantejat altra vegada la qüestió de confiança.

La votació també ha estat favorable al Govern per 360 vots contra 220.

Després d'aquest vot de confiança la Cambra ha renovat el debat, i els grups d'oposició han insistit que fossin discutides altres interpellacions, ultra les acceptades pel senyor Daladier.

Un dels oradors ha dit que cas de negativa se n'aniria al carrer a prendre part en la manifestació d'ex-combatents, i el senyor Daladier ha protestat enèrgicament contra la temptativa de barrejar els ex-combatents en les lluites polítiques.

Rebutjant el fet que l'agitació del carrer sigui erigida en quart poder, el Sr. Daladier ha proposat que els partits designessin els oradors, als quals s'escoltaria immediatament, però com que l'oposició persistia en la seva protesta, reclamant un nou escrutini, el Sr. Daladier, enmig d'un gran tumult ha demanat l'ajornament de totes les interpellacions i ha plantejat una vegada més la qüestió de confiança, però com que l'escàndol en comptes d'apaivagar-se ha anat en augment, el President ha aixecat la sessió.

En reprendre's, el Sr. Daladier ha plantejat la qüestió de confiança sobre l'acabament de la discussió. Ha estat atorgada per 302 vots contra 204.

La sessió ha estat suspesa definitivament a dos quarts de nou de la nit.

Acabada la sessió, el Govern s'ha reunit al Palau Borbó, en el saló de ministres, i ha decidit dirigir-se al Jutjat perquè obri una informació contra desconegut per provocació a l'assassinat i complot contra la seguretat de l'Estat.

En sortir de la Cambra dels Diputats els ministres de Justícia i de l'Aire s'han dirigit al Ministeri de l'Interior, on han celebrat una extensa conferència amb el ministre del ram.

Els disturbis al carrer

Segons es preveia, a darrera hora de la tarda i primeres de la nit, s'han efectuat manifestacions organitzades per grups d'ex-combatents, grups de dreta, de l'Acció Francesa, grups d'esquerra, la Confederació General del Treball i Sindicats obrers.

Algunes d'aquestes manifestacions, per tenir menys importància, han pogut ésser dispersades amb relativa facilitat per la policia, però d'altres han tingut importants proporcions.

Prop de les estacions del Nord i de Saint Lazare, grups de comunistes s'han manifestat en actitud violenta, i s'han produït també incidents greus a la Plaça de la Concòrdia, on s'havien congregat nombrosos membres de les organitzacions de dreta, als quals s'han unit molts transeunts.

Al davant de les joventuts patriòtiques figuraven alguns consellers municipals.

A la plaça de la Concòrdia els manifestants han incendiat un autobús i han impedit als bombers que s'hi apropessin per dominar l'incendi.

Un grup de revoltats ha aconseguit trencar el cordó de guàrdies al pont de la Concòrdia, i ha arribat fins a les reixes de la Cambra de Diputats, que estaven tancades.

En aquell moment els guàrdies han desembeinat els sabres i han fet retrocedir els manifestants. Llavors han sonat alguns trets i els revoltats han tirat rombroses pedres contra els agents.

Els ferits, el nombre dels quals es desconeix fins ara, han estat conduïts al palau Borbó per ésser-los prestada assistència facultativa.

El director adjunt de la policia municipal, senyor Marchand, ha resultat ferit al cap.

Durant les col·lisions alguns manifestants, utilitzant periòdics i papers, han intentat calar foc a les portes del Ministeri de Marina. No han reeixit en els seus propòsit per haver intervingut la policia.

Vuit consellers municipals de París, que figuraven entre els manifestants, han estat detinguts, alguns d'ells greument ferits.

Una columna de manifestants pertanyents al grup d'ex-combatents ha aconseguit trencar el cordó de guàrdies que impedien l'accés al carrer de Saint-Honoré i ha arribat fins als voltants de l'Elisi, on s'ha produït una forta topada amb la guàrdia republicana, la qual ha pogut dispersar els manifestants.

A l'hospital Beaujon han manifestat que entre els nombrosos ferits que hi han estat duts per a assistir-los 40 han hagut de quedar hospitalitzats. Set d'ells estan molt greus, i dos han mort a conseqüència de les lesions sofertes.

Als altres hospitals de París, especialment al de la Caritat, hi ha, també, nombrosos ferits, alguns d'ells greus.

Als bulevars, a dos quarts de dotze, els guàrdies de cavalleria i els agents han estat xiulats i insultats per un nombrós grup de manifestants; amb aquest motiu els guàrdies han carregat, i han resultat alguns ferits.

Els incidents sembla que no han acabat encara a la Plaça de la Concòrdia i a Quai d'Orsay. El diputat pel Departament del Sena M. Juan Goy ha rebut un cop de porra al carrer de Saint Honoré, quan es trobava barrejat amb un grup d'ex-combatents.

A les deu de la nit un batalló d'infanteria ha quedat estacionat davant el Palau Borbó, per al cas que les manifestacions arribessin a adquirir més extensió.

Les col·lisions que s'han produït a Cours la Reine i a l'avinguda dels Camps Elisis han estat especialment violentes, i ha circulat amb insistència el rumor que diversos dels ferits que havien resultat han mort.

Al ministeri de l'Interior i a la Prefectura de Policia han manifestat a dos quarts d'onze de la nit, que no es podia confirmar ni negar aquest rumor.

Els fets, segons "Paris-Soir" :: :: :: :: :: :: :: ::

El diari "Paris Soir", en una edició especial, publica detalls dels successos.

Els manifestants, a pesar de l'important servei d'ordre que hi havia establert, han avançat i no s'han dissolt després dels tres tocs d'atenció donats per la força pública, travessant el cordó de guàrdies al pont de la Concòrdia, on s'han fet alguns dispars.

Els manifestants s'han dirigit a la Cambra i llavors la policia ha carregat, fent, al mateix temps, foc de metralladora.

Com que els soldats havien rebut ordre de disparar enlaire, una bala ha anat a parar al cap d'una dona que era a la terrassa de l'Hotel Crillon, situat a l'altra banda del Sena, a regular distància de la Cambra. La víctima es troba en estat desesperat, i hom tem que mori d'un moment a l'altre.

El mateix periòdic afegeix que els guàrdies mòbils, davant l'agressió de què eren objecte, es tragueren els revòlvers i dispararen.

Un obrer, d'ofici fonedor, de vint-i-cinc anys d'edat, rebé una bala a la regió del cor; el seu estat és greu.

Un capità de la guàrdia republicana caigué a terra des del cavall amb una bala al ventre.

Durant la lluita s'han vist alguns guàrdies amb sang i alguns cavalls han resultat amb els ulls arrencats i el ventre obert.

L'autobús incendiat a la plaça de la Concòrdia ha estat bolcat i cremat completament.

Una nota del Govern ::

París, 6. — A dos quarts d'onze de la nit el senyor Daladier ha comunicat a la premsa un document adreçat al poble de París, en el qual es declara que bandes armades de revòlvers i ganivets han assaltat els guàrdies de la pau, els guàrdies republicans i els guàrdies mòbils.

El President del Consell afirma després que es tracta d'una veritable temptativa a mà armada contra la seguretat de l'Estat.

Declara a continuació que, conscient del seu deure respecte al país, que reclama ordre i pau, el Govern està disposat a aconseguir per tots els mitjans que li concedeix la llei la seguretat dels habitants de París i la independència del règim republicà.

Acaba dient que per a aconseguir aquest resultat compta amb l'ajut i la col·laboració del poble francès.

L'agitació als Departaments :: :: :: :: :: :: :: ::

París, 6. — Segons notícies que es reben dels Departaments s'han registrat també manifestacions que no han arribat a assolir la gravetat de les de París.

A Caen, una manifestació de "Creus de ferro" ha desfilat cantant la Marsellesa i proferint crits subversius.

Al mateix temps se'n celebrava una altra organitzada per elements d'esquerra.

La policia acudí ràpidament i dispersà les dues manifestacions.

A Lió també hi ha hagut una manifestació, durant la qual s'han registrat alguns incidents, però no hi ha hagut víctimes.

Una història estranya

La intervenció de dos espanyols

París, 6. — Durant les manifestacions que hi ha hagut aquesta tarda davant la Cambra, un espanyol naturalitzat francès, anomenat Josep Iglesias, nascut el 9 d'octubre de l'any 1895 a Ponferrada, ha estat detingut. Se li ha trobat un punyal.

Ha declarat que tractava d'impedir que un altre espanyol, anomenat Josep González, natural de Barcelona, d'idees anarquistes, cometés un crim.

Segons l'enquesta realitzada per la policia, Iglesias és un desequilibrat.

EL QUE ENS COMUNICA EL NOSTRE CORRESPONSAL A DARRERA HORA

París, 7. (A les tres de la matinada). — Del nostre corresponsal particular:

Després de les violentíssimes manifestacions d'ahir, París presenta un aspecte inusitat. Mols indrets, i en particular l'Elisi i el Ministeri de l'interior, són acordonats per la policia. La tranquil·litat al carrer, a les dotze de la nit, és absoluta.

Es pot dir que els manifestants han estat vençuts, encara que es tem una reacció de les agrupacions que hi han pres part. En aquest cas, les organitzacions d'esquerra i la C. G. del T. han anunciat que ajudarien, sigui com sigui, l'acció depuradora del Govern Daladier.

El nombre de ferits puja 500, i el de morts, 20. De provincies no se sap en detall quina ha estat la importància de les manifestacions.

Vorotxilov en nom del govern de la U. R. S. S. parla de la possibilitat d'una guerra amb el Japó

I, abandonant la tesi comunista, addueix les mateixes raons patriòtiques que les altres potències

Moscou, 6. — La premsa publica la segona part del discurs de Vorotxilov, comissari del poble a la guerra, dedicat exclusivament a les mesures militars preses en les provincies de l'Extrem Orient.

En el seu discurs Vorotxilov va posar de manifest la tivantor de relacions entre la U. R. S. S. i el Japó. Va explanar tots els preparatius militars del Japó, que ha doblat el seu pressupost de guerra i procedeix a la compra d'estocs de primeres matèries estrangeres que li mancarien en cas de guerra, al mateix temps que transforma la Manxúria en una potent base militar.

A continuació va posar de manifest els desigs de pau de la U. R. S. S. Però—va afegir—l'Extrem Orient està cobert de núvols d'on pot sortir la tempesta de la guerra.

Aquesta guerra, si se'ns imposa, serà una gran guerra i una guerra ruinosa. Serà una qüestió de vida o mort que costarà cara als seus autors. (Una gran ovació coronà aquestes paraules.)

Continuant el seu discurs, Vorotxilov parlà de les mesures preses per reforçar les fronteres orientals de la U. R. S. S. "En els punts més importants — digué — havem creat barreres que l'enemic no podrà fàcilment travessar per entrar al nostre territori.

Vorotxilov va acabar el seu discurs enmig de forts aplaudiments amb les següents paraules:

"Lenin, en el seu discurs de 1922, després de l'evacuació de Vladivostok per l'exèrcit japonès, va declarar:

"Vladivostok està ben lluny, però aquesta ciutat és de totes maneres una ciutat nostra."

Doncs bé: aquesta ciutat que ens pertany, hem de defensar-la a tot preu, igual que tota la nostra regió marítima, la nostra Sakhaline, la nostra Kamchatka, cada tros del nostre territori d'extrem orient; i el defensarem incontestablement.

Sé que tots sense excepció estem convençuts no solament que defensarem el nostre territori d'extrem orient, sinó que serem vencedors en qualsevol guerra que se'ns imposi."

Toquio, 6.—Els ministres d'Afers Estrangers, de l'Exèrcit i de la Marina han desmentit categòricament els rumors que havien circulat sobre la possibilitat d'una guerra.

Els signants del Pacte balcànic ho notifiquen a Bulgària

El pacte balcànic feliçment signat a Belgrad continua essent comentat per la premsa internacional i constitueix un pas considerable en el camí de la pau. Es amb goig que constatem com tots els comentaris coincideixen amb el que fèiem ahir a la nit.

Pel que es refereix a Bulgària, apareix evident la seva conducta dubtosa, la qual demostra quines influències ho deuen motivar.

Sofia, 6. — Els ministres de N. E. de Jugoslàvia, Romania, Grècia i Txecoslovàquia han notificat que havia estat rubricat el Pacte balcànic, al qual esperen que també s'adherirà Bulgària.

El govern búlgar declara no estar assabentat encara del text del referit pacte balcànic.

Comentaris francesos ::

París, 6. — La premsa d'aquest matí, comentant el Pacte balcànic, diu que la signatura d'aquest document és de gran transcendència diplomàtica i representa una passa decisiva cap a la pacificació definitiva dels Balcans. Quasi tots els diaris expresen l'esperança que Albània i Bulgària acabaran per adherir-se al Pacte. "L'Oeuvre" recorda les manifestacions que li féu el Sr. Màximos en passar per París. Digué el ministre grec que sense l'adhesió de Bulgària i Albània seria difícil que el Pacte adquirís tota la seva importància, però que no hi havia motiu per a sospitar que Bulgària no ha d'adherir-se al Pacte. - "Le Matin" subratlla la significació del paper de Turquia en les negociacions per al Pacte, la qual cosa demostra que Turquia s'interessa cada dia més pels assumptes europeus i que posa la seva influència al servei de la pau.

John Simon ha parlat als Comuns sobre el desarmament.

El pla britànic comprèn l'armament d'Alemanya i la reducció dels contingents francesos

Londres, 6. — En obrir-se aquesta tarda a la Cambra dels Comuns la discussió sobre el problema del desarmament, es trobaven ocupats tots els escons i completament plenes les tribunes, especialment la diplomàtica.

El ministre de Negocis Estrangers, Sir John Simon, ha començat recordant que durant el debat descabdellat el dia 21 de desembre darrer no va poder fer una declaració sobre la política governamental, degut a les negociacions que en aquells moments es trobaven en curs amb altres països, però—ha afegit—la situació ha canviat i l'examen de la situació és ara possible i àdhuc útil.

Al·ludint a la petició d'Alemanya que s'estableixi una igualtat de drets en el que es refereix als armaments, Sir John Simon, ha dit que no es pot ni s'ha de fer oposició, perquè és poc probable que la pau regni al món, si es tracta de col·locar un gran país i una gran raça sota una jurisdicció inferior.

Aquesta qüestió — ha seguit dient Sir John Simon — ha d'ésser englobada a la nova Convenció.

Cap solució draconiana podria, per altra banda, trobar-se sobre la base que totes les nacions del món haurien d'abandonar immediatament totes les armes que es neguen a Alemanya pel Tractat de Versalles.

Si l'acord no s'aconsegueix aviat, la Gran Bretanya haurà d'examinar la seva posició pel que es refereix al desarmament i en quines condicions ha de viure en un món amb armaments il·limitats.

El Llibre Blanc no ha estat redactat com si constituís un pla ideal, sense tenir en compte les necessitats, reivindicacions i inquietuds dels altres, sinó que ha estat presentat en un esperit de realitat.

El temps passa amb rapidesa per als amics del desarmament—ha continuant dient Sir John Simon—; les paraules enèrgiques podrien ésser més aparatoses, però menys útils, i cap progrés serà possible per servir-se només d'aquestes paraules.

El pla britànic tracta de proporcionar una base perquè pugui arribar-se a un ràpid acord.

El senyor Simon ha anunciat després que el senyor Eden anirà a París, a Roma i a Berlín, tan aviat com sigui possible, per explicar el punt de vista britànic i conèixer els que sostinguin els altres Governs sobre el memoràndum anglès.

Ha afegit que el senyor Eden hauria marxat immediatament, però la situació de la política francesa exigeix que es guardi al Govern francès la consideració d'elegir el moment més convenient.

El Govern britànic no adquirirà cap nou compromís en el sentit d'exercir una acció repressiva sense conèixer amb exactitud les circumstàncies, però farà tot allò que li sigui possible per tal de complir fidelment les obligacions que li incumbeixen.

Els documents publicats serviran avui de base a la discussió, essent aquests documents el memoràndum francès de primer de gener, l'alemany del dia 19, el britànic del 29 i l'italià del 30 del mateix mes.

El senyor Simón ha al·ludit a la recepció pública pel canceller senyor Hitler del Llibre Blanc britànic abans d'exposar les grans línies de la situació actual, del punt de vista britànic.

El període d'intercanvi de punts de vista bilaterals i confidencials ha estat útil; però, a judici del Govern anglès, aquest mètode ha estat en perill d'esgotar la seva utilitat.

A pesar que existeixen encara greus dificultats, s'ha aconseguit apropar-se suficientment a un terreny comú, i existeix l'estímul suficient per a justificar un nou esforç de conciliació per part del Govern britànic, i és aquesta la raó que s'hagi publicat el recent Llibre Blanc.

Els recents canvis de punt de vista han demostrat molt clarament que la clau del desarmament (almenys en el que fa referència a l'Europa occidental) és trobar una solució entre França i Alemanya, però seria un gravíssim error treure'n una falsa conclusió, és a dir, que l'acord franco-alemany seria problema més fàcil d'aconseguir deixant França i Alemanya discutir entre elles, sense l'ajut de les altres potències.

Serà un deure ineludible dels firmants de la Convenció del desarmament posar-se en relació més estreta i fer tot el que sigui convenient possible amb l'objecte d'impedir una violació qualsevulla de tan important Tractat o remeiar-ne la violació.

El senyor Simon ha al·ludit al Pacte de no agressió, molt eficaç, que ha estat conclòs entre Alemanya i Polònia, i ha reiterat que les proposicions britàniques constitueixen un veritable avanç seriós en el camí del desarmament.

El que hem de fer de seguida—ha dit—és assegurar que el Llibre blanc britànic sigui completament comprès a l'estranger i que comprenguem enterament els punts centrals de les dificultats dels altres països.

En acabar, sir John Simon (que ha estat parlant durant 45 minuts) ha dit que el deure de la Gran Bretanya és mostrar novament el camí i com ha donat prova evidentíssima de bona voluntat, traduint voluntàriament, de paraules en actes, el seu desig de desarmament.

La Gran Bretanya ha resolt fer tot el possible, a pesar de totes les dificultats per arribar a un acord internacional sobre el desarmament, reforçar en tota la mesura possible i aplicar l'estructura de la pau del món i alliberar-nos així, i alliberar els altres, dels perills i el pesat fardell que s'hauria d'aguantar si no arribéssim a entendre'ns.

El meu punt de vista — ha seguit dient — és que el país no estarà mai disposat a aliar-se específicament a accions especials en eventualitats que són de tot punt impossibles de preveure i que cap Govern britànic no podrà oferir tal mena de garanties.

Londres, 6. — Ala Cambra dels Comuns, el Sr. Attlee, parlant en nom de l'oposició, ha dit que els laboristes no se senten certament satisfets pel memoràndum britànic, que consideren que és, principalment, una proposició per al rearmament d'Alemanya.

La igualtat a favor d'Alemanya ha estat concedida massa tard — ha afegit — i no ha estat concedida a la raó, sinó a la força.

La concepció tota entera de la seguretat — ha afegit — ha desaparegut, des del moment en què no s'ha afirmat amb ocasió de la diferència sino-japonesa, la qual cosa significa que no es pot fiar en la garantia del món.

El liberal Herbert Samuel ha dit que les proposicions britàniques no han provocat cap entusiasme, però valen més que res.

Ha afegit que acollia amb gust l'acord amb el senyor Mussolini sobre la qüestió de la reforma de la Societat de Nacions.

Després de referir-se a la declaració del senyor Simon de 21 de desembre, respecte a Austria, el senyor Samuel ha declarat que nombrosos diputats desitjarien saber quines mesures ha adoptat el govern britànic en la situació tivant actual, a fi d'afavorir l'objecte essencial de la política britànica, és a dir, la independència i la seguretat d'Austria.

El senyor Samuel ha afegit que seria preferible que la qüestió austríaca fos tractada per la Societat de Nacions en lloc d'ésser-ho per les quatre potències.

BARCELONA AL DIA

FULL DE DIETARI

A foragitar fraus

No sé què passarà demà en la revista d'urbans amb uniforme témplet que ha rebut de passar el senyor Jaume Vàchier, regidor encarregat del servei. La gent, l'home del carrer, té la sensació que han de passar coses pintoresques, perquè té arrelada en la seva consciència la idea que en el seu aludit no hi manquen els emboscats que ni tenen uniforme ni l'han tingut mai.

Tant si ocorren aquestes coses que la gent espera, com si no ocorre res d'anormal, aquestes revistes són excelents i poden contribuir a tonificar els cossos policiaes i burocràtics. Naturalment que l'excel·lència d'aquestes revistes depèn de l'autoritat que les passa: si és una autoritat inexorable i al mateix temps justa, ajuden considerablement a mantenir la disciplina i a defer les llegendes de l'absentisme funcionarista.

Còmic! Còmic molt. Ja sabem que l'home és un animal perfectible, però mai un animal perfecte. No ens fem la ilusió de veure mai una corporació pública convertida en una maquinària meravellosament lubrificada i matemàticament regular. Però cal evitar que les onades d'un escepticisme asfixiant arribin per divorciar la casta dels contribuents de la casta dels qui cobren del pressupost. I aquest divorci només l'evita si la majoria dels servidors de la cosa pública serveixen realment. El funcionari no té altra justificació que la funció. Si no funciona, defrauda.

I en qüestió de fraus a l'Ajuntament s'ha arribat a invencions tan delicades que hom m'ha jurat que fins hi ha hagut personatges del sexe masculí que han cobrat de la nòmina de dides municipals...

I això, francament, ultrapassa els límits.

Carles SOLDEVILA

FETS DIVERSOS

D'una pelleteria del carrer Nou de la Rambla fou robada una pell valorada en 1.150 pessetes. Els lladres foren dos desconeguts que entraren a la botiga fent veure que volien comprar gèneres.

— Una noia de divuit anys anomenada Antònia Volull intentà suïcidar-se bevent una quantitat d'àcid clorhídric. Es greu estat passà a l'Hospital.

— Ahir, uns desconeguts calaren foc al quiosc de periòdics propietat de Joan Garcia, installat al Passeig de Pi i Molins, la qual cosa causà danys per valor d'unes 1.500 pessetes.

El propietari creu que l'incendi és una venjança per no haver volgut tancar el dit quiosc en els darrers successos revolucionaris.

— Joan Font i Cursat entrà en una botiga del carrer de Salvadors amb el propòsit de robar, però tingué la desgràcia de caure i fou detingut i conduït al Dispensari per haver-se lesionat una mà i després fou posat a disposició del Jutjat de guàrdia, on ingressà als calabossos.

— Antoni Avellans i Escarriu, tramviaire sense feina, denuncià que havia entrat de cobrador en una Germandat anomenada Mutual Núria, amb la fiança de 500 pessetes, i ara es neguen a tornar-li la fiança i a pagar-li els dies que ha estat treballant.

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES
CONTS CATALANES, 618
J. BORRELL — Pintura
M. BENEDICTO — Escultura
J. GUNYAS — Pintura
M. PLA — "
R. PUJO — "
Fins al 16 del corrent

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 94
J. COLOM — Pintura
Fins al 9 del corrent

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
Mobles i objectes d'art
MARY TAYLOR — Pintura
MAS COLLELLMIR — Pintura
Fins al 8 de febrer

SYRA
DIPUTACIÓ, 322. - Telefon 15710
Art i Ornamentació
GRAU SALA — Pintures i guaixes
ANTONI G. LAMOLLA — Pintura
Fins el 9 de febrer

SALA PARES
PETRITXOL, 8
Exposició d'homenatge a Joaquim Mir
Pintura
Fins el 9 de febrer

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 523 - Tel. 13004
Pintures — Gravats — Miralls — Bronzes
Exposició de pintures de Vila-Puig, Carlos Gonzalez, Rafael, Pompeu, Salvat de la Riera i Mora
Fins el 9 de febrer

NOTICIARI

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 6 DE FEBRER DE 1934

La depressió barométrica de la Mediterrània d'altura cap a Orient i, conseqüentment, el temps millora, però que la zona de pluges queda reduïda a la regió comprosa entre Itàlia i les costes d'Algèr.

Als països bàltics el temps torna à empitjorar degut a una nova depressió que, procedent del nord d'Escandinàvia, es desplaça cap a Polònia i a Lituània.

Les altes pressions constituïdes un anticicló a les illes Britàniques, sota la influència del qual domina temps abonançat als països occidentals d'Europa.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

El temps ha millorat a tot el país degut a haver-se allunyat cap a Orient la perturbació de la Mediterrània. El cel està gairebé serè i dóna venta dominant sòn del nord.

La mar encara és gruixa, però tendeix à aminorar a tota la costa catalana. Les temperatures mínimes registrades avui han tingut lloc a Adrall i a Sant Julià de Vilatorta, amb 6 i 4 graus sota zero, respectivament.

(Les observacions del temps a Barcelona, à les set, vés a la capçalera de la primera pàgina.)

Han estat tramesos a Madrid aquests telegrames:

"Sr. President Ministres. — Madrid. — Federació Tèxtil Catalana, Unió General de Treballadors, protesta enèrgicament tractat seda amb França per considerar-lo lesiu interessos treballadors espanyols. — Secretari, Gausachs."

"Sr. Ministre d'Indústria i Comerç. — Madrid. — Federació Tèxtil Catalana protesta enèrgicament tractat seda amb França per considerar-lo lesiu interessos treballadors espanyols. — Secretari, Gausachs."

Relació de ràdios detinguts per no trobar els seus destinataris i a disposició dels que acreditin ésser-ho a les Oficines de Transràdio Espanyola, S. A., Ronda de la Universitat, núm. 35. Berlin, Iglesia, Rambla de les Flors, 37. Aarhus, Ferrer, Fruttamaggiore. Moisès Fortia Puignau. Berlin. Bognetti, 3, carrer Vicenta, Sarrià. Hamburg. Verseiér.

La Junta de govern de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, en el seu desig de facilitar l'ingrés de socis, ha acordat suprimir a partir de la data i fins el dia 1 de març de 1934, la quota d'entrada per a tots aquells la proposta dels quals sigui signada durant aquest període.

La Junta directiva de la Confederació de la Indústria del Taxi avisa tots els seus associats que tinguin objectes trobats a llurs cotxes, dipositats a les oficines de l'entitat i que hagin complert el termini de tres mesos, que a partir d'aquest moment poden passar a recollir-los, i tenen temps de fer-ho fins al dia 28 del mes que som. Els que passat aquest termini no els hagin retirat, es considerarà que renuncien voluntàriament als seus drets i la Junta directiva els destinarà on cregui convenient.

En la reunió d'elements de la Vall d'Aran, celebrada darrerament a l'estatge col·lectiu de Lliga Comarcal de Catalunya, ha quedat constituït el "Centre Aranès", adscrit a l'esmentada Federació. Han quedat aprovats els estatuts pels quals ha de regir-se l'esmentada societat, nomenada la Junta directiva, els delegats al Consell Central de la Lliga Comarcal de Catalunya, i traçat el guiatge de l'actuació immediata que es proposa desenvolupar el Centre Aranès.

Han acabat els seus estudis a l'Escola Industrial de Barcelona i obtingut el títol de Tècnic químic, els senyors Jaume Bartrolí, Vicenç Arnau, Joan Quintana, Lluís Rodes i Isidre Gómez. Havent la Generalitat de Catalunya acordat renovar la formació de Directors d'indústries a l'Escola de Barcelona, els esmentats senyors, que són els primers directors nous, s'han reunit en una festa íntima.

Corresponen al passat mes de gener, segons el registre dels visitants al qual acompanyen a visitar detingudament el Temple Expiatori de la Sagrada Família, els estrangers següents: Alemanys, 14; francesos, 21; holandesos, 1; anglesos, 15; nord-americans, 5; i els nacionals: Andalusos, 8; aragonesos, 16; asturians, 4; barcelonins, 75; castellans, 28; mallorquins, 12; navarresos, 13; tarragonins, 14; valencians, 15, i biscains, 20. Queden, com sempre, fora els nombrosos visitants que no utilitzen la companyia del guia i que, per tant, és impossible de controlar.

"L'Ocell de Paper" ha organitzat un banquet-homenatge al pintor Grau-Sala, que tindrà lloc el proper dissabte, dia 10, al Restaurant Regàs.

M. S. A. (Barcelona-Terme), a les nòu de la nit. Podeu recollir-se els tiquets, al preu de dotze pessetes, a "Publicitats Adó", Canuda, 2, segón, primera, i a Galeries Syra, Diputació, 262.

En el sorteig verificat per la Germandat de Sant Cristòfor (Xofers de Barcelona), per l'adjudicació dels premis als assistents al ball de disfresses à profit de la Caixa d'Invàlidesa i Vellesa, celebrat el dia primer del mes que sotn, a la sala "La Bohèmia Modernista", sortiren premiats els núms. seguents: 741, 1.304, 409, 81, 634, 1.073, 1.201, 14, 107.

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat per a avui els següents pagaments: En or: Bagunyà Rodríguez Ferran, 290; Ford Motor Ibèrica, 4.550; Lluís Gili, 40; Jalivert i Cia., 50; Romeo Ribot i Cia., 860. En moneda corrent: Bagunyà Rodríguez Ferran, 2.080'44; Ford Motor Ibèrica, 73'36; Agència Marítima Witty, 497; Jalivert i Cia., 478'85; Romeo Ribot i Cia., 3.846'90; Alcalde de Barcelona, 11.951'04; Administració de loteries núm. 13, 16.386'60; Ajuntament de Badalona, 40.430'98; idem Hospitalet, 16.714'68; idem Manresa, 31.018'80; id. Sabadell, 69.068'21; idem Terrassa, 57.587'73; Assumpció Tey, 200'86; Lluís Barral, 19.055'03; Juli Benet, 4.380'42; Llucià Cervera, 17.737'26; Guillerm Casares, 40 mil; Joaquim Massana, 2.165'28; Simona i Gabriel, 3.604'01 pessetes.

Tal com ve fent des de fa alguns anys, la Unió de Xofers ha organitzat aquest any un gran ball de disfresses que se celebrarà dilluns vinent, a dos quarts d'onze de la nit, al Saló Nou Mòn, de l'Avinguda Francesc Layret, núm. 50, el qual estarà adornat a l'estil àrab. Seran atorgats sis premis i 20 accèssits a les disfresses que més es distingeixin pel seu bon gust i originalitat. A més, es produirà a l'elecció de Miss Benzina 1934.

Vida Corporativa

RENOVACIÓ DE JUNTES

Grup Femení del Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia. Presidenta, Josepa Cailà; vice-presidenta, Angela Canela; secretària, Dolors Roca de Marimon; vice-secretària, Teresa Munlloc; tresorera, Enriqueta Ubanell; comptadora, Maria Castells; vocal primera, Montserrat Navarro; vocal segona, Dolors Ballvé; vocal tercera, Empar Soriano.

Sindicat Oficial de Criadors-Exportadors de Vins del Penedès. President, Josep Ventosa i Roig; tresorer, Antoni Güell i Cortina; vocal, Pere Regull i Pagès; secretari, J. Monjonell i Martinell.

Associació de Propietaris de la barriada del Peu de Vallvidrera. — President, Joan Santllef; vice-president, Jaume Torres; secretari, Cosme Pasqual; vice-secretari, Timoteu Montserrat; tresorer, Josep Gallés; comptador, Miquel Faura; vocals: Vicenç Lagué, Joan Montoliu i Pau Aries.

Gremi de Detallistes d'Olis i Sabons de Barcelona. — President, Francesc Ferrer i Pié; vice-president, Pere Soler i Balenyà; secretari, Josep Guri i Aguiló; tresorer, Pere Puig i Ragull; comptador, Enric Ferrerons i Renyé; vocal primer, Custodi Samplon i Cadenes; vocal segon, Angela Closes i Bolines.

Ateneu Pi i Margall, de la Barceloneta: President, Evarist Pinyol i Angelat; vice-president, Hilari Salvador i Castell; secretari, Isidre Granada i Escasany; vice-secretari, Agustí Torner i Bellafont; comptable, Joan Picarin i Farrando; tresorer, Jaume Durany i Petit; bibliotecari, Josep Moya i Gonzàlez; vocals: Antoni Navarro i Tàrrega, Josep Pujol i Call, Angel Aznar i Garcia i Avenir Vilalta Bou.

VIDA SOCIAL

Sindicat Mercantil de Barcelona. — Demà, dijous, a les deu del vespre, celebrarà assemblea general ordinària a l'estatge del Centre Tarragoní, Ronda de Sant Pau, 44.

Front Unic de Treballadors Mercantils. — Com a inici de la campanya que es va a emprendre amb l'objecte de fer complir a la Patronal els laudes de Detall i Alimentació, se celebrarà el divendres vinent, a les deu del vespre, un grandiós míting al Teatre Victòria.

CURSOS I CONFERÈNCIES

A LA UNIÓ D'ESTUDIANTS

Conferència sobre "Els estudis clàssics i el català"

El dissabte passat, a la Unió d'Estudiants (Rivadeneira, 4, segon - Plaça de Catalunya), mossèn Joan Vilà, de l'Institut d'Estudis Catalans, donà una conferència dels clàssics grecs i llatins i Catalunya.

A guisa de preàmbul començà dient la importància que té el conreu de la llengua grega i llatina, primer per la necessitat dels exàmens de Batxillerat i de la Facultat de Lletres, i segon per al digne exercici de diverses professions, com són la de Literatura, de jurista i singularment la d'historiador, especial de la nostra Edat Mitjana.

Com a segon punt ens parlà així dels humanistes catalans majorment traductors de textos clàssics de l'Edat Mitjana, com principalment dels moderns ensenyadors de les obres clàssiques gregues i llatines, entretenint-nos amb la lectura ràpida d'una tria de diverses versions, entre les quals recordem les de Franquesa i Gomis, Rubió i Lluch, Segalà, Llovera, Nolasc del Molar, C. Rita, Colom, Zané, J. Petit, A. Trepat, A. de Saavedra. Acabà la conferència amb unes breus observacions sobre la manera d'estudiar les llengües clàssiques.

Cal, per tant, esperar que el nostre jovent estudiós voldrà aprofitar-se dels cursos de llengües i literatures clàssiques organitzats per la Unió d'Estudiants.

★ *INSTITUT FRANCÈS.* — El senyor J. J. A. Bertrand, director de l'Institut Francès i professor de Literatura francesa de la Facultat de Filosofia i Lletres de la nostra capital, donarà el dissabte vinent, de sis a set, a l'esmentat Institut (Provença, 225) un curs públic de Literatura francesa sobre "François de Curel".

★ *CASA DEL MESTRE DEL DEGANAT.*—Aquesta setmana ha començat el segón curset de Gramàtica catalana, a càrrec del senyor Martorell. Les lliçons tenen lloc els dilluns, dimecres i divendres, de sis a set del vespre. Els socis que vulguin assistir-hi poden matricular-se a la secretaria els dimarts, dijous i dissabtes, de sis a set del vespre.

★ *STUDI CLUB* (Laietana, número 37, quart). — El metge psiquiatra doctor Sala Perxas demà, dijous, a dos quarts de vuit del vespre, dissertarà sobre el tema "Psicologia del delinqüent".

★ *ACADEMIA I LABORATORI DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA.* — Avui, a les set de la tarda, aquesta corporació celebrà sessió científica, en la qual seran presentades les següents comunicacions: Dr. M. Torelló i Cendra, "Orientació a seguir en l'estudi de la patogènia de la granúlia generalitzada. Deduccions a aplicar a la patogènia de la tuberculosi en general; doctors Ferters Solervicenç, Alemany i Gonzàlez, "Un cas d'asma bronquial".

★ *ATENEU BARCELONÈS.* — Demà, dijous, a les deu del vespre, el senyor D. Pedrosa Sàiz donarà la seva anunciada conferència sobre el tema "Hamburgo y su importancia comercial". La dissertació anirà acompanyada de projeccions.

★ *CONFERÈNCIA A PALESTRA.*—El divendres vinent, a dos quarts de vuit del vespre, donarà una conferència a Palestra parlant de Simón Bolívar, alliberador de pobles, el consoci senyor Marc Aureli Vila. Aquesta conferència, com és d'habitud a Palestra, serà pública.

★ *ACADEMIA D'HIGIENE DE CATALUNYA.*—El divendres vinent, a les set del vespre, al seu local social (Tapineria, núm. 10, pral. - Casal del Metge), celebrarà sessió científica, en la qual l'acadèmic doctor Joan Soler i Damians descabdellarà el tema "Correlació de finalitats higièniques i educatives". L'acte serà públic.

NOTES POLÍTIQUES

PARTIT NACIONALISTA REPUBLICÀ D'ESQUERRA. — La Comissió organitzadora del sopar de companyonia que celebrarà el Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra el dissabte vinent, dia 10 del corrent, a les nou del vespre, fa avinent a tots els militants la necessitat d'adquirir el tiquet al Secretariat o a les Delegacions del partit, abans de dissabte, per a la millor organització de l'acte.

UNIÓ ARAGONESISTA. — L'acte que aquesta entitat organitza a la memòria de Joaquim Costa se celebrarà demà, dijous, a les deu del vespre. Hi parlaran J. Galvo Alfaro, per Unió Aragonesista; M. Garcia Villas, per Joventut Aragonesista; Lluís Porter, pel Grup Cultural Costa, i M. Sánchez Sarto, per la Societat d'Estudis Econòmics Aragonesos, en formació.

Pels centres oficials

GENERALITAT

Una ordre circular per a la premsa. — Ahir fou cursada la següent nota:

"En compliment, a Catalunya, del què prevé l'art. 11 de la vigent llei d'Impremta, el director de cada diari a Barcelona haurà de presentar en el moment de la seva publicació i autoritzats amb la seva signatura, tres exemplars à la Comissaria General d'Ordre Públic (Via Laietana, 43); altres tres exemplars es presentaran d'acord amb les formalitats esmentades al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya (Passeig d'Eduard Maristany, 2). Un dels dits exemplars serà segellat i retornat a la persona que els presenti.

A Lleida, Girona i Tarragona els exemplars dels periòdics es presentaran a la Comissaria d'Ordre Públic, i a les altres localitats a l'alcalde del terme on es publiqui.

Els comissaris de Lleida, Girona i Tarragona trametran periòdic que es publiqui a la seva respectiva demarcació al cada dia un exemplar de cada Departament de Governació.

Barcelona, 6 de febrer de 1934. — El conseller de Governació, J. Selves i Carner."

Nota de la Direcció de Serveis de Sanitat de la Generalitat. — Aquesta Direcció, amb el fi de no irrogar perjudicis a llevadores de Catalunya, té interès a fer avinent ço que segueix:

L'article 26 de l'Estatut del Collegi Oficial de Llevadores de Catalunya fixa el nomenament de delegades en nombre d'una per cada vint o fracció.

Com que el dit Estatut no determina la manera de fer aquestes delegacions i les condicions especials de la professió de llevadora dificulten l'emissió directa del vot, cal precisar la manera d'emetre'l per delegació, la qual, per tal d'assegurar-ne el secret, haurà d'ajustar-se a les normes que segueixen els Collegis de Metges. En virtut d'això, disposo:

I.—Queda prorrogat fins al dia 25 de febrer de 1934, segons disposa l'article 26 dels Estatuts, el termini per a reunir-se en assemblea general a Barcelona les delegades dels Collegis, a extingir, de llevadores, per tal de procedir a la constitució del Collegi Oficial de Llevadores de Catalunya.

II.—Perquè puguin emetre el vot per delegació totes les collegiades que no hagin votat el dia primer de febrer per a la designació de les delegacions que disposa l'article 26, abans esmentat, de l'Estatut del Collegi Oficial de Llevadores de Catalunya, la Secretaria de la Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya (Palau de la Generalitat) rebrà els vots de les llevadores collegiades de Barcelona capital i de Barcelona circumscripció durant el període que comença avui i acabarà el dia 14 del corrent.

Les paperetes de votació hauran d'anar incloses en un sobre tancat i amb el nom de la collegiada signat al dors en forma llegible. La cara del sobre, en lletra clara, haurà de dir: "Vot de X. X."

Les paperetes de votació de les collegiades de Barcelona circumscripció, per a oferir més autenticitat hauran de portar el segell de l'Alcaldia corresponent. El sobre que contindrà el vot en la forma indicada haurà d'anar dintre d'un altre amb l'adreça següent: "Secretaria de la Direcció dels Serveis de Sanitat. — Palau de la Generalitat. — Barcelona", etc.

Els vots així recollits seran escrutats per la Junta del Collegi de Llevadores de Barcelona i un delegat de la Direcció dels Serveis de Sanitat, a les quatre de la tarda del dia 15.

Els vots escrutats de la votació delegada seran sumats als de la corresponent votació directa efectuada el dia primer del corrent, i el resultat serà definitiu als efectes de l'elecció.

Visites. — Ahir el senyor Companys va rebre, entre altres, les visites següents: Senyor Simó Piera, l'ex-Alt Comissari del Marroc, senyor Joan Moles; el Comissari delegat d'Ordre Públic a Tarragona, senyor Pujol i Font; el diputat senyor Ferrer; el Dr. Peyri; el president de la Comissió Mixta del traspàs de serveis, amb el senyor Closes, secretari; l'Ajuntament de Cabrera de Mataró; la Junta de l'Institut Català de Sant Isidre; el senyor Roc Codó, alcalde de Sant Cugat del Vallès; el senyor Joan Valls, alcalde de Pierola; l'ex-conseller de Governació i diputat senyor Mestres; una comissió d'obrers parats de "El Nuevo Vulcano"; el senyor Laporta, d'Esquerra Radical Socialista; el regidor doctor Mori i el diputat senyor Colldeforns, amb el Comitè polític d'Esquerres organitzador del festival benèfic que se celebrarà demà, dijous, al Coliseu Pompeia.

El conflicte de Figols. — A la Conselleria de Treball, sota la presidència del senyor Martí Barrera, conseller de Treball, se celebrà ahir una reunió entre els obrers i l'empresa de les mines de Figols, en la qual s'acordà retornar al treball avui mateix.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Finances: Decret autoritzant el conseller de Finances per a presentar al Parlament de Catalunya un projecte de llei relatiu a unes transferències de crèdit, amb destinació a subvencionar el Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Economia i Agricultura: Ordre circular adreçada als enginyers cape dels Serveis d'Indústria de Catalunya.

Departament de Treball i Obres Públiques: Anunci als efectes de reclamació, del retorn de la fiança constituïda pel contractista de les obres de la travessia per Navarcles, en el camí de Navarcles a Talamanca.

Secció Agronòmica de Girona: Relació dels establiments dedicats a la venda de llavors, inscrits al Registre de la Secció Agronòmica.

Administració Principal de Correus de Girona: Anunci.

Juntes Municipals del Cens electoral de Catalunya: Resultats de les eleccions de consellers municipals celebrades a Catalunya el 14 de gener d'enguany.

Relació dels ciutadans que constituiran les Juntes municipals del Cens electoral de Catalunya durant el bienni 1934-1935.

Administració Municipal. — Edictes, subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justícia. — Audiència de Barcelona: Publicació de sentències.

Tribunal Industrial de Barcelona: Edicte.

Edictes de Jutjats de primera instància i instrucció de Catalunya.

Edictes de Jutjats municipals de Catalunya.

Justícia Militar. — Requisitòries de diversos Jutjats.

UNIVERSITAT AUTÒNOMA

Del Rectorat.—Tal com vam anunciar en la nostra edició d'ahir, avui, a les onze del matí, al despatx rectoral se celebrà la constitució del Consell regional de Primera Ensenyança de Catalunya.

El director general de Primera Ensenyança, contràriament als seus propòsits, no assistirà a l'acte, per retenir-lo a Madrid assumptes urgents del seu càrrec.

El rector, doctor Bosch Gimpera, no pogué ahir rebre els periodistes per trobar-se a la reunió que ha celebrat el Consell regional de Segona Ensenyança, i ens manifestà, per conducte del seu secretari particular, que ens seria facilitada la nota que ens anuncià, relativa a la reunió celebrada a Madrid recentment pel Patronat Universitari.

Amb l'objecte de tornar la visita de compliment, ahir al matí el doctor Bosch Gimpera visità l'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer; el comissari general d'Ordre Públic, senyor Tomàs Ramon i Amat, i els cònsols d'Alemanya i de la República Argentina.

Facultat de Medicina. — Avui començarà a la Facultat de Medicina el curs d'Anatomia descriptiva i topogràfica, a càrrec del doctor Manuel Faure Gómez, catedràtic titular de la dita Facultat de Medicina.

Ingrés a la Universitat.—Durant la primera quinzena del mes que som s'admetran comandes de matrícula per als cursos d'ingrés a la Universitat Autònoma organitzats per l'entitat catalana de divulgació cultural Unió d'Estudiants, al seu estatge social, Rivadeneira, número 4, segon, Plaça de Catalunya. Demaneu condicions a la secretaria.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Manifestacions del Comissari. Els periodistes preguntaren ahir al Comissari general d'Ordre Públic sobre els rumors d'alteració d'ordre públic en dies propers.

—No crec — digué el senyor Tomàs Ramon — que a Catalunya passi res. L'autoritat està previnguda i tenim adoptades totes les mesures per si es pretengués fer alguna cosa, que seria sufocat à la primera temptativa. El Govern i les autoritats de Catalunya estan en tot moment al costat del Govern de la República.

Visita. — Ahir estigué à la Comissaria General d'Ordre Públic la Junta Oficial de Subhastadors i Perits pericials per tal de saludar el nou Comissari general.

Una protesta. — Uns quantvoïns del carrer de B. Segú estiguéren ahir à la Comissaria d'Ordre Públic per protestar contra el gran nombre de prostitutes que tothora es passegen per aquell carrer.

El senyor Tomàs Ramon va prometre atendre'ls i donar ordres per a evitar aquest espectacle d'ara endavant.

AJUNTAMENT

Dies de visita del senyor Martínez Cuenca (Política Social). El conseller regidor, delegat de Política Social, senyor Martínez Cuenca, rebrà el públic al seu despatx de la Casa de la Ciutat tots els dimarts i dissabtes, de les onze del matí fins la una de la tarda.

Visites a l'alcalde. — L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, va rebre ahir, entre altres, les següents visites:

Senyor P. Bosch Gimpera, rector de la Universitat Autònoma de Barcelona; senyor Jaume Fanés, gerent del Metro Transversal, S. A.; senyor Joaquim Montaner, doctor J. Solé i Pla, senyor Pujol i Font, comissari d'Ordre Públic de Tarragona; senyor Jaume Pi i Ferrer, de la Corporació de Pràctics del Port de Barcelona; senyor Angel Castro Menéndez, secretari general de la Federació de Fabricants de Filats Teixits de Catalunya; senyor Joan Fernández i Anton, inspector cap de primera del Cos General de Serveis Marítims, delegat de Pesca de la Regió Tramuntana; senyor Eduard Boixaderas, senyors Just Camprubí i Montmany i Ramon Grau Galvany, president i secretari respectivament, del Collegi Oficial de Pesadors i Mesuradors públics; doctor M. Mer i Gisel, director de l'Institut d'Assistència Mèdica Municipal de Barcelona; el senyor Alexandre Bosch, delegat de l'Estat al Port Franc.

Els alts funcionaris presentats a l'alcalde. — L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, fou complimentat ahir al matí pels caps d'Agrupació dels Serveis Tècnics Municipals, els quals li han estat presentats pel secretari de l'Ajuntament, senyor Josep Maria Pi i Sunyer.

L'allau d'estrangers.—L'Oficina de Col·locació de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11) prega als senyors estrangers Jaume Aureli Valera, Joan Villiger, Maria Santora, Albina Senglhaler, Teodor Muller, Jaume Pujol, Maurici Robert, Carlo Turati, Eugeni Pletschar, Alexandre Villa, Josefina Rossler, Ernest Steinger, Juli Tablada, Carles Schaefer, Joana Mettler, Agustí Piani, Albert Papke, Sergio M. Stolar, Hermann Soencker, Maria Schafer, Miquel de Nicolesky, Peter Husgen, Caterina Milanasio, Frederic Grosch, Gwendolina Paul, Eda B. Marston, Kalthe Schuster, Maria Pfreitschifter, Xavier Nagore, Joan Vallhonrat, Joan René Moracho, Gonsalvo Sabatti, Jaume Savy, Hilda Racheberger, Max Schaub, Carles Trenkler, Riego Torner, Amèlia Paronelli, Albert Ripplinger Archille, Cesare Spinetti, Andreu Sayen, Lluís Staccioli, Margarida M. O'Sullivez, Jacob Sakon, Ulises Puech, José Pies, Eugeni Razy, Jaume Sol i Guardiola, Ernest Thiersch, Mariòn Maugha, Stefano Olivieri, Joan Rane, Jordi Sander, Kurt Sippel, Adolf Poliak que se serveixin passar per aquest Negociat de Política Social com més aviat millor, de les deu del matí a la una de la tarda, per tractar-se d'un assumpte que es relaciona amb la seva carta de treball.

La presa de possessió del nou conseller de Cultura. — El doctor Jaume Serra-Hunter s'ha possessionat del càrrec de conseller del Departament de Cultura i ha visitat les diverses oficines i dependències de l'esmentat servei. El personal d'aquest Departament ha complimentat el nou conseller.

El doctor Serra-Hunter rebrà tothom que vulgui visitar-lo el dimecres de cada setmana, de les onze del matí a la una de la tarda.

Els tribunals

Causes vistes ahir

A la Secció Primera es va veure una causa contra Lluís López Medrano, acusat d'haver estafat un aparell de ràdio que valia 300 pessetes. La pena que el fiscal sollicità que li fos aplicada fou la de tres mesos de reclusió.

★

A la Secció Segona van comparèixer Carles Rico i Lluís Ortega, acusats d'haver intentat estafar una dona pel procediment de les misses. El fiscal sollicità que els fos aplicada una multa de 250 pessetes al primer, perquè és la primera vegada que ha estat processat, i la de dos anys de presó per al segon, per ésser reincident.

★

Una causa per assassinat

A la Secció Tercera va comparèixer Julià Pérez, acusat d'haver mort, a Caldes de Montbui, el seu cunyat Lluís Sancho. Segons es desprèn de l'interrogatori al qual fou sotmès el processat, aquest i el seu cunyat tenien establert un negoci i sollicitaren un préstec. Com que no van poder tornar-lo al seu degut temps es disputaren. El mort intentà agredir el processat i aquest es defensà i li donà un cop de bastó al cap i el rematà després amb una destral, i el llançà a un barranc per tal que el cadàver no fos descobert. El fill del mort fou qui el va descobrir. Després de les proves el jurat es retirà a deliberar i dictà un veredicte de culpabilitat amb dues atenuants. La pena imposada pel Tribunal fou de vuit anys i un dia de presó, i quinze mil pessetes d'indemnització per a la família de la víctima. El jurat considerà excessiva la pena i, per conseqüent, serà tramitat l'expedient de rebaixa.

★

A la Secció Quarta es va veure una causa contra Joaquim Oliveres. El fiscal retirà l'acusació contra el processat per manca de proves.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

En aquest tribunal es veieren dues causes. La una per atemptat, contra quatre gitanos anomenats Amaya, els quals estaven acusats d'haver insultat i intentat agredir un carrabiner a la platja de Somorrostro. En l'acte del judici els processats negaren que volguessin agredir-lo i digueren que només es disputaren. El carrabiner, en la seva declaració, va afavorir els processats dient que no creia que tinguessin el propòsit de fer-ho. A conseqüència d'això el fiscal va retirar l'acusació i la sala va absoldre els processats. En ésser conegut el fall les dues gitanes i els dos gitanos abraçaren i besaren el carrabiner dient que era el seu pare i el convidaren a fumar i a menjar el que volgués. L'escena resultà molt pintoresca.

L'altre va anar contra Josep Fernández de Velasco, el qual estava acusat d'atemptat. Després de les proves, el fiscal considerà el fet com un mancament i fou condemnat a pagar 50 pessetes de multa.

VARIA

El president de les Associacions i Agrupacions de dependents de tribunals de justícia ens prega que fem públic que no és cert que ells hagin presentat unes bases al conseller de Justícia i Dret, com deia ahir un diari del matí. Les dues Associacions celebraran una reunió el vinent dia 15, en la qual s'acordaran les noves bases a presentar i el dia que aniran a la vaga si no són aprovades. Els que hom diu que han presentat les bases són uns deu socis, entre tots, d'una agrupació de fora de Barcelona.

★

Francesc Vives va denunciar que havia deixat el seu automòbil a la porta del Teatre del Liceu i li havia estat robat. El cotxe fou trobat després al carrer de Vilamarí, i dins, un subjecte que hi dormia, anomenat Màrius Bordillo, de 30 anys, fill de Cuba. Va dir que el veié abandonat i que no tenint lloc on anar a dormir s'hi havia ficat. El detingut, que està reclamat per diversos jutjats de Cuba, fou posat a disposició del Jutjat.

★

L'autoritat militar s'ha inhibit a favor de la jurisdicció ordinària del sumari que estava instruint amb motiu de les notícies donades pels diaris madrilenys "Informaciones" i "A B C", en les seves edicions dels dies 22 i 24 de novembre darrer, sobre les ordres donades a la guarnició pel comandant general de Catalunya general Batet. Considera el fiscal en la inhibició que es verthan conceptes i apreciacions sobre el procedir del comandant general de Catalunya que poden constituir delictes d'injúria i calúmnia, i dels quals no és autor cap militar, i, per tant, ha d'ésser l'autoritat civil la que ha de seguir el sumari començat. Ho fa constar, de més a més, els telegrames tramesos des de París per un tal Calvo Sotelo i d'altres. S'encarrega de la tramitació del sumari el Jutjat número dotze.

★

Ha estat declarat clos el sumari instruït pel Jutjat número sis, amb mòtiu dels nomenaments fets per l'anterior Ajuntament, els quals foren considerats ilegals, amb data del 23 de setembre passat.

★

Per ordre del Jutjat de Sant Feliu ahir fou alliberat Epifani Ibeas Martínez, que estava a disposició d'aquell Jutjat per delictes de la passada revolta.

★

Ha estat tramès al fiscal el darrer número del setmanari "D. I. C." per publicar unes frases que el comissari d'Ordre públic creu injurioses.

★

El director i gerent del diari "Defensa Patronal" presentaren una denúncia al Jutjat de guàrdia contra dos desconeguts que es presentaren al periòdic amenaçant-los de mort si no cessava la campanya que estaven fent.

★

Pel Jutjat núm. 15 s'ha dictat auto de processament i presó sense fiança contra l'ex-banquer de Mataró Vicenç Fornells i Jover i el seu parent Josep Padrós i Papiol per suposada estafa a Magdalena, Agustina i Antònia Humbert, de Badalona, i Pere Font Humbert, de Sabadell. Als processats se'ls ha assenyalat la quantitat de 120.000 pessetes per a la responsabilitat civil.

★

Han estat qualificades pel fiscal les següents causes d'urgència: contra Lluís Díaz Rico, per tinença d'arma, set mesos de presó; contra Josep Allezpun Alcón, per haver-li trobat metralla per a les bombes, mil pessetes de multa; per a Francesc Auger i 24 detinguts més al local del Sindicat de Sant Feliu amb armes, fulls sediciosos i material sanitari, les penes d'un any de presó per les armes sense llicència, dos mesos i un dia per reunió clandestina i sis mesos i un dia per excitació a la rebellia.

★

Davant el Tribunal d'urgència es veuran avui les següents causes:

Contra Ramon Garcia Garcia i Juli Berga i Agudo per tinença d'explosius i ús d'arma sense llicència el segon, i còmplice el primer. Les penes demanades són: per a Garcia, un mes i onze dies de presó, i per a Berga, un any per la pistola i un any, tres mesos i onze dies per les matèries incendiàries i explosives.

★

També està assenyalada la causa contra Enric Ribalta Tartero, al qual al seu domicili del carrer de Pi i Molins se li trobaren en una maleta diversos cartutxos de dinamita i altres explosius. La pena que sollicita el fiscal és de quatre anys, quatre mesos i un dia de presó.

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Menor quantia: Josep Rebonx contra Josep Ferrer. Retracta: Pere Padró contra Ramon Serra. Divorci: Rosa Triado Carbonell contra Alfred Campa i Ministeri Fiscal.

Sala Segona. — Major quantia: S. A. Serra contra Francesc Muster i Batller. Menor quantia: Concepció Basté i Miquel contra Ramon Pla i Solanas. Divorci: Manuel Martínez Gavin contra Carme Añarcon Vicaíno.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Un jurat per abusos deshonestos contra Alexandre Balcells.

Secció Segona. — Dos orals per robatori i un per imprudències contra Josep Azón, Francesc Ayona i Sebastià Fonseca, respectivament.

Secció Tercera. — Un jurat per robatori contra Angel Espi i altres.

Secció Quarta. — Un jurat per robatori contra Valeri Ametlla i altres.

Movement marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", de Palma de Mallorca, amb 82 passatgers, correspondència i càrrega general; vapor espanyol "J. S. Elcano", de Cristóbal i escales, amb 45 passatgers, correspondència i càrrega general; vapor espanyol "Leguzpi", de Santa Isabel de Fernando Póo, amb 20 passatgers i càrrega general; vapor espanyol "Yuste", de Swansea, amb carbó mineral; vapor anglès "Ravenspoint", de Glasgow, amb càrrega general; vapor danès "Rigmor", de Rotterdam i escales, amb bacallà; vapor francès "Oued Sebou II", de Mogador i escales, amb càrrega general; vapor francès "Alsina", de Marsella, amb dos passatgers i càrrega de trànsit; vapor noruec "Hansa", de Swansea, amb carbó mineral.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Ciudad de Palma", cap a Palma de Mallorca; vapor francès "Alsina", cap a Buenos Aires; vapor espanyol "Oued Sebou II", cap a Marsella; vapor espanyol "Campoamor", cap a Tarragona; vapor noruec "Yenneseid", cap a Gandi.

ELS ESPORTS

BASQUETBOL

Els partits de diumenge

Primera data de la segona volta del Campionat de Catalunya en primera i segona divisió :: En la tercera es començaren a disputar partits corresponents a la primera volta :: L'encontre de la màxima fou suspès per l'àrbitre :: Una jornada, que no oostant ésser bastant incompleta, resulta quasi "normal" :: El Junior, de L'Hospitalet, en bella forma :: Breu comentari

La jornada de diumenge, l'interès màxim de la qual consistia en l'encontre que havien de disputar l'Sitio de Mataró i el Laietà, si tenim d'aquest darrer, resulta, com ja estem acostumats, incompleta i amenitzada amb un incident que pot tenir derivacions d'importància.

En primer terme, el terreny del carrer de Vilamomat no pogué esser teatre de l'atrissada lluita que protagonitzen les forces anivelades dels equips en pugna; i això creiem que es produí degut únicament i exclusivament a l'estat de nerviositat que règna entre els basquetbolistes i un bon xic a la desorientació bastant pronunciada i latent entre els organismes directius del nostre basquet.

Diem això perquè creiem, i ara ja concretem, que no existí cap motiu de gravetat que permetés la suspensió de la partida que ens ocupa. Es ben clar que un àrbitre, en cas de considerar-ho pertinent, no està obligat a dirigir un encontre sense la presència al terreny de joc de la força pública. Com també és clar que pot decretar la seva suspensió en cas de comprovar una evident excitació entre públic i jugadors contendents, però no succeí res d'això. El senyor Medina, l'actuació del qual no ens va satisfer, després d'arbitrar el partit corresponent als segons equips, sense més incidents que algunes espinetes de joc dur que, cal reconèixer, cuità a tallar ràpidament, es negà rodonament a fer de jutge en l'encontre de primers. Anegà, i en això opinem que està el seu més greu error, que no volia fer-ho sense la presència d'una parella de guàrdies. Els jugadors i directius d'ambdós bàndols prou s'escarassaren a donar-li tota mena de seguretats d'ordre i respecte per a la seva persona, però el senyor Medina, sostenint que amb criteri equivocat, es referma en els seus tretze, i en conseqüència decretà la definitiva suspensió de la partida.

De defensar aquest criteri abans de començar l'encontre de segons, trobem que hauria estat un bon xic més enraonat. Però una vegada jugat i sense posteriors conseqüències l'encontre entre els reservistes, la seva obligació no podia ésser altra que apressar-se a dirigir el corresponent als primers.

Creiem, per tant, a bastament justificada la protesta que formularen un i altre club en defensa de llurs drets i contra l'actuació de l'esmentat senyor Medina.

***

Dels encontres que tingueren efecte poca cosa podem dir, ja que conforme apuntàrem, i excepte la cessió de punts que féu la Penya Coratge en benefici dels Juventus, els altres es resolgueren, això en primera divisió, favorables als qui jugaven en terreny propi. Així, l'Espanyol bate l'Esportiva per bon marge; l'Barcelona ho resultà del Badalona, i la U. C. de Joves difícilment del C. C. de L'Hospitalet. El Patrie, tal com ens temíem, trobà ferms obstacles per batre l'entusiasta Manresa.

En segona divisió, el Juniors, en pla de fer-nos quedar bé, triomfà del Bages a domicili. El terreny del Blanqueig fou teatre, i en pot donar fe, de l'excellent exhibició que portaren a cap aquests minyons del Juniors, els quals de seguir per aquest camí es collocaran a no dubtar en primerissim lloc de la seva divisió i àdhuc poden menaçar amb èxit equips que milliten en categoria superior.

El Cornellà es desfeu de l'Aeronàutica per notable diferència, així com Intendència que encara que no tan fàcilment, ho féu del Ripollet.

L'Athletic passà una mala estona davant el potent CADCI, en el qual trobà més resistència de la que esperava.

Els Escletxes, també amb ganes de fer-nos quedar gentilment, triomfaren del C. N. Sabadell a domicili, encara que aquesta victòria los aconseguida per un sol punt de diferència.

En tercera, els resultats no ens diuen res, ja que com, com sigui que descongelàrem en absolut l'actual forma i composició dels equips que la integren, no podem aquilatar valors i fer càlculs aproximats. Esperem que les jornades que s'acosten ens donin una llengera idea de llurs possibilitats. I llavors podrem, encara que amb poques probabilitats d'èxit, fer uns comentaris, i amb una mica d'esforç atrevir-nos a pronosticar sobre les possibilitats de cada un i la classificació que li ha de correspondre segons els seus merits.

I res més per avui.

ROLAND

***

RESULTATS TÈCNICS

Primera divisió:

Primer grup: Espanyol-Esportiva, 43-12; Juventus Coratge, 2-0; Patrie-Manresa, 33-20.

Segon grup: Barcelona-Badalona, 34-14; Laietà-Iluro, suspès; Joves-C. Católic, 25-22.

Segona divisió:

Primer grup: Bages-Juniors, 22-27; Cornellà-Aeronàutica, 37-10; Iris-Atlas Club, 40-20.

Segon grup: Intendència-Ripollet, 39-16; C. N. Sabadell-Escletxes, 21-22; Athletic-CADCI, 24-21.

Tercera divisió:

Primer grup: Arenys-A. O. Badalona, 22-10; Intrèpids-Calella, 20-25.

Segon grup: Caldetes-B. C. Mollet, 35-6; C. C. Terrassa-A. C. Mollet, 0-2.

R.

RUGBY

El Campionat de Catalunya

RESULTATS DE DIUMENGE

Santboiana, 15 - Cornellà, 0.
Universitari, 6 - Cadet, 0.
Barcelona - Joventut (El Club cedeix els punts).

CLASSIFICACIÓ

Després de la jornada de diumenge, ha quedat establerta com segueix:

Santboiana	6	6	0	0	117	3	18
Barcelona	6	4	1	1	0	20	15
Cornellà	6	5	1	0	57	29	13
Joventut	6	2	0	4	11	77	9
Cadet	6	1	0	5	6	27	8
Universitari	6	1	0	5	6	101	8

ESPORTS DE NEU

Ernest Mullor i el seu club, el Centre Excursionista de Catalunya, campions catalans d'Esquí (fons)

La Molina, l'encisador centre tenístic de la Cerdanya meridional, va ésser teatre, una vegada més, de la prova màxima dels esports de neu a casa nostra.

La neu d'enguany, la bona neu d'enguany, va fer factible, sense cap de les angúnies tradicionals, la celebració de la gran prova.

Un contingut de públic de tota mena i de tots els sexes emmarcava la cursa organitzada per primera vegada per la Federació Catalana d'Esquí, els elements de la qual patentitzaren el saber-ho fer a què ens tenien acostumats el Centre Excursionista de Catalunya i el Club Muntanyenc Barcelonès, entre altres.

Ernest Mullor, del C. E. de Catalunya, és, sens dubte, el millor corredor català. Des de fa anys, exceptuant unes victòries de Guasch (1930) i Andreu (1932), és el nostre stern campió.

I el seu club, al qual no fan trontollar infiltracions esportivo-comercials, continua essent el número u, segueix essent l'agrupació on hi ha els millors i més ben preparats esquiadors de la nostra terra. El Club Muntanyenc Barcelonès, per causes que no són del cas explicar, perquè, dissortadament, tots les sabem, s'ha vist suplantat per un club novell anomenat Club Alpí Núria.

CLASSIFICACIONS INDIVIDUALS

1. Ernest Mullor, del C. E. de Catalunya, en 1 h. 24 m. 41 s.; obtenint el títol de campió de Catalunya.
2. Manuel Argueta, del C. A. Núria.
3. Josep M. Nubiola, del C. E. de Catalunya.
4. Joan Andreu, del C. E. de Catalunya.
5. Enric Guasch, del C. E. de Catalunya.
6. Manuel Aruzate, del C. A. Núria.
7. Lleó Marnet, del C. E. de Catalunya.
8. Joan Torres, del C. A. Núria.
9. Angel Guerrero, del C. M. Barcelonès.
10. Josep Boix, del C. A. Núria.

I segueixen la resta fins a 58 corredors.

PER EQUIPS

1. Centre Excursionista de Catalunya.
2. Club Alpí Núria.
3. Club Muntanyenc Barcelonès.
4. Centre Excursionista Montserrat, de Manresa.
5. Club Excursionista de Gràcia.
6. Centre Excursionista de la Comarca de Bages, de Manresa.

FRONTÓ NOVETATS
AVUI, DIMECRES
Tarda, a les 4:
Gallarta II - Quintana III
contra
Narru II - Urzay
Nit, a un quart de 11:
Zarraga - Abasolo
contra
Aráquistain - Pasay
Detalls per cartells

ATLETISME

El II Trofeu Molock's per a debutants

Acció Atlètica fa remarcar, contestant algunes consultes que li han estat fetes, que en el II Trofeu Molock's, que tindrà lloc el dia 4 de març al matí, a l'Estadi, només podran participar-hi aquells que havent complert els setze anys no hagin actuat mai en cap prova oficial o matx interclub o de lliure participació. Així mateix fa avinent que per a prendre part en el II Trofeu Molock's no cal proveir-se de llicència d'atleta.

SESSIÓ D'ENSINISTRAMENT

A l'estatge de la Federació Catalana d'Atletisme, Doctor Dou, 10, entresol, de vuit a nou del vespre, hom lliura les contrasenyes per a la sessió d'ensinistrament del diumenge vinent, que tindrà lloc al camp del C. A. D. C. I. (Bordeta), a les deu del matí.

PILOTA BASCA

Al Club Basconia

Poc interès assolí la matinal de diumenge al Frontó Novetats. Els resultats foren els següents:

Vallmitjana - Icard, 40; Lataro - Bagunyà I, 33.

A. Renom - Jonqueres, 35; Puigmartí - Guasch, 40.

Gutiérrez - Torrents, 26; F. Steegmann - Charroalde, 40.

Aramendia - Amat, 40; Llopard - Riquer, 16.

Al Frontó del Palace

La matinal d'aquest Frontó va ésser més interessant que la disputada al Frontó del carrer de les Corts Catalanes.

Balet - Erdoza II, 40; Salsamendi III - R. Bo, 39.

Sunyer - Rodelles, 40; Boldú-Gama, 35.

Lasheras - Escudero, 34; Patau - Viladomiu, 40.

Salsamendi I - E. Bo, 40; Torrents II - Matesanz, 38.

Frontó Principal Palace
Avui, dimecres. Tarda, 4'15
GABRIEL I - ECHEVARRIA
contra
ANDRINUA - ANTON
Nit, 10'15
OLAZABAL - GOMEZ
contra
ASTIGARRAGA - TEODORO

HOQUEI

El Campionat de Catalunya

RESULTATS DE DIUMENGE

Segons equips

Junior - Terrassa, 1-0.
Intrèpits - Universitari, 0-1.
Agia - Barcelona, 0-0.

Tercers equips

Junior B - Barcelona, 0-4.
Junior A - Polo A, 1-3.
Terrassa - Junior C, 2-0.
Intrèpits A - Polo B, 3-1.

Puntuació de segons equips

Junior F. C.	11	11	0	0	28	6	31
Terrassa F. C.	11	7	1	3	12	6	25
Barcelona	11	4	2	5	12	12	21
Polo J. C.	11	5	0	5	21	11	19
Intrèpits	11	4	0	7	8	17	19
Agia	11	4	1	6	11	25	19
B. U. C.	11	1	1	9	4	18	14

STUDEBAKER
1934
conquista i s'imposa novament al mercat amb la creació més fina de l'automòbil modern
PREUS:
Studebaker 6 - Sedan
Ptes. 18.750
Comandant 8 - Sedan
Ptes. 22.750
President 8 - Sedan
Ptes. 26.250
Studebaker
DOM GALÍ I CIA, S. EN C.
València 295 - Barcelona

Llegiu LA PUBLICITAT
PROPAGUEU-LA!

BOXA

L'esdeveniment d'avui

El Campionat d'Europa dels semi-màxims: Martínez d'Alfara - Steyaert

Aquesta nit, damunt el ring de l'Olympia, tindrà lloc un dels majors esdeveniments esportius de la temporada. Steyaert, el campió de Bèlgica, i Martínez d'Alfara, el campió espanyol, disputaran una lluita dura en 15 rounds per a la supremacia dels semi-pesats europeus.

A tots dos els hem vist en llurs darreres sessions de "training", i podem assegurar que la seva forma és realment insuperable. La més a propòsit perquè l'encontre d'avui sigui una d'aquestes batalles que els aficionats recorden per molt temps.

Ahir a la tarda vam tenir oportunitat de parlar amb el campió valencià i el seu manager. El d'Alfara es mostrava molt animat per a la lluita d'aquesta nit, armat d'una moral verament extraordinària, producte de la confiança en ell mateix, que li dóna la seva "gran posta a punt".

Confio cegament —digué— vèncer el belga abans del límit i portar el títol a la meva València, on per dues vegades vaig intentar en va assolir-lo. Però ara em trobo infinitament millor que en aquelles ocasions. Us prego que digueu—afegí— que estic summament agraït a les afectuoses atencions que tots han tingut per a mi tant a Barcelona com a Mataró, on m'he entrenat.

El campió belga i el seu famós manager Rik Senten s'han mostrat reservats en declaracions. Senten, que parlà per compte dels dos, digué senzillament:

—Confio en la gran classe del meu "poulain", que s'ha preparat com mai per a la transcendental lluita d'avui.

L'ordre dels combats serà el següent: A quatre rounds: Aguileño-Díaz. Segueix un bon sis rounds entre els ploma Larrosa i Andreu. En tercer lloc ens ofereix el programa una interessant topada entre els pesos mitjà Rodolfo Díaz, el "poulain" de Kamanof, que tan brillants combats porta fets, tindrà al davant Pahissa, de Sant Cugat, un dels "comingmen" catalans de la divisió mitjana que més va destacant.

Seguirà a això el campionat d'Europa, a fi de donar temps als corresponsals de premsa de transmetre les seves informacions, i finirà la gran vetllada amb l'esperat combat Arias-Vitrià.

Es la topada entre aquestes dues figures de la categoria dels ploma un dels combats que tota l'afició reclamava, i donada la gran classe dels contrincants, reuneix totes les condicions perquè resulti una lluita de les més apassionades i emotives.

El pesatge de Steyaert i Martínez s'efectuarà a les tres d'aquesta tarda a la Federació Catalana de Boxa, a presència de les autoritats pugilístiques i de la premsa.

Es dóna per descomptada una gran entrada aquesta nit a l'Olympia. Ahir a la tarda es diuen vendudes una important quantitat d'entrades i localitats.

Les portes de l'Olympia seran obertes a la concurrència a les nou del vespre.

BOXA OLYMPIA
Aquesta nit, a les 10'15
Campionat d'Europa
Semipesats, en 15 rounds
MARTINEZ D'ALFARA
campió d'Espanya, contra
STEYAERT
campió de Bèlgica

MOTORISME

Un nou rècord mundial

El conegut corredor automobilista anglès Eyston, va batre diumenge a la pista francesa de Monthlery el rècord mundial de l'hora, deixant-lo establert en 214 quilòmetres 75 metres. Simultàniament batè els rècords mundials de les 100 milles i dels 200 quilòmetres.

L'anterior marca de l'hora corresponia al comte Czaikowski, morí tràgicament l'any passat a la pista de Monza, amb una distància de 213 quilòmetres 830 metres obtinguts a la pista alemanya de l'Avus.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, 1.er pis, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari: Barberà, 11.

Noves de tot arreu

BOXA

El segon matx entre Camoneri i Locatelli, disputat el passat dia 2 a Nova York, va ésser fallat, sens el primer, a favor de Camoneri. Les opinions es troben bastant dividides respecte a la justícia del nou fall. Sembla que si hom hagués fallat el primer combat a favor de Locatelli i donat al segon un veredicte de matx nul, hi hauria més acord entre els tècnics.

— Johnny Cuthbert sembla haver decidit retirar-se definitivament del ring. Així ho manifestà al moment de baixar del ring després d'haver estat batut per Mizler. Interrogat pels periodistes a la sortida del vestuari, els invità a prendre una cervesa en un bar proper, on els va ratificar el seu propòsit. A la sortida un periodista va fer el següent comentari:

—Es evident que la retirada va de debò. Perquè si ens hagués de convidar una altra vegada...

— A Londres, el veterà Cook vencé l'ex-migfort suec John Anderson per punts en deu represes. Anderson boxarà properament a Berlín contra Shonrat.

— A la reunió dels pesos forts celebrada a la sala Wagram, de París, s'obtingueren els següents resultats: Griselle i Colonello feren matx nul, i Lenglat vencé André per punts. En els altres combats Malibran vencé Digo per abandonament al primer round; Baby Goudron, a Werbberen per k. o. al primer round, i Moritz a Minoun per k. o. al tercer round.

— Comuniquen de Nova York que el matx revenja entre Primo Carnera i Paulino Uzcudun se celebrarà pel mes de març a Buenos Aires i que hom ha ofert a l'italià una garantia d'un milió de lires per a aquest combat. Nosaltres, que vam assistir al combat celebrat a Roma entre els dos mateixos adversaris—comenta un diari francès—, opinem que el que ara es projecta no té cap interès esportiu.

— Dissabte, al Central S. C. de París, Tino Rolando vencé Axlóti per inferioritat al novè round.

— Una firma cinematogràfica ha ofert mig milió de dllars a Max Baer per un contracte de dos anys de durada. Max Baer sembla inclinat a acceptar si Primo Carnera no li concedeix el matx revenja que fa temps no cessa de demanar-li.

— A Grenoble, Decico vencé Muralj per punts.

CICLISME

El diumenge vinent al Velòdrom Pasteur, de Niça, tindrà lloc una reunió italo-francesa en la qual prendran part els corredors següents:

Richard, Speicher, Archambaud, Monciero i Minardo, francesos, i Guerra, Di Paco, Piemontessi, Olmo i Bovet, italians.

— En el Congrés de la Unió Ciclista Internacional, que se celebrà el proppassat dissabte a París s'imposà una penyora de 1.000 francs al corredor espanyol Vicenç Trueba per haver-se comprometa a prendre part en dues curses diferents disputades al mateix dia i haver mancat als seus compromisos.

En el mateix Congrés s'ha ratificat a Alemanya l'encàrrec d'organitzar els campionats mundials de 1934, els quals es desenrotllaran a Leipzic de l'11 al 19 d'agost.

L'organització dels campionats per a 1935, 1936 i 1937 s'ha confiat a Bèlgica, Suïssa i Dinamarca, respectivament.

— El veterà boxador ex-campió penninsular de totes les categories Josep Teixidor "Kamaiof" té el projecte de construir un velòdrom a la vella ciutat de Mataró.

— Diumenge se celebrà el Criterium Internacional de Cross Ciclo-Pedestre, en el qual prengueren part les primeres figures europees de l'especialitat.

En primer lloc es classificà Leymve; en segon, Maes, i en tercer, Ymansen, tots tres belgues.

Tenciac fou el primer francès, el qual es classificà en cinquè lloc.

L'historial de la prova és el següent:

1924: 1, Gaston Degi; 2, Moerenhout.
1925: 1, Moerenhout; 2, Van Dam.
1926: 1, Pelissier; 2, J. Engel.
1928: 1, C. Foncaux; 2, G. Ronsse.
1929: 1, C. Foucaux; 2, Ch. Pelissier.
1930: 1, H. Bertellini; 2, G. Ronsse.
1931: 1, H. Deconick; 2, C. Foucaux.
1932: 1, Winsingues; 2, Bertellin.
1933: 1, Sylver Maes.
1934: 1, Seymave.

EXCURSIONISME

— Avui, dimecres, a les 9'30 de la vetlla, tindrà lloc al Centre Excursionista de Catalunya (carrer del Paradís, 10 - principal) una conversa sobre el tema "Art gòtic", per part del senyor Pelegrí Casades i Gramatxes, president de la Secció d'Arqueologia de l'esmentada entitat. Aquesta conversa és organitzada per la Secció d'Esports de Muntanya, i correspon al curset iniciat sobre Arqueologia, i aquesta és la quarta lliçó. L'entrada és lliure.

PARIS
Hotel Mont-Thabor
4, rue Mont-Thabor
Molt centric - Prop de l'Opera
Ampliat en 1932
100 habitacions -:- 100 banys
Hi trobareu tota mena de facilitats, per dormir
Gerència catalana
PROPAGUEU-LA!

FINANCES

MOVIMENT BORSARI

MERCAT LLIURE

Prosegueix la depressió dominant en el sector d'operacions a termini, i en aquesta jornada s'han cotitzat canvis en extrem depreciats les posicions, molt irregulars, i tan avi a'iniciava una reacció com la feixugor tornava a manifestar-se, la qual cosa feia que les cotitzacions presentessin contínues oscil·lacions.

La situació política actual, tan indecisa, influeix en aquest sector poc airosament i fa que les posicions no adoptin la normalitat precisa per a mantenir aquest sector en una relativa estabilitat.

A darrera hora de Borsa, s'han refet lleugerament els canvis, sense, però, que s'aconseguissin els canvis de la tanca anterior.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 5	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	49.05	49.70	—0.65
Alacants	42.60	43.00	—0.40
Andalusos	14.00	16.00	—2.00
M. Rif	50.00	52.25	—2.25
Explosius	130'25	132.00	—1.75
Colonial	43.75	44.00	—0.25
Aigües	157.00	156.50	+0.50
Chades	355.00	356.00	—1.00
Petrolis	5.25	5.25	—
Ford	196.00	198.00	—2.00
Bons or	221.00	220.00	+1.00
Gas E	99.50	100.25	—0.75
Hulleres	41.00	46.00	—5.00

La tanca anterior d'Hulleres és del dia 26 del passat gener i del dia 30 la corresponent a Andalusos.

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles de comptat, un tant pressionats per la feixugor registrada en l'especulació, presenten quelcom d'ensopiment en la contractació i un xic de pesantor en canvis.

El grup de Deutes de l'Estat, no gaire actiu a operar, presenta lleugeres oscil·lacions entorn d'un vuite, la major part en baixa. Com en dies precedents, són els més sollicitats els Amortitzable 5 %. Bons or sèrie B cotitzen 220.00 (+2.00).

Els Ajuntaments, sense minvar en negoci, queden en general a posicions fluixes, i s'anoten algunes pèrdues entorn d'un quart d'enter, de més importància: emissió 1906, B, 59.00 (—1.00), i 1912, 57.50 (—1.50); Millores Màlaga milloren a 41.00 (+1.50).

De les Diputacions, operen les 4 ½ %, 75.50 (+0.50); 6 %, 88.25 (+0.25), i Provincials, que repeteixen a 88.00.

El grup de cèdules, amb regular activitat, queden a posicions sostingudes.

Les obligacions carrileres acusen la depressió que es manifesta en l'especulació; es veuen menys sollicitades que en jornades precedents, i a la vegada poc sostingudes en canvis, apreciant-se pèrdues entorn d'un quart d'enter en la major part d'emissions contractades. Reculen més: Nords, primera sèrie, 57.50 (—1.20); Prioritat, 57.50 (—1.00), i Alacants, sèrie H, 81.00 (—1.25).

El grup d'elèctrics, aigües i industrials mantenen el volum d'operacions constatat en jornades precedents, i així mateix els canvis, els quals no presenten gairebé variació. Modifiquen més Energia Elèctrica, 5 %, 86.00 (—2.00), i Asland 1916, 84.00 (+1.00).

De les accions només és de remarcar la baixa de Telefònica ordinàries, 107.00 (—3.00).

BORSA DE PARIS

El mercat parisenc, davant la situació crítica que travessa el país, es mostra molt irregular, en particular pel que respecta a l'activitat contractadora. El sector de rendes, després de la forta baixa que registrà en jornades anteriors, en la darrera sessió celebrada presenta quelcom de represa i s'anoten algunes millores apreciables, com: Renda francesa 3 %, 64.70 (+70); 1917 alliberada, 4 %, 73.20 (+85); 1918, 4 %, 72.40 (+70); alliberada 4 ½ per cent, 79.65 (+85); Banc de França, 10825 (+1.00). L'especulació, en canvi, acusa la feixugor que domina el mercat, i presenta baixa general: Río Tinto, 1680 (—30); Royal Dutch, 18510 (—140); Suez, 20550 (—150); Kuhlmans, 605 (—1) Barcelona Traction, 5 ½ %, 708 (—14).

MERCAT DE LLOTJA

La sessió d'ahir fou molt concorreguda i hom comprovà gran interès per a portar a terme alguns negocis, però la posició compradora no varia per ara en la situació passiva que ha adoptat.

Blats: No cal dir que la fermesa en els preus és cada dia més accentuada, però aquests fabricants no volen entrar en compres perquè no hi véuen l'orientació que cal per a establir concòrdia entre la fabricació i la flequeria. Es dolen que per part del ministeri d'Agricultura no es procuri resoldre el problema blader, la qual cosa reportarà greus perjudicis a sectors molts respectables i només portarà benefici a un reduït sector, per afavorir el qual en tocaran les conseqüències els que menys s'ho mereixen, davant la imminent puja en el preu del pa.

Dit això, es comprendrà que no es realitzessin vendes i trigarem dies a poder registrar-ne cap, com no sigui que algú de fora, per tal de no paralitzar la fabricació, es decideixi a adquirir-ne alguna partida.

Farines: Pel que diem més amunt, hom es farà càrrec de com han de cotitzar-se aquestes, i si bé una part de flequers es troben amb existències, l'altra, que és la majoria, ha de sotmetre's a pagar preus cars, en espera de la solució que resolgui aquest estat anormal.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROA

TANQUES

Mes	Proced.	D'avui	Alça	Baixa
Cacau Nova York				
M. ...	4.88	4.90	2	
M. ...	5.04	5.07	3	
J. ...	5.20	5.22	2	
Sucre Nova York				
M. ...	1.59	1.62	3	
M. ...	1.63	1.64	1	
J. ...	1.66	1.67	1	
Blat Liverpool				
M. ...	4.4 3/8	4.3 3/4		5/8
M. ...	4.5 3/4	4.5 3/8		3/8
J. ...	4.6 7/8	4.6 1/2		1/2
Blat Xicago				
M. ...	92 7/8	93		1/8
J. ...	91 3/4	91 7/8		1/8
S. ...	92 1/2	92 5/8		1/8

LA TOS
Qualsevol que sigui el seu origen
es CALMA SEMPRE INSTANTANIAMENT
empleant les
PASTILLES VALDA
ANTISEPTICAS
PRODUCTE INCOMPARABLE
CONTRA ELS
REFREDAMENTS, MAL de COLL, LARINGITIS ressentes o cròniques, BRONQUITIS agudes o inveterades, GRIPPE, INFLUENÇA, ASMA, ENFISEMA, etc.
FIXEUSE BÈ
DEMANEU - EXIGIU
A TOTES LES FARMACIES
DE LES VERITABLES
PASTILLES VALDA
portant el nom
VALDA

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU
Demà, extraordinari
BALL DE MASCARES
organitzat pel Circol del Liceu. 15 valuosos premis. Orquestra Demon's Jazz i Típica de Tangos. Despatx de localitats i tiqués a la Contadoria del Teatre

TEATRE ROMEA
Telefon 10001
Darrers dies de "El divino impaciente".
Cada dia, a les 5 i a un quart d'11: EL DIVINO IMPACIENTE, de Pemán. 136 representacions a teatre ple. Èxit apoteòsic.

TEATRE NOVETATS
Tarda, a les 5; nit, a un quart d'11: No deixeu de veure aquesta darrera setmana el meravellós espectacle d'exitàs mundial
La posada del Caballito Blanco
amb el seu espléndid conjunt i magnífica presentació. Principals intèrpreis: Emilia Allaga, Neus Allaga, Tino Folgar, Joaquim Valle E. Cuevas, 20 gira vieneses, 20. Troupe de Tirolesos, 30 ballarins. 130 persones a escena. Nodrida orquestra. - Escenari giratori. 400 vestits de Verch i Flotan, de Berlín.
Demà, tarda i nit, l'exitàs diari
La posada del Caballito Blanco
Despatx a Contadoria

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia Ladrón de Guevara-Rivelles
Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis, funció organitzada a benefici de l'Asil Naval Espanyol
La divina comedia
Nit, a un quart d'onze:
FELIPE DERBLAY
Demà, dijous, tarda i nit: AMORES Y AMORIOS

TEATRE COMIC
REVISTES
Avui, nit, a les 10'15: grandiós triomf de la divertidíssima revista
La camisa de la Pompadour
Triomf d'autors, intèrpreis, escenògrafs, modistes, etc. La revista que pot veure tothom i que ha fet desfilar pel Còmic, en pocs dies, 50.000 espectadors. Demà, tarda i nit: LA CAMISA DE LA POMPADOUR. La setmana entrant, inauguració dels matinées selectes. Represa de LAS PAVAS

TEATRE POLIORAMA
Mora-Espantaleón-Barroso
Avui, tarda, 1/4 de 6: SEVILLA LA MARTIR. Nit, 1/4 d'11, estrena de la joguina còmica en tres actes d'Antoni Paso EL JUZGADO SE DIVIERTE. Demà, tarda i nit: EL JUZGADO SE DIVIERTE. Dilluns, dia 12, únic i extraordinari matinée per La Argentinita.

Teatre Circ OLYMPIA
AVUI
Marathon Danse Sprint
Récord Mundial de Ball
20.000 pessetes en premis ordinaris
Els més grans campions del món
Queda oberta la inscripció a l'Olympia, on els concursants podran conèixer les bases d'aquest campionat
Organitzador: Cav. MUCCI

Cinemes

COLISEUM
Avui, tarda, a les 4; nit, a les 10: PARAMOUNT GRAFICO, REVISTA PARAMOUNT. LA CASA ES SERIA (sketch musical, per Carlos Gardel i Imperio Argentina). DIBUIXOS i PALACIO FLOTANTE.
Són films Paramount

URQUINAONA
TELEFONS 25637-24819
Tarda, a les 4; nit, a les 10:
GRANDIOS EXIT DE
BARRIO CHINO
per Ruth Chatterton i Donald Cook
Film Warner Bross - First National
Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació
Avui, estrena del nou Noticiari Fox, amb les darreres notícies mundials

Fantasio
Avui, tarda, de 4 a 8; nit, a les 10: Martha Eggerth en l'insuperable film
Vuelan mis canciones

METROPOL CINEMA
Lloria, 115
Avui, dimecres, tarda, a les cinc; nit, a les deu:
NOTICIARI
ENTRE DOS CORAZONES
per Douglas Fairbanks, Jr., i
Las aventuras del rey Pausole
per Armand Bernard

CINEMA ESPLAI
GORGEA, entre Muntaner i Aribau
DOCUMENTAL. REVISTA PARAMOUNT. LOS GANSTERS DEL AIRE, per Douglas Fairbanks, Jr.
VIAJE DE IDA
en espanyol, per Kay Francis i William Powell. EN DEFENSA PROPIA (solament a la tarda), per Pauline Frederick

CINE RAMBLAS
Rambla Centre, 96 i 98 - Tf. 18973
Avui: REVISTA. NOTICIARI FOX EL LEGADO DE LA ESTEPA, per Sally Blane
Rasputin y la Zarina
Insuperable creació dels germans John, Ethel i Lionel Barrymore, en espanyol. (Sessió contínua.)

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Telèfon 30015
Avui, estupend programa sonor:
BORRACHERA DE NIEVE
divertida comèdia entre neu
LOS HIJOS DE LOS GANGSTERS
per Leo Carrillo i Boris Karloff
La modistilla de Luneville
per Madeleine Renaud

PUBLI CINEMA
Sessió contínua de 3 tarda a 1 matinada. Selent, 1 pta. Avui, a les 4, canvi de programa. Els senyors espectadors de les 3 poden, pel mateix preu, veure el programa d'estrena. CURIOSITATS MUNDIALS, interessants reportatges Fox Movietone. AVILA, documental explicat en espanyol. NOTICIARI FOX SONOR, notícies d'Espanya: cacera de llops a La Pedriza; el Patronat de l'Obra Pia organitza concerts de música sacra a Madrid, i altres. NOTICIARI FOX SONOR, internacional: la Setmana Agrícola a Berlín; Paladier forma nou govern; la vaga dels automobilistes parisencs, i altres. LES AUS DE BEC ESTRANY, documental d'aquestes rares espècies

SALONS CINAES
TIVOLI
4 tarda i 10 nit: "Melodia en azul", Charles Burgiss i Greta Nissen. Revista, Atracció, Pathé Journal i Còmica
CAPITOL
4 tarda i 9'45 nit: "Ha entrado un fotógrafo". "El rey de los fósforos". Warren William i Lily Damita
CATALUNYA
4 tarda i 10 nit: "Mater dolorosa", Lina Noro. Viatge i Dibuixos
KURSAAL
Contínua 4 tarda: "Central Park", Joan Blondell. "Vampiresas, 1933". "Los nibelungos", Margarette Schon
PATHE PALACE
Contínua 4 tarda: "La senda del diamante". "Duro de pelar", James Cagney. "Secretos", Mary Pickford. Dibuixos
EXCELSIOR
4 tarda i 9'30 nit: "La senda del diamante" (únicament tarda). "Duro de pelar", James Cagney. "Secretos", Mary Pickford
MIRIA
4 tarda i 9'30 nit: "Taxi", Loretta Young. "De cara al cielo". "Aniakchak" explicada en espanyol. Còmica
GRAN TEATRE CONTAL
Contínua 3'45 tarda: "El mensaje secreto". "Aniakchak", explicada en espanyol. "De cara al cielo"
MONUMENTAL
Contínua 3'45 tarda: "Con Tarzan me basto". "Timbuctoo". "Roma express", Esther Ralston. Còmica
ROYAL
Contínua 3'45 tarda: "Con Tarzan me basto". "Timbuctoo". "Roma express", Esther Ralston. Noticiari
BOHEMIA I PEDRO
Contínua 3'45 tarda: "Esta noche o nunca". Gloria Swanson. "La muerte negra". "Es esto amor", Mary Brian. Noticiari

Fémina
Passeig de Gràcia, 28. Telf. 13963
Tarda, de 4 a 8, sessió contínua; nit, a les 10: la interessant comèdia LA MUNDANA, amb Kay Francis i Georges Brent. Completa el programa la cinta SE NECESITA UN RIVAL, amb Georges Arliss. Dues belles produccions de Warner Bross i First National. Nota: "La mundana" es projecta a les 4'05, a les 6'51 i a les 11'25; "Se necesita un rival", a les 5,51 i a les 10. El proper dijous estrena de PROSPERIDAD, amb Marie Dressler i Polly Moran, i LA GRAN DUQUESA ALEJANDRA, amb la reina de l'opereta vienesa Maria Jeritza

CINEMA PARIS
Tarda, 4'30; nit, 9'45: Revista, Anny Ondra en
ANNY SE DIVIERTE
PAPA NOEL, dibuixos en colors, de Walt Disney. Gran èxit de la finíssima comèdia UN LADRON EN LA ALCOBA, triomf de Kay Francis, Miriam Hoopkins, Charles Ruggles i Herbert Marshall. Dilluns vinent: YO, TU Y ELLA i BARAUD

Diversos

Teatre ROMEA
Dies 12 i 13, dilluns i dimarts de Carnaval
A dos quarts de cinc de la tarda: Gran ball infantil de disfresses. Premis a les millors disfresses. Tots els menuts seran obsequiats amb joguines

BOHEMIA MODERNISTA
per a aquesta nit, a dos quarts d'onze, amb motiu de celebrar el seu tradicional
BALL DE MASCARES
la Germandat "L'Alliança de Cambrers", a benefici de les seves cases de Vellesa i Invalidesa
8 GRANS REGALS, 8
a les disfresses que més es distingeixin pel seu bon gust i originalitat
¡Tots a la Bohèmia per a passar la nit amb alegria!

BA-TA-CLAN
95, F. Lairet, 95 - Telf. 31374
Tarda, 3'30; nit, 9'30
60 ARTISTES, 60 - Estrelles: GAPCIA, ANGELINA, VALENCIA, TERRY BARTOMEU, ESTRELLITA LOPEZ
Dancing d'1 a 4 de la matinada i un ALEGRE VODEVIL

Mobles
Llinàs i Cia per traspàs Casa nuda 35. Casa 1 cecó. No us ho vegin.

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO
CORTS CATALANES, 684 - TEL. 10686 - BARCELONA

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — DIA 6 DE FEBRER 1934

VALORS	Darrer	Precedent
DEUTES ESTRANGERES		
Banco Francesa	48'65	48'65
» Intern.	239'75	238'75
» Belgica	172'50	172'50
Bons colonials	87'95	88'35
Chilen	7'75	7'81
Mexic	65'10	65'10
Marroc	2'03	2'03
MERCAT LLIURE DE VALORS		
FI DE MES		
DEUTES ESTAT		
Interior	66 75	66 78
Amortitzable	98 81	98'85
Banc or	216'50	216'50
Nord	48'75	51'30
Alacant	42'90	44'60
Andalús	14'00	15'00
Transmediterrani	24'00	24'00
Manlleuenc	60'50	60'50
Colonial	43'50	43'75
Aigües de Barcelona	156'50	159'00
Explosius	131'00	134'25
Rif	51'50	53'00
Petrolis	5'20	5'35
Ford	199'00	200'00
Bons Fabgrant	43'50	43'50
Tabac Gelats	43'00	43'00
OBRES		
Banc d'Espa. emissió de 25 e 16, entre ordre del Banco Llibre de Valors, sens el consent de l'Interventor de l'Banc		
Interior	67'35	67'35
Amortitzable	98'95	98'97
Banc or	221'00	215'00
Nord	49'05	49'70
Alacant	42'60	43'00
Andalús	14'00	16'00
Transmediterrani	24'00	24'00
Transatlántica	34'50	34'50
» 5 % preu	59'00	59'00
Manlleuenc	60'50	60'50
Colonial	43'75	44'00
Mercat	14'35	14'35
Duble	15'00	18'00
Ass. S.	99'50	100'25
Aigües de Barcelona	157'00	156'50
Gas E.	41'00	46'00
Explosius	130'25	132'00
Rif	50'00	52'25
Bons Fabgrant	42'65	42'65
Tabac Gelats	42'50	42'50
Petrolis	5'25	5'25
Ford	196'00	198'00
Hulleres	46'50	46'50

VALORS	Darrer	Precedent
Chade A. E. C.	355'00	356'00
Tabac Filipines ord.	303'00	303'00
BORSA OFICIAL — COMPTAT — DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A.	69'65	69'75
» » B.	69'50	69'65
» » C.	69'50	69'50
» » D.	69'35	69'60
» » E.	69'60	69'60
» » F.	69'85	69'85
» » G. E.	68'25	68'25
Exterior » A.	83'00	83'00
» » B.	82'75	82'75
» » C.	82'00	82'85
» » D.	82'00	82'00
» » E.	81'25	81'50
» » F.	81'25	81'50
» » G. E.	80'00	80'00
Amortitzable 5 % sèrie A.	94'00	94'15
» » » B.	94'00	94'25
» » » C.	94'00	94'15
» » » D.	94'15	94'15
» » » E.	89'15	89'35
» » » F.	89'15	89'50
» » » G.	89'15	89'35
» » » H.	87'85	87'95
» » 4 %	99'75	100'00
» » » B.	99'00	99'00
» » » C.	99'65	99'65
Amortitzable 6 % sèrie A.	100'00	100'15
» » » B.	99'80	100'00
» » » C.	99'80	99'90
» » » D.	99'75	99'80
» » » E.	87'75	87'90
» » » F.	87'75	87'75
» » » G.	87'75	87'75
» » » H.	87'85	87'85
Amortitzable 6 % sèrie A.	87'85	87'00
» » » B.	[illegible]	87'50
» » » C.	73'65	73'50
» » » D.	73'60	73'95
» » » E.	73'60	73'15
» » » F.	100'00	100'15
» » » G.	99'75	99'85
» » » H.	99'75	99'95
Banc de Terrassa A.	290'00	290'00
Banc Hipotecari 5 %	98'50	98'35
» » 6 %	88'75	88'75
DIVERSOS		
Port de Barcelona emissió	89'80	89'80
» » Metallic	99'50	100'50
» » Río Sevilla	91'00	91'00
Banc Hipotecari 5 %	95'00	95'00
» » 6 %	100'25	100'25
» » 6 %	102'25	102'25
Banc d'Aragon	83'50	83'75
Crédit Local 5 %	81'50	81'75
» » 6 %	88'00	88'00
» » 6 %	84'00	84'00
» » 6 %	95'25	95'95
» » 6 %	95'00	95'75

VALORS	Darrer	Precedent
Mercat 5 %	82'00	82'00
Crédits Argentins	1'65	1'67
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona emissió com.	55'75	57'00
» 4 % emissió B	59'00	60'00
» » 1907 B.	57'00	57'00
» » 1908 B.	61'00	61'00
» » 1909 B.	59'00	59'00
» » 1911 E.	55'00	55'00
» » 1912 F	54'00	53'00
» » 1913 B	58'00	58'25
» » Amortitzable	58'00	58'00
» » Bons Ribes	62'00	61'50
» » 1908	69'00	62'75
» » 1909	75'50	75'00
» » Bonos equiv.	73'75	73'75
» » P. Franc 1908	73'50	73'65
» » Espec. 1909	78'75	79'00
Manresa 4 % 1907	63'00	63'00
» » 1923	61'00	61'00
» » 1927	73'50	73'75
» » Bons	42'00	42'00
Diputació Barcelona	85'00	85'00
» Màlaga	69'00	69'00
» Sevilla cup.	76'85	76'85
» Tarragona	65'75	65'75
Diputació Barcel. 5 %	75'50	75'00
» » 6 %	88'25	88'00
» » interior 6 %	88'00	88'00
Mancomunitat 1920	66'00	66'00
C. Crédit Comercial	73'00	73'00
FERROCARRILS		
Nord 2.ª emissió 3 %	57'50	58'25
» » » 4 %	56'50	57'75
» » » 5 %	56'65	56'65
Pamplona »	55'00	55'00
Pirineus »	57'50	58'50
Saguera »	50'15	50'15
Ardèvol »	55'50	55'50
Lleida »	59'50	59'50
Vilanova »	58'50	58'50
Alsacia ord. 5 %	55'50	55'50
Sant Joan »	56'25	56'25
Alcoiana »	69'00	69'75
Osca »	63'25	63'50
Minerals »	62'25	62'50
Valmadrona »	84'75	84'75
Nord »	88'75	89'15
Mar »	77'00	77'00
Mercat 4 % 1892	55'00	54'85
» » »	78'00	78'00
» » »	77'50	78'25
Mercat 4 %	76'65	76'45
» 5 %	66'00	66'45
» 6 %	69'75	69'75
» 6 %	69'00	68'75
» 6 %	74'50	74'75
» 6 %	79'75	80'25
» 6 %	87'95	87'95
» 6 %	81'80	89'95
» 6 %	88'30	88'50
» 6 %	78'00	78'00

VALORS	Darrer	Precedent
Panadés 4 %	60'25	60'25
» 5 %	47'25	47'75
» 6 %	48'75	48'75
Vilanova 5 %	50'50	50'50
Vilafranca 5 %	80'75	81'25
Manlleu 5 %	17'50	17'50
Sabadell 4 %	9'35	9'35
» » variable	20'50	20'50
» Rubió 4 %	22'00	22'00
» 6 %	60'00	60'25
F. C. Catalunya 5 %	77'00	77'00
» 6 %	11'00	11'00
Tranvies 6 %	79'00	79'00
Gran Metro. 1920 6 %	25'00	25'00
Transversal 6 %	34'25	34'25
Arenas variable	54'00	54'00
» preferent 5 %	36'00	36'00
Secundaria 5 %	86'00	88'00
Sarrià a Barcelona 6 %	98'00	98'00
Tàrrega a Fas 4 % 6 %		
TRAMVIES		
General Tramvies 4 %	66 00	66 00
» » 5 %	65'00	65'00
Tramvies B E G. 4 %	56'00	57'00
» » 5 %	98'00	[illegible]
» Sant Andreu 6 %	73'00	[illegible]
» Barcelona 6 %	74'75	74'85
» Gràcia 6 %	79'50	79'50
» Sevilla 6 %	94'25	94'25
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Aig. de Barcelona 5 %	63'50	63'50
» » 5 %	75'00	75'00
» » 5 %	92'00	92'00
» » serie D 6 %	100'50	100'75
» Vallcarca 6 %	95'75	96'00
Barcelona en 11 1907 5 %	93'00	93'00
» » 1909 5 %	91'50	91'50
» » 1911 6 %	95'00	95'00
Gas Ter Riev A. 4 %	83'00	82'25
» » B. 6 %	100'00	100'00
» » bons 6 %	97'50	97'50
Crèdit 6 %	101'00	101'00
» Barcelona Tramvies 6 %	92'00	92'25
Aiguas Barcel. Cat. 5 %	86'00	88'00
» » 6 %	96'75	97'00
» » 6 %	94'50	94'50
» » bons 6 %	102'50	103'00
C. Fluid Electric 6 %	46'75	46'75
Canal Aigües Ebre 6 %	74'00	74'00
Fecsa Electricitat 1920 6 %	68'25	68'25
» » 1923 6 %	77'50	77'75
» » Bons 6 %	70'00	70'25
Hidro Ebre 6 %	96'50	96'50
Electra Ciutat 6 %	74'25	74'25
Gral Riera	96'25	96'25
Sant Llatzer	25'00	25'00
Sevillana Elect.	92'75	92'75
Riera de Llosses	101'50	101'50
Unió Eléctrica	95'75	95'50
NAVALS		
E. Lana Naval 1920 6 %	96 00	96'00
Transat. 1920 6 %	15'00	15'00

VALORS	Darrer	Precedent
Transat. com. 1919 5 %	88'50	88'50
» capitals »	88'75	88'50
» » 6 %	85'7	85'97
Bons Transat. »	96'00	96'00
B. M de Llevant »	78'50	78'50
INDUSTRIES DIVERSES		
Asland 5 %	83'00	83'00
» 6 %	84'00	85'00
» 7 %	101'50	101'75
» bons 6 %	91'00	91'00
Cerveza Damm 5 %	65'00	65'00
Calzada Gdef »	95'50	95'50
Cons. Perin 6 %	57'00	57'00
» » Bons 6 %	52'00	52'00
Cons. Farmacèutics 5 %	76'00	75'00
Cros 6 %	103'00	102'50
E. Ind. Aragó »	78'00	78'00
Carbons Mat. »	96'00	96'00
Fosforera A. Gas 5 %	88'00	88'00
Tresor Obras 4 %	95'50	95'50
» » 5 %	80'00	80'00
» » 6 %	85'00	85'00
Bellera 1920 »	76'00	77'50
Maquinista T. - H. »	93'50	93'50
Potasa Suria »	101'00	101'00
Nacional Fiadó »	98'7	98'7
Telefònica 5 %	91'25	91'25
T. Notícies »	85'50	85'00
Unió Cotonera »	72'00	72'00
» Saltiera 6 %	101'00	101'00
» Fabrera 6 %	79'00	79 00
ACCIONS		
Banc d'Espanya	28 00	538 0
Banc Hipotecari	16'00	16'00
Tresorier Barcelona 4 %	33	33'95
» » 6 %	62'00	62'00
» » 6 %	60'00	60'00
Catalana G. G.	93'00	93'00
» »	105'00	105'00
» »	95'75	95'75
Aigües Llobregat	77'50	77'00
Asland prel	80 00	80 00
Canal Ebre	33'00	19 0
Carbon Metallic	160	165'00
Cros	125'00	125'00
Espanya Industrial	114'00	14 00
Fabra i Coats	108'00	» »
F. B. i Construcció	134'00	125'00
Hispano Suiza	136'00	136 00
Hulleres	45 00	51'00
Industrias Agrícolas	210 00	205'00
Maq. T. i Motriceu	34'00	40'00
Minas Rif	57'50	» »
Petrolis	5'30	5'25
Sidnens Catalans	» »	» »
Telefònica ord	107'00	110'00
» preferent 6 %	107'75	107'75
Transatlántica	137'00	137'00

* NOTA. Els valors assenyalats no figuren en la cotització oficial.

DIVISES ESTRANGERES. — Londres, P., 2670. — Nova York, L., 49650. P., 1507. — Holanda, L., 7685. P., 102225. — França, L., 7856. — Bélgica, L., 222150. P., 354. — Itàlia, L., 5875. P., 13350. — Alemanya, L., 120450. — Suïssa, L., 1598. P., 49280. — Espanya, L., 3816. P., 20587. — Dinamarca, L., 2239. — Suècia, L., 1939. P., 407. — Noruega, L., 1940. — Lisboa, L., 8933. — Praga, L., 12475. — Austria, L., 3850. — Argentina, L., 2737. — Río Janeiro, L., 406. — Montevideo, L., 2300. — Buenos Aires, L., 2783.

NOTA: Els canvis amb la lletra L. corresponen a Londres, i els de la lletra P. a París.

MERCAT DE COTONS — Dia 6 de febrer de 1934

	Dia	Gener		Maig	Juliol	Oct.	Des.
LIVERPOOL							
Tanca anterior	6.55	6.23	6.24	6.22	6.21	6.21	6.23
Obertura		6.19	6.18	6.17	6.16	6.13	Nom
Darrer telegrama	6'51	6.19	6.21	6.19	6.18	6.17	
Tanca		6.20	6.22	6.20	6.19	6.18	6.20
Alça							
Baixa	4	3	2	2	2	3	3
NOVA YORK							
Tanca anterior	11.95	12.29	11.64	11.79	11.96	12.13	12.28
Obertura			11.64	11.77	11.94	12.13	12.27
Darrer telegrama			Nom.	11.83	12.00	12.17	12.28
Tanca	12.15	12.52	11.83	11.99	12.17	12.35	12.45
Alça	20	23	19	20	21	22	18
Baixa							
NOVA ORLEA							
Tanca anterior	1 7	12.21	11.61	11.77	11.93	12.14	12.25
Obertura			11.59	11.74	11.91	12.09	
Darrer telegrama							
Tanca	11.93	12.49	11.72	11.96	12.13	12.34	12.45
Alça	18	20	17	19	20	20	20
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)			
	UPPER		
	Maig	Juliol	Oct.
Tanca anterior	6.90	6.93	6.95
Obertura	6.84	Nom.	6.90
Tanca	6.92	6.95	6.97
Alça	2	2	2
Baixa			

EGIPTE (Liverpool)						
	BAKELLARIDIS					
	Maig	Juliol	Oct.	Maig	Juliol	Oct.
Tanca anterior	8.76	8.74	8.72			
Obertura	8.81	Nom.	8.70	8.68		
Tanca	8.84	8.81	8.79			
Alça	8	7	7			
Baixa						

ALEXANDRIA						
	ASHMOUNO			IKELLARIDIS		
	Juny	Oct	Gen.	Maig	Juliol	Nov
Tanca anterior	12.41	12.45	12.57	16.42	16.49	16.48
Obertura	12.27	12.28	12.32	16.29	16.32	Nom
Tanca	12.35	12.32	12.44	16.47	16.51	16.55
Alça				5	2	5
Baixa	8	9	9			

| | Balles | Disponible en plaça (10 quilos